

بازارهای ایران و ایران باستان

باستان

ترجمه: محمد لوی عباسی

بها ۴۰ ربال در ۴۱۵ صفحه

اوستاپ بدون ناله و فریادی چون دلاوران

امسای شکسته‌ها را تعدیل می‌نموده . حتی هنگامی که استخوانهای دست و پای او را می‌شکستند و صدای وحشت‌زای خرد شدن آنها بگوش تماشاچیان می‌رسید ناله‌ای از وی شنیده شد .

تاراس در میان جمعیت ایستاده سر بریر افکنده بود . ساغر و تمام سرداست کردواژ روی حسین و رضایت گفت :
-- آفرین . پسر ! آفرین !

.... دوست وفادار باخود می‌کشد :

... حتی اگر جان سپارد او را معصوم حوام رساند ! من اجازه نخواهم داد که لهستانها قیافه مرا و او را مسخره کرده ، تش را قطعه قطعه در آب اندازند . اگر مقدراست که عقاب کوهستان چشمان او را از سدفه در آورد چه بهتر که این عقاب از عقابهای استپا باشد . من او را مرده یا زنده به او رانم حوام رسانید :

۱۹۴۱

اثر پرشور : ن - گورول
نویسنده شهر روس
ترجمه (ق : سیمونیان)

تاراس بولبا

برای آشنایی
با این نویسنده و با دست خود فرزند ناخلف و خائن را سیاست میکند
ن مر ... راه به یک را راسارت ترجیح میدهند .
کتاب (تاراس بولبا) را بخوانید

از انتشارات کتابخانه کوتمبرگ

چاپ سرعت

شگفتیهای جهان باستان

که بسال ۲۳۷ هجری تألیف و از نسخه منحصر بفرد

کتابخانه ملی پاریس ترجمه و انتشار یافته

حق طبع محفوظ و مخصوص مترجم است

از انتشارات کتابخانه گومبرگ

طهران - ۱۳۳۵ شمسی

شرکت چاپ مهن

مقدمه مترجم

از آوای شیپور و هندی درای تو گهی سپهر اندر آمد رجای
فردوسی
در بدون گفت بقاشان چین را که پیرامون هر گاهش بدوزند...
سعدی

چین و هندوستان مهد فرهنگ و تمدن جهان باستان است .
پیوستگی تاریخی مردمان ایرانی و هندی خود داستان بسیار کهن -
سالیست که شرح آن محتاج بحث مفصل جداگانه ای میباشد و ما را در
این مقدمه مختصر قصد بیان آن نیست . تأثیرات فرهنگی چین و هند
در تاریخ تمدن ابراق بسیار عمیق و فوق العاده مهم است چنانکه بدون
اغراق هر صفحه ای از آثار ادبی و تاریخی ایرانیان مشحون از ذکر بدایع
و صنایع چینیان و هندیان میباشد و حتی بزرگترین فیلسوف دانشمند
ایرانی ، ابوریحان بیرونی یکی از شاهکارهای معروف خویش :
کتاب مالمهند من مقبولة فی العقل او مرذولة رادرباب عقاید و
آراء هندوان و فواین اجتماعی و مذهبی و نظریات فلسفی آنان نگاشته
است .

اما کتاب حاضر ، که از حیث قدمت و اعتبار عذب النظیر و یکی از
آثار گرانبهای نویسندگان قرون اولای ایران اسلامی میباشد ، مجموع

مختصر بسیار گرانهاست مشتمل بر شرح آداب و عادات ، اخلاق و قوانین اجتماعی تمام دنیای قدیم بویژه مردمان هندوستان و جاوه و چین و دیگر ممالك اقصای مشرق زمین ، و شرح خصوصیات نژادی (۱) ، منافع اقتصادی ، و فواید تجارتی کشورهای مزبور ، و از این حیث تقریباً در میان تألیفات شرقی بی‌همتا میباشد .

اسم اصلی این کتاب سلسلة لتواریخ (۲) است ، که از روی نسخه منحصر بفرد محفوظ در کتابخانه ملی پاریس ، تحت شماره دوهزار و دو بیست و هشتاد و یک از نسخ عربی ، مکرر بزبان فرانسه ترجمه و انتشار یافته (۳) و مأخذ ما در ترجمه فارسی بعلمت عدم دسترس بنسخه اصل عربی ، ترجمه ایست که مستشرق شهیر فاضل گابریل فران در سال هزار

(۱) Ethnologie , Ethnographie

(۲) گابریل فران ، مستشرق فرانسوی میگوید اصل کتاب نام و عنوانی ندارد ، ولی اینجانب در قسمت دائرة المعارف جدید الطبع المنجد باین عنوان برخورددم : سلسلة التواریخ کتاب فیه وصف السیاحات البحریه الی مام بها العرب والعجم من مراسی البحر الفارسی الی بلاد الهند والصین . الفسلیمان الساجر و ابو زید حسن . نقله الی الافرنسیه فران (۱۹۲۲) ص ۲۵۸ ستون دوم .

(۳) مراجعه فرمائید بصفحات ۱۲ - ۱۳ مقدمه ترجمه فرانسه گابریل فران تحت عنوان :

Voyage Du Marchend Arabe Sulayman en Inde et en Chine Redigé en 851, Traduit de l' Arabe par Gabriel Ferrand 1922 , Paris . P. P . (12 - 13)

و نهصد و بیست و دو میلادی درباریس انتشار داده است . مؤلف قسمت عمده اصلی این کتاب نفیس سلیمان سیرافی است که از ایرانیان اصیل و بازرگانان شهر بندر تجارتنی معروف سیراف میباشد ، اما دلیل اینکه مشارالیه ایرانی میباشد خیلی واضح است : نخست آنکه سیراف مثل کلیه بنادر و جزایر خلیج فارس يك شهر ایرانی و طی قرون متوالی متعلق بایرانیان و حتی مسکن زردشتیان بوده است ، بطوریکه هنوز يك قرن بعد از سلیمان ، باز آئین مزدیسنا در آن ناحیه باید رویکی از مشاهیر نحویون عرب سیرافی (۳۶۸ - ۲۹۱ هجری) فرزند یکی از بهدینان این شهر ، بهزاد نامی بوده است (۱) ، و مثل دیگر ایرانیان قرون اولای اسلامی کتاب خود را بزبان مصطلح و معروف عصر ، یعنی عربی نگاشته است .

تاریخ تألیف سلسلة التواریخ چنانکه از متن آن برمی آید دو بیست و سی و هفت هجری (مطابق هشتصد و پنجاه و يك میلادی) میباشد ، و بهمین جهت در حدود یازده قرن و نیم از تألیف آن میگذرد ، و از حیث قدمت و احتوای مطالب دقیق و علمی کاملاً بی نظیر است ، و یکی از مفاخر تاریخ ادبیات و علوم ایران بشمار میرود ، و بمصداق الفضل للمتقدم ، بر کتاب عجایب ابوالمؤید بلخی و ماللهند بیرونی برتری دارد و چنانکه گفتیم مکرر بزبان فرانسه ترجمه و در اروپا چندین بار حلیت انطباع یافته است . قسمت دوم آنرا ابوزید حسن سیرافی ، شصت و پنج سال بعد تکمیل و بابان داده است .

(۱) A Literary History of Persia . by . G . Browne
. vol . I . P . 371 .

اینجانب پس از ترجمه کتاب مزبور در نظر داشتم تعلیقات و فهرس
تاریخی و لغوی بالنسبه جامعهی بر آن بیفزایم ولی متأسفانه بعلمی در
این آرزو کامیاب نگشتم و علی‌العجله با انتشار ترجمه فارسی یکی از
متون گرانهای تاریخی و علمی قدیمی ایرانی قاعهت میورزد، تا اگر توفیق رفیق
گشت در طبع دوم چنانکه باید و شاید این اثر نفیس را بیاراید .

طهران - تیرماه ۱۳۳۵ شمسی

محمد محمدی لوی عباسی

توضیح

نظر بعدم امکان نظارت در تصحیح نهایی کتاب ، متأسفانه بکرشه لغزشهای مطبعی در آن رخ داده که یقین است ، خوانندگان با اندک توجهی آنها را ملفت خواهند شد (مثلا در صفحه ۹ - سطر ۱۰ گرد خود گرفته غلط ؛ و گرد فرو گرفته صحیح است) .

اما در حاشیه صفحه پنجاه و ششم لغزش ناپسندی رخ داده که در اینجا متذکر و تقاضا میشود خوانندگان نیز نسخه خود را اصلاح فرمایند :
ص ۵۶ - سطر ۲ - «رنك ظروف» غلط «رنك مظروف صحیح
میشود .

و حاشیه ص ۵۶ بدین ترتیب اصلاح شود : « منرجم و محشی این
سطور شعر معروف ابن الفارض را مطابق و مصداق این تعریف میداند :

رق الزجاج و رقت الخمر فتشابهها ، فتشاكل الامر
فكانما خمر ولا قدح وكانما قدح ولا خمر

توضیحا متذکر میشویم بعضی از ادبا این شعر را متعلق به یزید بن -
معاویه و بعضی دیگر از صاحب بن عباد میدانند ، و ترجمه فارسی
آن منسوب به عراقی است :

از صفای می و لطافت جام بهم آمیخت رنك جام و مدام
همه جام است و گویی نیست می یا مدام است و نیست گویی جام

کتاب نخست

عجایب و غرایب چین و هند و سیستان

در این بخش شگفتیهای بر و بحر، و نوادر و عجایب اقصای جهان، و بخصوص انواع و اقسام حیرت آور ماهیان و جانوران شرح داده میشود، و همچنین اوضاع و احوال جغرافیائی ربع مسکون توصیف و تحلیل میگردد.

در میان هند غربی، 'نهر سند'، کشور
در دریای
یا جوج و ماجوج (آسیای شرقی و شمال چین)،
یا جوج ماجوج (که جهان را بطور افسانه آمیزی
گرد خود گرفته است)، و سر زمین سرانندیب
و ناحیه مفتوحه ابوحیث، دریائی است که شگفتیهای آن را باز
میگوئیم.

ابوحیث که دویست و پنجاه سال عمر کرد (۴۱ م)، و یکسال
مشارالید بکشور ماجوج رفته بود، دانشمندی بنام الصواح را ملاقات
کرد. این مرد دانا او را بگردش در دریا برد و يك ماهی به وی نشان
داد که پرهایش همچون بادبان کشتی در اهتزاز و جولان بود. هنگامی
که این ماهی عظیم در آب دریا غوطه میخورد، هیولای کوه پیکری در

نظر مجسم میشد . و موقعیکه سراز دریادر آورده ، باد گلوی خویش را بیرون میداد : ستون آسمان خراشی از آب ، همچون مناره بسیار مرتفعی چشم انسان را خیره ، میساخت ، معمولا در اوقاتی که هوا آرام و ماهیان مختلف در گوشه و کنار دریا با اجتماع میبرداختند ، ماهی عظیم مذکور تمام آنرا با پاری دم خویش جارو کرده و رویهم انباشته و یکباره غورت میداد و در حقیقت مثل آن بود که این موجودات دریائی در يك چشم بهمزدن در قعر چاه عمیقی ناپدید می گشتند (یعنی در شکم او از هضم رابع میگذشتند) : سفابن و کشتیها از این غول بحری سخت وحشت داشتند ، و حتی الامکان از نزدیک شدن باو خود داری میکردند و در ساعات شب نیز در عرشه و ناو ها ملاحان ناله های گوش خراش سهمگین شبیه بطنین ناقوس مسیحیان براه می اندازند ، تا بقدر مقدور بدین طریق دیو دریائی را از خود دور سازند و از غرقه و هلاک نجات یابند .

یکروز که بعادت مألوف باز هم در سطح دریا بگشت سه ماهی که در و گذار مشغول بودیم ، يك ماهی صید کردیم که شکم یکدیگر زنده می قدش بیست ذرع بود . پس از اینکه شکم او را میگردند بشکافتیم يك ماهی کاملا زنده و سر حال در آن مشاهده کردیم . سپس وقتیکه شکم ماهی ثانوی را باز کردیم با کمال تعجب ملاحظه نمودیم که ماهی سومی هم که از حیث خلقت و خصوصیات بعینه مثل اولی و دومی بود ، بیرون آمد و بجانب و جوش افتاد ، همه این سه ماهی چنانکه گفتیم بيك شکل و يك نوع بودند .

از **محمّد بن خلف** داستان شکفت انگیز و سر-
 فلغل مبین که ریز است ، گذشت حیرت آورده شدن آوال ماهی کوه پیکر
 بشکن بیین چه تیز است! و غول آسای سابق است که لاشک نام دارد
 و نسبت بحر یف دیو منش بسیار کوچک و حقیر
 و در حقیقت بمنزله صفر است. این رقیب عجیب که ففطیک ذرع قدش
 میباشد معمولا در گوش وال بدنیا می آید ، و در همانجا نشو و نما کرده
 سکونت میگزیند و بتدریج ، در حالیکه دیو در بانی امارت مطلق و
 سیادت بیسابقه در اکناف و اقطار اقیانوس دارد ، و کلیه موجودات بحری
 را در یک طرفه العین بدیار عدم رهسپار میسازد ، او نیز کار خود را میکند
 یعنی امیر البحر دیو پیکر را از پادر می آورد و بالاخره معدوم و نابود
 میسازد ؛ معمولا ملاحان برای ارعاب و انزار وال لاشک را با خود در
 جوار کشتی نگه میدارند ، زیرا سلطان دریاها از این موجود کوچک
 سخت بیمناک و فوق العاده هراسان است ، و بدین طریق سفاین و خطرات

تہریف و توصیف احتمالی در امان می مانند و از آسیب و آل مصون
ماهی آدم نمای پرندہ میباشد .

در دریای یاجوج و ماجوج یک نوع ماهی بسیار شگفت انگیزی مشاہدہ
کردیم کہ صورت انسانی داشت و در سطح آب دریا ہا مشغول پرش
و جہش بود ، این قسم از مہیان را میچ میخوانند .

یک نوع ماهی دیگری در این دریا دیدیم کہ انگاتوس نام داشت
و رقیب و حریف ماهی آدم نما بشمار میرفت ، توضیح آنکہ انگاتوس
در سطح آب کمین میکند ، و بمحض اینکہ ماهی پرندہ یعنی میچ بدریا فرود
می آید ، آن را شکار می نماید . بعلاوہ اغلب مہیان یکدیگر را می بلعد .

سیاحان و مسافرین کہ از راہ دریا ، یعنی خلیج

پس از عبور از فارس میخوانند بصوب کشور بزرگ و عظیم چین

بروند ، بایستی معمولا از ہفت دریا عبور نمود

بدان قارہ پہنور برسند : از خصوصیات شایان

توجہ این دریای ہفت گانہ آنست کہ ہریک از

آنها مہیان و موجودات بحری بخصوصی دارد کہ ہیچوجہ در دیگری

یافت نمیشود ، و همچنین رسوب دریا و رنگ آب ہریک از این دریا ہا

کاملا از دیگری ممتاز و متفاوت میباشد . جہا نگر دان در نخستین مرحلہ

بایستی از در سای پارس یعنی خلیج فارس حرکت کنند ، یعنی در بندہ

سیراف کہ منتہی براس الجمجمہ میشود ، بکشتی سوار شوند . این

دریا ہا باریک می باشد ، و معمولا در ہر گوشہ و کنار آن غواصان ہر وادیا

مشاہدہ میشود .

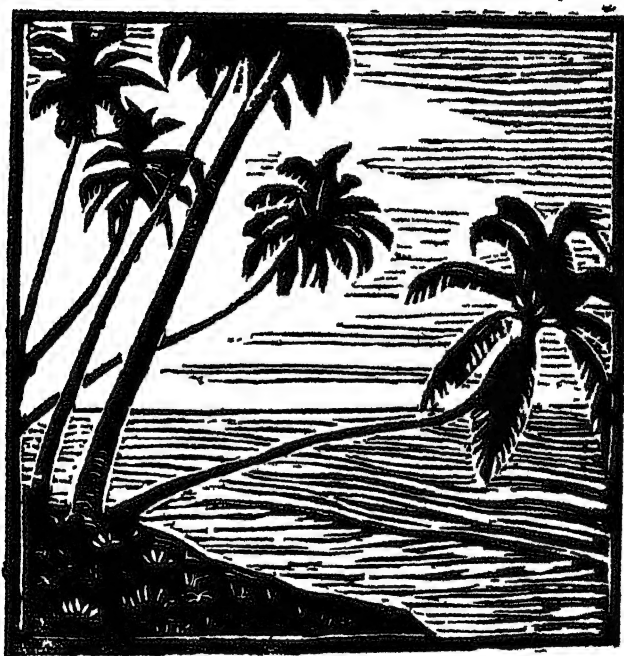
(چنانکه مورخ معروف مسعودی در کتاب
 شهرستانهای باستانی مروج الذهب خویش آورده است ، دریای پارس
 خلیج پارس تا حدود آبادان و ابله گسترده شده تا بصره
 میرسد . در ازای این خلیج هزار و چهارصد میل
 و پهنای آن در حوزه شط العرب پانصد میل است ، ولی در نقاط دیگر فاصله
 در ساحل ، تابصد و پنجاه تقلیل می یابد) . خلیج پارس سه گوش میباشد
 و در ضلع شرقی این مثلث سواحل ایران واقع شده است . از نقاط
 ساحلی در این قسمت بترتیب میتوان نواحی در اقل فرس ، بلده مهربان
 و صینیز را ذکر کرد که منسوجات آن سخت معروف است و سی نیزی نام
 دارد ؛ شهر حنابیه که اقمشه حنبائی از آنجا می آید ؛ شهر نریمان که
 در منطقه سیراف واقع است ، و ناحیه بنی عامره . پس از بلاد و نواحی
 مذکور ، ساحل کرمان است که بسر زمین هرمز اشتها دارد ، و ابن
 بلده اخیر درست در مقابل سنجار عمان میباشد . بعد از سواحل کرمان
 بحدود مکران میرسیم که مرکز (۱) الاحده (۱) است ، در این منطقه درختان
 خرما بسیار فراوان میباشد سس به نی ز (۲) میرسیم که مرکز مکران
 است ؛ آنگاه بساحل سند و دهانه های مهران رود خانه معروف
 هندوستان میرسیم . در سواحل این حدود بالاخره بلده دی بل (۳) واقع
 شده است که ساحل هند غربی در آنجا بسر زمین بروچ (۴) می پیوندد .
 در این سرزمین نیزه های معروف بروچی ساخته میشود که شهره آفاق

(۱) ملاحده (شرعه) (۲) Tiz (۳) Daybul

(۴) Barutch بطلمیوس از این شهر اسم برده و در نقشه های

جغرافیای کنونی Broach خوانده میشود

است؛ آنگاه بتدریج اگر ساحل را پیموده و معاینه شود، اراضی نسبت
 پر محصول و موات و باری مشاهده میگردد و بالاخره بسر زمین چین میرسد
 در مقابل سواحل پارس و مکران و سندس زمین
 بحرین و دیگر جزایر بحرین واقع شده است، و آنگاه جزایر قاطر،
 خلیج پارس سواحل بنی جذامه، سر زمین عمان و بالاخره
 ناحیه مهارا که تا حدود راس الجمجمه (راس-

الحد) کشیده میشود، و بخشی از منطقه الاحقاف و شحر بحساب
 می آید. در فارس جزایر و خلیج بی شمار دیگری هم دیده میشود: از

فیل خرافا که جنبه نیز نامیده میشود، چون در حقیقت قسمتی از سرزمین مزبور بشمار میرود، بعلاوه عده ای از مردم جنبه در آن سکونت گزیده اند؛ در این جزیره مروریدهای معروف خرافای شکار میشود که سخت مشهور است. همچنین در حول وحوش بحرین جزایر متعدد دیگری وجود دارد که از بلاد ساحلی یس از یکروز راه فاصله ندارد و بلکه نزدیکتر هم میباشد، از آن جمله میتوان جزیره احوول (۱) بشمار آورد که مسکن قبایل بنی مامن و بنی مسمار و دیگر طوایف عرب است در آن قسمت از ساحل که موسوم است به حجر بلاد ضرا (۲) و قطیف واقع شده، و بعد از حریره احولی جزایر متعدد دیگریست که مهمتر از همه لفات (۳) یا جزیر بنی قوام میباشد که توسط عمر بن العباس گشوده شده و هنوز هم مسجدی که بنام وی بنا شده در آنجا نمایان است؛ این جزیره بسیار مسکون و کثیر النفوس میباشد و قراء و قصبات آن فراوان و اشجار و اثمار زیاد دیده میشود.

در نزدیکی جزیره مزبور، هنگام واقع شده جزیره هنگام و دیگر است که دارای آب مشروب مطوعی میباشد و جزایر مجاور آن ملاحان در آنجا آبگیری میکنند. در جوار جزیره هسکام، جزایر کوچک دیگری وجود دارد، از جمله: قصیر و عویر و جزیره سیار کوچک بی اهمیت دیگر بالاخره جزیره در در که ملاحان بتمسخر آن را ابو حمار می نامند. این جزایر اخیر بطور کلی کاملاً فقیر و بایر و تیره و تار است، بطوریکه هیچگونه جاندار

(۱) Owai

(۲) Zara

(۳) Lafat

حتی نباتی نیز در آنها مشاهده نمیشود ، و سواحلشان مدام در معرض
تهاجم امواج متلاطم بیکران دریاست است ، بطوریکه نزدیک شدن
با آنها بهیچوجه خالی از خطر نمی باشد بطور کلی سواحل پرخطر مزبور
که بین عمان و سیراف واقع است ، در مسیر مستقیم سفاین واقع
شده اند ، بطوریکه هیچیک، ارکشتیا نمیتواند بدون اینکه از معاذات
آنها بگذرد ، طی طریق نماید ؛ بهمین جهت اغلب اوقات بعضی از سفاین
راه را کم کرده طعمه امواج مهیب و مخوف میگردند ، و برخی دیگر
از مهلکه خلاصی جسته ، سالم بمقصد میرسند :

دریای خلیج فارس چنانکه ملاحظه میشود بحرین و فارس و بصره
و عمان و کرمان را سیراب میسازد و تاراس الجمجمه (یاراس الحد) امتداد دارد.

چنانکه مورخ معروف یعقوبی آورده است ،
تعریف و توصیف دریای دوم از راس الجمجمه ، یعنی دریای لار
دریای دوم و سرزمین آغاز می یابد ، این دریای بزرگی است ، و جزایر
مهارا واق واقوام و خلقهایی که زنجی میباشند ،

در حول و حوش آن زندگی میکنند ، در این جزایر سلاطین برتق و فتح امور همه میپردازند پیمودن این دریا فقط با هدایت ستارگان آسمانی امکان پذیر میباشد . دریای مزبور دارای ماهیان بزرگ و عجایب و نوادر شکفت انگیزی است ، زبان از بیان و قلم از توصیف آنها عاجز میباشد .

(مسعودی) در مروج الذهب آورده است که سفاین در خلیج- پارس از راس الجمجمه حرکت کرده وارد دریای دوم که موسوم به بحر الار (۱) است ، میگردند . عظمت و وسعت آبهای این دریا فوق العاده زیاد است ، بطوریکه هیچکس نتوانسته حدود و ثغور ، عمق و اطراف آنرا بتحقیق بسنجد و تعیین کند . و روع و شعب این اقیانوس عظیم بازه ای زیاد است که تاکنون هیچیک از دریانوردان نتوانسته اند ، يك توصیف کامل جغرافیایی از آن بدست دهند . این دریای بزرگ از طوفانی ترین بحار عالم که بطور کلی بنام اقیانوس حبشه خوانده میشود بشمار میرود ، با وجود اینها کشتیهای اقیانوس پیما و سفاین بزرگ با کمال سهولت میتوانند ، در مدت سه یا دو ماه و بعضی اوقات که بادهای مساعد و شرطه در اهتزاز و وسائل کشتی رانی کاملاً آماده باشد ، در ظرف فقط یکماه آنرا طی کنند

اقیانوس عظیم مورد بحث در جانب مشرق (۲) افریقا شامل

(۱) Guzerate (Larwi)

(۲) مترجم و نویسنده این سطور حتی الامکان از استعمال لغات و مصطلحات «فرهنگستان» بعزت غلط بودن آنها امتناع میورزد ، مثلاً خاور که بمعنای مغرب است ، مطلقاً برای مشرق انتخاب شده است !:

دریای زنگ است سرتاسر سواحل سرزمین زنگیان را سیراب میسازد.

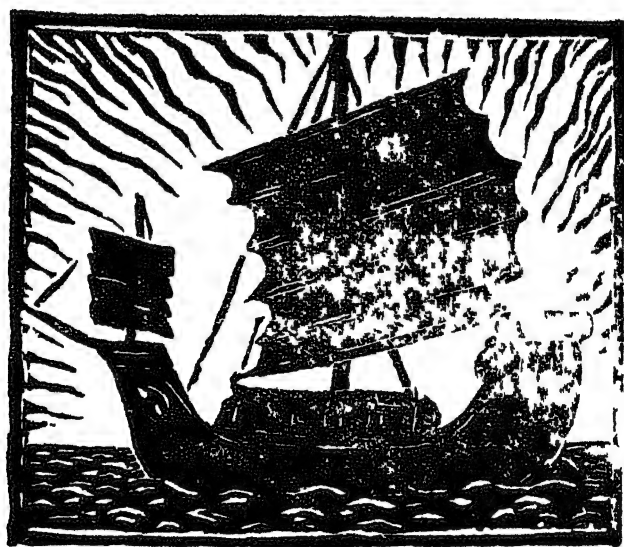

بطور کلی در این دریا عنبر بندرت پیدا
 شکار عنبر و دیگر میشود، ولی در سواحل زنگیان و مخصوصا
 نواحی شهر عربستان بسیار بدست می آید.
 اقوام و خلایقی که در سواحل شهر عربستان سکونت
 دریای لار

دارند از تخمه خزعه بن مالفك بن حمير (۱) میباشد که باطوایف دیگر عوب مخلوط شده اند، تمام سکنه این سرزمین را مهاورامی نامند، مردان این منطقه گیسوی بلند و درازی دارند که بروی شان هایشان پریشان است . اما زبانشان با عرب مغایرت دارد . چنانکه اغلب اوقات شین را قاف تلفظ میکنند . بطور کلی اهالی این حدود فقیر و نادارند ولی شترهای بسیار تنومند و خوبی دارند که با سم جمازه های مهاورا مشهور آفاق است ، معمولا شتر سواران این کشتبهای صحرائی را در شب براه می اندازند و چنانکه موثفین میگویند حرکت آنها صاعقه آسا است بطوری که در سرعت با جمازه های بحس که در سواحل بحر احمر نژاد ممتاز مخصوصی است کاملا همسان و مساوی میباشد . طرز جمع آوری عنبر باین شترهای راهوار بسیار شایان توجه و شکفت انگیز است ، چنانکه جمازه رانان مرتباً در طول سواحل بسرعت حرکت میکنند و معمولاً در هر نقطه ای که عنبر مشاهده شود یعنی امواج اقیانوس آنرا بساحل افکنده باشد ، شترها فی الفور چهار زانو بزمین می نشینند و صیادان بسهولت تمام عنبرها را جمع آوری می نمایند و میگذرند . بهترین عنبر جهان همیشه در جزایر و سواحل زنگیان بدست می آید که فوق العاده ممتاز و معروف میباشد ، عنبری که در این حدود صید میشود گرد است و اندکی رنگ پریده بنظر می آید و بطور کلی بقطر و درشتی تخم شتر مرغ است و بعضی اوقات قدری کوچکتر . اغلب اوقات قطعات عنبری مشاهده میشود که غول ماهی یعنی آوال آنها را بلعیده و سپس بیرون انداخته

(۱) در زبان پارسی حمیر ، هاماوران است . م

است ، موطن حکایت میکنند که هنگامیکه امواج متلاطم در سطح دریای یسکران حرکت درمی آید ، این دیو ماهی عنبر ها را که بعضی اوقات بدرشتی یکربع صخره عظیمی است قی میکند و امواج آب آنها را بساحل می اندازد . اغلب اوقات آوال هنگامیکه عنبر را می بلعد دچار خفقان و مرگ میشود ، در این موقع است که زنگیان و دیگر صیادان ساحل نشین بسر وقتش می آیند و باطناب و نیزه و دیگر وسایل مقتضی آنرا بساحل کشیده برای استخراج عنبر سینه و شکمش را پاره میکنند معمولاً اگر قطعه عنبر در امعاء و احشاء حیوان باشد یکنوع بوی زننده بسیار تهوع آوری از آن اسشمام میشود که عطاران عراقی و پارس آن را فکر می نامند ، ولی هنگامیکه عنبر از آن فسمت از داخل بدن که

مجاور قسمت پش آب است . پیدا شود فوق العاده خوب و ممتاز و بی-
 نهایت عالی و عذیب النظیر خواهد بود
 مسعودی باز هم آورده است که در سواحل دریای لار بلاد و
 شهرهای معتبری دیده میشود از جمله شایمور و سوباره منظور بندر
 قدیمی سورپارکا واقع در جوار بمبئی است ، و طافا (در حواری بمبئی
 میباشد) ، و سندان ، کان بایا (کامبای کمونی که در آخر خلیجی به
 همین نام واقع شده است) و دیگر آبادیهای بزرگ که بطور کلی از بلاد
 هندوستان عربی و سند شمرده میشود .

دریای سوم بحر هرفند است (منطور خلیج بنگاله
 بانویی که سلطان میباشد) . در میان فاصله دریا و بحر لار مذکور،
 هزار و نهصد جزیره جزایر متعدد و بسیاری وجود دارد (لازمه ها
 است و تعریف و توصیف مال دیوها) از فرار اظهار مطلبین شماره این
 عجایب دریای سوم جزایر هزار و نهصد بالغ میشود این جزیره ها

دریای دوم را از دریای سوم مجزی ساخته اند. حاکم کل تمام این جزایر بانویی است که سلطان السلاطین هزار و نهصد جزیره بشمار میرود. در اوقاتی که امواج دریا بحرکت درمی آید، قطعات درشت و عظیم عنبر را بسواحل جزایر مذکور می افکند، اما شکل و هیات عنبرهای این حدود بسیار شگفت انگیز و شایان توجه میباشد، زیرا کاملاً نباتات شباهت دارند و پروندگان میمانند.

عنبر در این سرزمین جزایر همچون شاخه نباتی در اعماق دریاها بوجود می آید.

وقتیکه آب دریا در نتیجه طوفان و کولاک بشدت تمام بجنب و جوش می آید عنبرها کنده شده بساحل پرت میشود، و بطور کلی شکل قارچ یا دنبالن است.

در سرزمین این ملکه جزایر درخت نارگیل بسیار فراوان است. جزیره های مزبور بطور کلی هریک با دیگری سه یا چهار فرسنگ فاصله دارد و سرتاسر آنها پوشیده از درختان عظیم نارگیل میباشد. ثروت مردم تمام این مناطق از مرجان است که بمنزله پول بشمار میرود، و ملکه جزایر حقوق و مالیات مملکتی را با مرجان اخذ و در خزاین سلطنتی انبار می نماید.

مردم این مناطق بحری در صنعت و هنر شهره آفاق میباشند؛ و مخصوصاً در تهیه افمشه نادره نفیسه ید طولایی دارند، چنانکه یک نوع

پوشاك خاصى مى بافند كه يك قطعه است و دوازده و آستين يقه و سينه
آن روپهم و يك تکه ميباشد .

مردمان اين جزاير هندی بسيار باهوش و باهنرند ، چنانکه
سفاین و کشتیهای عظیم و منازل و عمارات عالی بسیار خوبی میسازند

چنانکه گفتیم در این جزاير مرجان با تالاطم امواج از
تريف و توصيف مهبط دريا بساحل هديه ميشود، اين هداياى بهرى (مرجان)
حضرت آدم و صيد يك عنبر زنده و حياتى ميباشد . براى شكار مرجان
مرواريد و مرجان در شامل معمولاً از پاروهای نارگيلی استفاده ميشود،
در سرزمين سرانديب چنانکه صيادان و غواصان پاروهای مذکور را در

سطح آبهای ساحلی میگذراند و مرجان بآن میچسبد . مردم محل
مرجان را کات باو میخوانند .

آخرین جزیره بزرگ این مجمع الجزایر سرانندیب (سیلان) نام دارد
که در دریای هر قند واقع شده است ، این ناحیه بزرگترین جزیره مناطق
دریای مزبور بشمار میرود .

تمام این جزایر را (لاک دیوها و مال دیوها) بنام دیباجات میخوانند.
در سرانندیب صید مروارید بسیار معمول و متداول است و گرد تمام
جزیره را آب فرا گرفته (یعنی شبه جزیره نیست) ، در این منطقه بحری
کوهی است که راهون خوانده میشود و حضرت آدم علیه السلام پس
از خروج از بهشت بر روی قله آن هبوط فرموده است آثار پای آنحضرت
منوژه در بالای کوه هویدا ، و بر سنگ پیدا میباشد . در قله این کوه
غیر از نشان يك قدم ایشان هیچوجه آثار دیگری مشهود نیست . بطوری
که روایت میکنند آنحضرت يك پای خود را بر سر جبل راهون و پای
دیگرشان را بایک قدم در دریا نهادند. بقرای که حکایت میکنند جای پای
آدم علیه السلام هفتاد ذراع طول دارد .

در اطراف کوه راهون سرانندیب جواهرات و
شیپور دریایی و احجار کریمه نادره بسیار فراوان و فوق العاده زیاد
گنجینه های جواهرات است ، چنانکه یاقوت و زبرجد و لاجورد (یا قوت
سایمان و اینکه دو پادشاه کبود) ، خیلی بدست می آید .

در اقلیمی میگذرد!
در سیلان دو پادشاه سلطنت میکند ،

و سرزمین آن بسیار وسیع و بزرگ میباشد . عود

(صبر زرد) و طلا و احجار کریمه و گرانها در خشکی فراوانست ، اما از دریا مقدار معتناهی مروارید و مخصوصاً یکنوع موجود عجیب و غریب و بی نظیری بدست می آید که آن را شانك می نامند و (این در حقیقت مرجانی است) که بمنابه شیپور برای موسیقی بکار میرود ، مردمان آن را بسیار گرامی می شمارند و فی الحقیقه چیز نادر و نایابی است .

کشتیا پس از اینکه در دریای هر قند ، در مسیر معدن بهترین کافور جهان سرانند بجلو حرکت میکنند ، با چند جزیره ای مصادف میشوند که از حیث شماره اندك ولی از

لحاظ وسعت شایان توجه است

وسعت و حدود این جزایر چنانکه باید و شاید تحقیق شده ، در یکی از آنها که بنام رام من موسوم می باشد ، چندین پادشاه سلطنت می کند . چنانکه میگویند مساحت آن بهشتصد تا نهصد فرسنگ (مربع) بالغ میباشد . در جزیره رامنی معادن طلا بسیار است ، ولی منابع کافور آن در سرتاسر آفاق شهرت خاصی دارد و محصولات آن را کافور فرانچور می نامند که عالیتترین نوع آن در تمام جهان بشمار میرود .

در دنباله این جزایر ، جزیره های دیگری مشاهده گانهای طلا در این میشود یکی از آنها بنام نیاس خوانده میشود . در حدود بسیار است این جزایر کانهای طلا بسیار زیاد و فوق العاده فراوانست ، غذای مردم این مناطق نارگیل میباشد ، علاوه بر اینکه میوه نارگیل را در خوراکیها قانی میکنند ، (روغن آن را نیز بتن) خویش می مالند .

در جزایر نیاس یگانه شرط ازدواج برای مرد
 یگانه شرط ازدواج آنست که باید جمجمهٔ یکی از افراد قبیله دشمن
 آنست که... را در تصرف خویش داشته باشد. اگر کلهٔ دو نفر
 از افراد خصم را در دست داشته باشد میتواند دو
 زن بگیرد، و اگر پنجاه راس از دشمنان بریده باشد خواهد توانست
 پنجاه زن اختیار کند علت عمده تداول این رسم شگفت انگیز آنست
 که مردم نیاس دشمنان زیاد دارند و باین طریق حس وطن پرستی و
 شجاعت را تبلیغ و دفاع از زاد و بوم خویش تسهیل میکنند.

در جزیره رامن تعداد فیل بسیار زیاد است،
 میدان تعیش بطوریکه این سرزمین میدان تعیش بزرگترین
 بزرگترین پیلهای جهان و سرزمین آدمخواران پیلهای جهان بشمار میرود خیزران و بقم در آن
 بسیار است. در این سرزمین يك قبیله آدمخوار
 نیز وجود دارد، این جزیره را آب دو دریا مشروب میسازد؛ بحر-
 هر قند و دریای صلاحیط (مقصود دریای سرتنگه مالاکا است).

بعد از جزیره مذکور، بجزایری میرسیم که
 ترتیب تجارت در کشور لانگا بالوس (نیکومار) نامیده میشود و
 برهنه تنان برک پوش نفوس آن فوق العاده بسیار است. در این سرزمین
 زنان و مردان کاملاً برهنه راه میروند و فقط نسوان
 عورتین خود را بابرک درختان مستور میسازند، هنگامیکه سفابن اقیانوس-
 یما از سواحل این حدود عبور میکند، مردان سوار زورقهای کوچک
 و بزرگ شده بمالاف کشتیهای مزبور میروند و با آنان بمبادله و تجارت

می پردازند ، و معمولاً عنبر و نار گیل میدهند آهن میگیرند . چون آب و هوای این مناطق نه گرم است و نه سرد ، لذا ساکنین آن بهیچوجه احتیاجی به پوشاک ندارند .

در ماورای جزایر لانگابالوس (نیکومار) چند

تعریف و توصیف جزیره متجزی از هم وجود دارد که سر زمین آدمخواران مهیب اندامان خوانده میشود . ساکنین این جزایر سرزمین اندامان آدمخوارند و انسانهایی را که شکار میکنند و اینکه گربه مسکین زنده زنده غورت میدهند . رنگ پوست بدن و اگر پر داشتی .. بشره این آدمیان آدمخوار سیاه است و موهای معددی دارند ، صورت و سیما و چشمانشان

فوق العاده مهیب و مخوف مینماید . طول پای یکنفر از اینان تقریباً بیک ذرع میرسد . ساکنین اندامان کاملاً برهنه و عورند و هیچگونه قایق و زورقی ندارند و این نکته مایه بسیار شادمانی است ، زیرا که گربه مسکین اگر پر داشتی - تخم گنجشک از زمین برداشتی ، دیگر کسی نمیتوانست از این حدود عبور کند و مساماً طاعمه آنان میگشت . بعضی اوقات که بعثت فقدان بانهای مساعد سفاین بالاجبار در سواحل این حدود لنگر می اندازند ، ملاحان برای تهیه آب آشامیدنی و خوار و بار بساحل میروند ، در این قبیل مواقع گاهی چنان اتفاق افتاده است که سکنه محل آنان را شکار کرده اند و لی مع هذا اغلب اوقات ناویان توانسته اند که خود را از چنگال آنها نجات دهند .

در ماورای مجمع‌الجزایر اندامان، يك رشته کوه -
 داستان اکتشاف هایی وجود دارد که در خارج از مسیر سفاین عازم
 کوههایی که بزرگترین بسواحل چین، واقع شده است، از قراریکه
 کان نقره جهان میگویند در این سلسله جبال کانهای گرانبهای نقره
 بشمار میرود فراوان است و بطور کلی کوهستان مزبور خالی
 از سکنه میباشد، و کشتیهایی که بدان طرف رهسپار
 میگردند، کمتر بمقصود میرسند.

برای رسیدن بدین جبال پر نقره معمولا از موقعیت يك کوهی
 استفاده میکنند که خوشنامی نام دارد روزی بطور تصادف يك کشتی
 از مجاورت این حدود رد میشده است ناگهان ملاحان کوه مزبور را
 مشاهده و بدانصوب رهسپار میگردند.

علی الصباح ناوبان در ساحل کوهستان لنگر انداخته، از کشتی
 پیاده شدند و برای گرم کردن خویش و یا طبع غذا هیزم گرد آورده
 آتشی افروختند. در این هنگام ناگهان جریان نقره مذاب از قواجاق
 آتش چشم ملاحان را خیره و مبهور ساخت و بدین طریق معلوم گشت
 سرتاسر این کوهستان کانهای نقره است. کشتی بانان پس از این اکتشاف
 مهم مقادیر فزون العاده انبوهی از شمشهای نقره را با خویشتن بساحل آورده
 بر سفینه خود انتقال دادند، اما در این موقع بطور غیر مترقبه طوفان
 سهمگینی در دریا امواج متلاطم آب اقیانوس را بجونس و خروش در
 آورد و صحنه شگفت انگیز بسیار مهیب و مخوفی پدید آمد، بطوریکه
 ملاحان ناگزیر گشتند که از حمل و انتقال شمشهای نقره صرف نظر کنند

و همه آنها را بآب دریا ریزند پس از این اکتشاف مهم عده کثیری از مردم برای استفاده از کانهای بیکران نقره این کوهستان چندین گروه ناوی با چند فروند کشتی بدانصوب اعزام داشتند ولی اینان هر اندازه بیشتر جستند کمتر از کوه مزبور نشان یافتند. از این قبیل حوادث در دریاها بسیار اتفاق می افتد در اقیانوسهای بیکران جزایر متعدد و بیشماری وجود دارد که بطور کلی ورود و دخول بدانها غیر ممکن و تصرف بیگانگان در آن مناطق بطرز سحر آمیزی ممنوع و ممتنع میباشد.

بعضی اوقات در آسمان دریای هر قند ابر سپید از نوادر و عجایب رنگی پدیدار میگردد که با سایه خود سفایق را دریای هر قند کاملاً میپوشاند. آنگاه از این سحاب سفید یکنوع زبانه ظریف و درازی بطرف سطح آب دریا دراز میشود و بدین طریق با سیاه بخار نماس پیدا میکند، در این موقع ناگهان آب دریا بجوش و حروش درمی آید و بالتبقیجه ستون بخار و آب دواری حاد میشود که فوق العاده شگفت انگیز است. اگر چنان اتفاق افتد که این ستون بخار و آب دوار اقیانوس بایک کشتی نصادم کند آنرا در یک چشم بهم زدن جذب نموده خواهد باعید. سپس سحاب به آسمان رفته فوق العاده اوج میگیرد و بعد شروع به باریدن میکند، در آب رگبار اجزاء بیشماری از ذخایر دریامشاهده میشود که من نتوانسته ام معلوم نمایم که آیا این قطعات را ابر سپید مزبور از دریا غایه کرده و یا بطریق دیگر احداث گشته است.

بطور کلی دریاهای (مشرق زمین) در نتیجه اهتزاز
 چگونگی کوهها همچون بکنوع باد صرصر زمهریر افشانی بجوش و خروش
 گلوله پرت میشود درمی آیند و همینکه کولاک با سطح دریاتماس
 می یابد، آب آن همچون دیک جوشانی بخروش
 آغاز میکند. در این موقع است که يك صحنه بسیار مخوف و فوق العاده
 مهیبی بوجود می آید اقیانوس اندرون خود را به بیرون میریزد و آنچه
 که در دل دارد با خشم و وحشت تسلیم سواحل و جزایر میکند.
 چنانکه صخره سنك های عظیم و حتی قطعات کوه پیکری که بهیچوجه
 کمتر از کوه نیستند همچون تیری از کمان، از داخل دریا بخارج پرتاب
 میشود.

سفاین و کشتیهای عظیم که تصادفا دچار این امواج خشمگین و
 طوفانهای سهمگین میگردد، در يك طرفه العین نابود میشوند و همچنین
 ماهیان عظیم و دیو پیکری نیز از آغوش آب بخشکی افتاده زندگی را
 بدرود میگویند.

اما در دریای هر قند باد دیگری میوزد که از مغرب
 توصیف عنبر هر قندو برخاسته تا شمال و شمال غرب بجولان در می آید.
 تعریف ماهیان آدمخوار هنگامی که این باد باهتزاز در می آید، طوفان
 عظیم و کولاک بسیار سهمگین احداث میشود و
 آب دریا همچون دیک بجوش و خروش آغاز میکند، و در این موقع
 است که مقادیر هنگفتی عنبر بساحل عرضه مینماید. عنبر همچون پهنای
 بیکران اقیانوس فرحبخش و فی الواقع مدهوش کننده است در اوقاتی

که دریای هر قند بتلاطم می آید و طوفان احداث میشود ، در سطح آب يك نوع جرقه آشفشانی مشاهده میگردد که شعله آن شایان توجه است. در این دریا يك قسم ماهی وجود دارد که بنام **نخام** خوانده میشود و در حقیقت جانور آدمخوار مخوفی است که انسانها را می بلعد .

کالاهای چین و امتعه صادره از این قاره بزرگ در همه ای از تاریخ مناسبات نتیجه حوادث ناگوار و علل شومی کمتر به بغداد وسیع بازرگانی چین و بصره میرسد اکثر اوقات در خانقو با کشور های (کانتون) حریقهای بوجود می آید که آسیب زیاد خاور میانه و عرب بسفاین بازرگانان میرساند **خانقو** بندرگاه عمده کشتیهای چینی و خارجی بشمار میرود و در این بلده بزرگ امتعه و کالاهای تجارتی چین و عالم اسلام متمرکز و انبار میشود اما چون عمارات و منازل شهر مزبور چوبین و تئین است ، اغلب اوقات بسهولت طعمه آتش میگردد و حریق بانبار های کالا نیز سرایت کرده امتعه نفیسه را از بین میرد و بدین طریق تجارت چنانکه باید و شاید در سودا گری توفیق حاصل نمیکند یکی دیگر از علل عمده کمیابی کالاهای چینی در ممالک اسلامی ، طوفانهای دریایی و حوادث سهمگین بحری است که اکثر اوقات سفاین و کشتیهای که مابین خلیج فارس و چین در رفت و آمد میباشند ، گریبان دیرشان میشود ، همچنین موضوع تجاوز و تعرض دزدان دریائی را نیز نباید فراموش کرد که همیشه در کمین سفاین تجارتی هستند و بالاخره نکته دیگر آنست که نظر ببعد فاصله اغلب بازرگانان در مسیر راه و در بندری که میان ممالک اسلامی

و چین واقع شده است ، خیلی نوقف میکنند و اکثر اوقات باررگانان امتعه خویش را درهمین شهرهای ساحلی ، قبل ازوصول بمقصد ، بفروش میرسانند ، و بهمین جهات است که کالاهای چینی درکشور های اسلامی کهیاب میباشد ، وعلی رغم میل مفرط مردمان بامتعه نفیسه چینی کالاهای این سرزمین درممالک عرب کمتر بدست می آید بعضی اوقات نیز جریان بادسفاین رابسواحل یمن میبرد وبالنتیجه معمولات کشتی دو آنهدود بفرونی میرسد ، بعضاهم کاروانهای دریائی در بادر وشهر- های ساحلی مسیر سفاین برای تعمیر کشتی ویا بعلت حوادث سوءدیگری مدتی مدید مجبور بتوقف میگردند .

سلیمان ، بازرگان از دیدار خویش در امپرا- فغفور چین یکی از طوری چین ، چنین میگوید: درخان فو(کانتون ۱) مسلمانان را بوزارت که مرکزتجار و محل ملاقات بازرگانان است ، دادگستری منصوب کرده فغفور چین اداره کل محاکمات داد گستری مسلمانان را بعهده یکی از مسلمین گذارده واین شخصیت مامور است که بدعاوی باررگانان اسلامی که با جلب موافقت فغفور بسرزمین مزبور وارد شده اند ، رسیدگی کند . در اعیاد و ایام تعطیل مخصوصا در روزهای جمعه ، شخصیت سابق الذکر بمنبر میرود و خطبه میخواند ، رسوم و آداب اسلامی را کما هو حقّه بر گزار میکند و

(۱) رای اطلاع بیشتر اراوضاع چین و وضعیت ملل منوعه در آن سرزمین ، علامه دان میتوانند بکتاب جهانگردی مار کوپولو ترجمه و نگارش مترجم و نویسنده این سطور مراجعه فرمایند . م

بالاخره ازدركه خداوند معال طول عمر و بقاء حیات اولیای اسلام را استغاثه مینماید . بازرگانان عراقی (۱) همیشه با کمال میل و رغبت از احکام این شخصیت پرهیزکار و متقی تبعیت میکنند ، زیرا او در حل و فصل دعاوی غبر از حق و حقیقت ، و کلام الله مجید و شرایع اسلام میزان و معیاری ندارد .

اما ایستگاه سفاین تجارنی چین در امپراطوری ایستگاه سفاین چینی ذر ممالك اسلامی سیراف است و معمولا واردات و امپراطوری اسلامی صادرات چینی با خاور میانه و نزدیک در این بندر - گاه بزرگ متمرکز میباشد ، بطور کلی کالاهای صادره از کشورهای اسلامی از بصره و عمان و دیگر بنادر (خلیج پارس) در سیراف بسفاین چینی انتقال داده میشود .

کالاها و امتعه تجارنی صادره بچین بدانجهت در این بندر گاه متمرکز یافته که دریای (خلیج پارس) فوق العاده متلاطم و طوفانی است و از طرف دیگر آبهای ساحلی بنادر دیگر بطور کلی کم عمق میباشد و برای کشتن آمدن کشتیهای بزرگ و اقیانوس پیما مناسب نیست .

فاصله بصره به سیراف از راه دریا بالغ بر صد و بیست فرسنگ است (در حدود سیصد و بیست میل دریایی) معمولا پس از بارگیری کالاهای

(۱) عراق و بغداد در اوایل اسلام یعنی هزار و یکصد سال پیش مرکز امپراطوری اسلامی بشمار میرفته است . عراق بکسر اول و بمعنای زمین پست است در مقابل اراضی مرتفع شمالی که ارمنستان نام دارد ، آرام بمعنای بلندی میباشد . م . عباسی

صادره سفاین چینی آب آشامیدنی لازم را برداشته ، شرعشان بصوب مسقط افراشته میشود ، این بندر در منتهالیه استان عمان واقع شده است . فاصله سیراف تا مسقط تقریبا دوست فرسنگ میباشد (معادل در حدود پانصد و سی میل دریایی) .

در قسمت شرق خلیج فارس ، در میان سیراف و عظمت سفاین چینی مسقط ، منطقه ساحلی بنی صفاق و جزیره حیرت آورا است این قوا واقع شده است ، کوهستانهای استان عمان نیز از آبهای دریای خلیج پارس سیراب میشود ، در این منطقه اخیرا تنگه در در وجود دارد که در حقیقت دره ایست میان دو کوه بلند و کشتیهای عادی میتوانند از میان آن بهسولت عبور کنند ولی برای سفاین چینی که عظمت آنها حیرت آور است غیر قابل عبور میباشد . در منطقه مزبور دو جزیره کوچک قصیر و عویر وجود دارد که اندکی از سطح آب دریاسر بیرون آورده است . ما بعد از این که جزایر مذکور را در پشت سر خویش گذاشتیم ، بصوب زهار از سواحل عمان عزیمت کردیم ، و بالاخره بمسقط رسیده در یکی از چاههای شهر که گاهه ای از گوسفندان عمان در اطراف آن بودند ، آب آشامیدنی برداشتیم .

دولا سفین و کشتیهایی که بمقصد هندوستان
 حریف قراقرزین
 در کولام هالزی عزیمت میکنند ، دربندرگاه
 مسقط لنگر انداخته بتدارک و تهیه مقدمات سفر
 میپردازند و بالاخره بادبانها را برافراشته امواج

دریای بیکران را میشکافند . فاصله مسقط تا بندرگاه کولام ، مالزی در صورت اهتزاز باد های موافق متوسط یکماه راه است . در بندرگاه کولام مالزی فوجی از سربازان مستقر میباشند که مأمور حفاظت و صیانت شهر و دفاع از آن سر زمین است . در این محفل سفاین چینی حقوق تراتزیت میپردازند . چاههای آب مشروب در بندر کولام بسیار است . باج راهی را که بیک کشتی چینی در بلده مزبور تعلق میگیرد هزار درهم است (هزار فرانك - درسی سال پیش) ، اما سفاین دیگر که ظرفیشان از کشتیهای چینی کوچکتر است بر حسب حجم و مقدار محمولات خود حق العبور میپردازند فی المثل در حدود يك تا ده دینار (بیست و دو الی دویست و بیست فرانك) باید بدهند .

فاصله میان مسقط ، کولام مالزی و (ابتدای)

تعریف و توصیف دریای هر قند (خلیج بنگال) : با کشتی تقریباً یکماه شراب خرماي لانگابالوس راه است . در بندرگاه کولام مالزی آب آشامیدنی برای سفاین تدارك میگردد و سپس بصوب بحر هر قند بادبانها افراشته میشود . پس از عبور از دریای مزبور ، بسرزمین لانگابالوس میرسد که مسکن مردمی است که زبان عربی و یاد دیگر السنه تداول بین بازرگانان را نمیفهمند اهالی این منطقه بوسناکی بتن ندارند ، و سفید پوست و نازك ریش هستند . از قراریکه میگویند ، هیچوقت هیچکس زنان این قوم را ندیده است ، زیرا معمولاً فقط مردان طایفه در قایقهای که عبارتست از يك قطعه چوب شکم شکافته معجوفی ، بسازقات عابرین و سفاین که از مقابل جزیره رد میشوند ، میشتابند . در این قایقها

کالاهای زیر برای مبادله آماده است : نارگیل ، نی شکر ، موز و شراب
 خرما که مشروب مطبوع سفید رنگی است ، و اگر آنرا در همان لحظه
 اولیه تهیه ، صرف کنند بمانند عسل خوب و خوشمزه میباشد ، ولی در
 صورتیکه ساعتی ماند مخمر خواهد شد و مثل شراب مسکر خواهد
 گشت ، و بالاخره پس از چند روزی مبدل بسرکه میشود . محصولات
 مزبور را جزیره نشینان لانکابالوس در مقابل آهن مبادله میکنند بعضی
 اوقات اندکی عنبر نیز برای معاوضه با قطعات فلز مذکور عرضه میکردند
 معمولاً مبادلات باعلایم و اشارات ، دست بدست ، انجام میگردد ، چون
 این مردم بازبان ملاحان ییگانه آشنایی ندارند . اهالی لانکابالوس در
 شناگری مهارت فوق العاده ای دارند . گاهی از آئین بازرگانان رامیر بایند
 و در مقابل بهیچوجه چیز نمیدهند .

ناخدایان در لانکابالوس شراع سفاین را بقصد
 تعریف و توصیف کلاه - بار باهتزاز درمی آورند . در این حدود
 هند غربی (اندونزی) يك کشور و يك ناحیه ساحلی هردو بنام بار
 خوانده میشود . کالاهبار در حقیقت بخشی از
 امپراطوری جاو و جاو (جاو - اندونزی) بشمار میرود و در جنوب کشور
 هندو سدن واقع شده است . کالاهبار و جاو گاه تحت سلسله سلطان واحدی
 اداره میشود . و در این سرزمین عبارت از فوته (لنک) ساده ایست
 در پس ، اندیشای قوم نیز فقط بایک فوته ستر عورت میکنند .
 سفاین در کالاهبار آب آشامیدنی ذخیره میکنند . معمولاً ملاحان

آب چاه را بآبهای چشمه و باران ترجیح میدهند . فاصله کولام -
مالزی که در نزدیکی دریای هر قند واقع شده است ، با کالاهبار یکماه
راه دریایی است .

پس از تدارك آبغوردنی ، کشینها بصوب (جزیره) تی یوما بادبانها
را بالامی کشند . در این منطقه آب آشامیدنی پیدا میشود . فاصله کالاهبار
تا تی یوما ده روزه راه دریایی است .

ناخدایان در تی یوما بقصد گوننه را نك شراع سفاین
مأمن بندگان فراری را باهتزاز درمی آورند . فاصله دو ناحیه مزبور
و ملجاذزدان ده روز است . در این ناحیه نیز آبغوردنی بدست
میآید در جزایر هندوستان غربی نیز آب آشامیدنی
بهمین منوال تدارك میگردد ، یعنی چاههایی کنده میشود و آب مشروب
لازم تهیه میگردد . در کوندرانك کوه بلندی وجود دارد که مأمن دزدان
و ملجأ بندگان فراری بشمار میرود .

پس از عبور از کوندرانك کشینها به منطقه ای
تعریف و توصیف عود میرسند که چامپا نام دارد (آنام و کوشن شین)
آنام و کوشن شین فاصله این دو ایستگاه ده روزه راه دریایی است .
و خصوصیات آن سرزمین در این منطقه آب آشامیدنی پیدا میشود . از چامپا
عودی صادر میشود که معمولا بنام همین سرزمین
معروف میباشد . در این کشور پادشاهی وجود دارد . پوست رنگ بدن
مردم خرمایی است ، و افراد بادو قطعه فوته (لنك) ستر عورت میکنند .

سفاین پس از تلمین آب خود دنی بصوب جزیره چون دور - فولات عزیمت
مینمایند .

فاصله چون دور - فولات با ایستگاه چام پاده روز راه دریایی
است . در این منطقه نیز آب آشامیدنی پیدامیشود ،

از جزیره مزبور سفاین بطرف دریای چان خای
تشریح موقعیت (دریای چین غربی ، شانگهای؟) حرکت میکنند ،
جغرافیائی بنادر چین و آنگاه بصوب بنادر چین رهسپار میگرددند .
بنادر ولنگر گاههای این کشور ، فی الحقیقه عبارت
از کوهپای است که در دریای غوطه ور میباشد ، معمولاً در فواصل هر دو کوه ،
یکنوع شکاف دره ماندنی وجود دارد که کشتیها بایستی از آنجا وارد
شوند . از جزیره چون دور - فولات تا سواحل چین درست یکماه راه
دریایی است که هفت روز آن از بابت طی مسافت فواصل خود بنادر چینی
احتمالاً مناسب میگردد .

سفاین پس از عبور از بنادر دروازه های مزبور ، وارد خلیجهای
حماه از مصب نهار چینی میشوند . آنگاه در آبهای شیرین و گوارا
بشرف سواحل سرزمین بزرگ چین پیمش میروند و در شهر خان فو
انگرمی اندازند ، سراسر کشور پنهان و چین واجد آبهای گوارای آشامیدنی
است که از رودخانه هرا بدست می آید . هر منطقه از این سرزمین فوج -
نظامیه ن کپهان مخصوص و بازارهای ویژه ای دارد .

در سواحل دریای چین جزر و مد در مدت يك شبانه روز دوبار
مقایسه جزر و مد بوقوع می پیوندد، در صورتیکه در خلیج فارس
خلیج فارس و دریای چین در قسمتی که واقع است مابین بصره و جزیره
بنی قوام معمولا مد دریا فقط هنگامی واقع
میشود که ماه در وسط آسمان است و جزر در اوقات بر آمدن و فرود رفتن
قرص قمر مشهود میگردد. بالعکس در سواحل چین تا حدود جزیره بنی-
قوام، مد در موقع بر آمدن ماه بوقوع می پیوندد، و جزر هنگامی حدوث
می یابد که قرص قمر در وسط آسمان است. و نیز در موقع فرو رفتن
ماه هم يك مد مجدد دیگر واقع میشود و يك جزر مجدد دیگر هنگامی
که قرص ماهتاب در نقطه مقابل، در وسط السما میباشد.

از قراریکه تعریف میکنند، در قسمت شرقی
ایمانان را از پایشان دریا، جزیره ای وجود دارد که مالها خوانده
بدار آویخته قلعه قطعه میشود و واقع شده است مابین سرانندیب (سیلان)
کرده میخورند و کالاه (کرا، تنکه هندو چین و مالاکا) و از توابع
سرزمین هندوستان بشمار میرود. در جزیره
مزبور سیاهای زندگی میکنند که کاهلبرهنه و عور هستند. در آنجا اگر
یک نفر بیگانه بگیر سان بیفتد، فی الفور او را از پایان جدا آویخته،
قطعه قطعه اش میکنند. همانند وی خد و نسخه میخورند. در این
سیاهان بسیار زیاد است و فی فقط دریا جزیره، بلکه در سرزمین
و بهیچوجه از پادشاه و سلطان در میان آن جزیره نیست. در این جزیره غذای
این قوم: ماهی و نارگیل زنی سکر میباشد. در بعضی از قسمتهای جزیره

مال‌هان ، باغها و بوستان‌هایی وجود دارد که گاه‌لا شبیه بساتین و اشجار سرزمین ما است .

روایت میکنند که در دریا یکنوع ماهی پرند^۵ نوادر و عجایب دریای وجود دارد که در سطح آب اقیانوس پیرش در چینی از جمله خرچنگی می‌آید ، آنرا ملخ ماهی نیز می‌خوانند و نیز که سنك میشود می‌گویند که در این دریا يك قسم ماهی بسیار شگفت‌وداروی چشم است انگیزی زندگی میکند که بعضی اوقات از آب خارج شده بساحل می‌آید و ببالای درختان نارگیل صعود میکند ، و آنگاه شیره درخت رامکیده ، بازهم بداخل دریا بر میگردد . روایت میکنند که در دریا يك جور ماهی وجود دارد که شبیه خرچنگ است ، این موجود عجیب بعد از خروج از آب دریا مبدل بسنك میشود استادان فن از اجسام متحجر ماهی خرچنگ نمای مزبور يك نوع دارویی درست میکنند که بمنزله کحل است و برای درمان درد‌های چشم بکار میرود .

روایت میکنند که در جاوگا (جاوه) کوهی وجود چشمه‌های گرم و سرد دارد که جبال‌النار نامیده میشود و هیچکس کوه‌آتش‌فشان جاوه نمیتواند نزدیک آن برود در اوقات روز از دهانه آن دود متصاعد میشود ، و در ساعات شب شعله‌های تابان به آسمان بلند میگردد . در پای کوه مر بور دو چشمه آب گرم و سرد جاری است که آب هر دوی آنها آشامیدنی و گوارا می‌باشد .

لباس مردم چین ؛ اعم از خرد و بزرگ ، ابریشم است ؛ و این پوشاک هم در فصل تابستان و هم در فصل زمستان مورد استفاده می باشد ، اما ابریشم عالی اختصاص بسلاطین کشور دارد .

اهالی چین هر اندازه که بخواهند از البسه ابریشم توصیف نعمات و استفاده میکنند و ملبوسات حریر برای خود تهیه خصوصیات زندگی مینمایند . چنانکه در فصل زمستان بعضی از مردم چین (۱) اشخاص دو ، سه ، چهار و یا پنج دست شلوار بتن میکنند . افراط در استعمال شلوارهای متعدد برای محافظت انسان در طوبت شدید معمول شده است ، چون چینیان از آلام ناشیه از آن (رماتیسم) فوق العاده بیم دارند . در فصل تابستان مردم این سرزمین فقط پیراهن يك لایه بتن دارند که از ابریشم و یا قسام حریر است . ایشان عمامه و دستار سرخویش نمی گذارند .

خوراک چینیان برنج میباشد . بعضی اوقات هنگام طبخ برنج ، کوشان (خورش) نیز تهیه میکنند و در موقع مصرف آنها را باهم میل می نمایند . اما سلاطین و پادشاهان گوشت سوک و هر نوع حیوان دیگر ، و نان مصرف میکنند .

میوه هایی که در سرزمین چین بدست می آید ، عبارتست از سیب هلو ، لیمونرس ، انار ، به ، گلابی ، موز ، نیشگر ، خربزه ، انجیر ،

(۱) علاقمندان بشناسایی خصوصیات زندگی مردم چین ، برای تفصیل بیشتر میتوانند بکتاب **جهانگردی مارکو پولو** ترجمه و نگارش این جانب مراجعه نمایند . م

انگور ، خیارچه درین قسم ، بسته فندق ؛ گردو ، بادام ، زرد آلو ، سنجید
 نار گیل ، لودوس (سدر، کنارنك) (۱) . در کشور چین درخت خرما کم
 پیدا میشود ، و بطور کلی گاهگاهی در بعضی از باغات اشخاص ، کم و
 بیش نخلی مشاهده میگردد ،

چینیان يك نوع شراب برنجی تهیه میکنند ، و در این سرزمین
 تهیه مسکرا ب از آب انگور معمول نمیشد ؛ و چنین کلامی از چین
 صادر نمیکردد . از قرار معلوم مردم مزبور بامشروبات (الکلی) که
 از تانک تهیه میگردد ، آشنایی ندارند و بهیچوجه این قبیل مسکرات را
 مصرف نمیکند .

شیوة طهارت (متداول در میان مسلمانان) درین
 آئین چینیان بامذهب چینیان رواج ندارد ؛ بلکه اهالی کشور در اینمورد
 زردشتی تشابه و (مثل فرنگیان) از قطعات کاغذی که در خود چین
 عظیمی دارد ساخته میشود ، استفاده میکنند . ذبح چهار پایان
 (برسم و آداب متداول در میان مسلمانان) در این
 کشور رعایت نمیشود بلکه در این مورد مثل موارد متعدد دیگر مانند
 زردشتیان رفتار میکند ، چون آئین چینیان در خیلی جهات کاملاً مشابه
 مذهب زردشتیهاست زنان چینی در حجاب نیستند و هنگامیکه بشارع
 عام می آیند ، شانه ای در زانف خویش دارند ، بعضی اوقات در سربك

(۱) در اساطیر باستان آمده است که لودوس میوه مطبوع و چنان
 لذیذی بوده که هر کس از آن میخورد ، یار و دیار خویش را فراموش
 میکرد . م

بانوی چینی بیش از بیست قطعه شانه عاج گرانبها و دیگر تزیینات زنانه مشاهده میشود مردان این سرزمین يك نوع کلاه بیسردارند که شیه قلنسوه مسلمانان است . در کشور چین رسم چنانست که سارقین را پس از بازداشت ، باعدام میرسانند .

در شرح اخبار و آداب

هندوستان و چین ، و پادشاهان و سلاطین

آن سرزمین

مردمان هندوستان و چین در این عمیده وحدت

تعریف و توصیف کامل دارند که پادشاهان (بزرگ) جهان چهار

سلطان السلاطین است ، سلاطین اربعه عظام را بدین شرح ذکر

هندوستان میکنند .

پادشاه عرب (خلیفه بغداد) هندیان

و چینیان بدون شك و تردید ، موافقت کامل دارند که پادشاه عرب اعظم

سلاطین جهان ، و ثروتمندترین و اجل آنانست ، که پادشاه دین حنیف

و بزرگ اسلام میباشد (۱) . فعقود حین خوشستن را بعد از خلیفه بغداد

قرار میدهد . پس از او فیصر روم است و (رای هند) که به نال لاهرا -

(۱) خواستگان و وف دارند که ، معصود هرون الرشید و مظاہر

او است م

(بلهرا) معروف میباشد بالاهرا پادشاه قومی است که لاله گوشهایشان
 سوراخ میباشد. بالاهرا پادشاه سر زمین هندوستان بشمار میرود و
 مقام وی اعظم مقامات جهانی شمرده میشود و خود هندیان نیز بعظمت
 منزلت او ادعان دارند. کلیه سلاطین هند در قلمرو مخصوص خود اسنفلال

تام و تمامی دارند ولی بال لاهرا را بسمت سلطان السلاطین می شناسند معمولاً موقعیکه بال لاهرا سفیری بدربار یکی از پادشاهان دیگر اعزام میدارد ، اینان مقدم فرستاده مزبور را بنام فرستنده فوق العاده گرامی میدارند و مراسم خضوع و خشوع نسبت بوی بعمل می آورند بال لاهرا غطایای بیشماری بانهایت کرامت بخشش میکند . اسبان و فیلان او بسیار و ثروت و مکنتش بیشمار است . سکه سلطان السلاطین هندوستان طاطیری نام دارد که نقره است و از حیث وزن مساوی با یکدرهم و نیم (متداول درین مسلمانان) مسکوک شاهي میباشد .

گاه شماری یعنی ترتیب تاریخ در قلمرو بال لاهرای -

گاه شماری هندوستان چنانست که دوره سلطنت سلطان سابق و تقویم در هندوستان را مبدأ تاریخ قرار میدهند ، در صورتیکه عربها و مناسبات حسنه (مسلمانان) هجرت نبوی را آغاز وقایع نهاده اند هندوستان و مسلمانان اما هندیان همیشه ادوار سلطنت پادشاهان خود را مبدأ قرار داده اند و ملوک این سرزمین معمولاً مدتی مدید و بسیار طولانی سلطنت می نماید ، چنانکه بعضی اوقات سلطانی پنجاه سال پادشاهی میکند . اتباع مال لاهرا مدعی هستند که طول عمر و مدت سلطنت سلطان السلاطین هندوستان معلول محبت بی - شائبه پادشاهان مزبور در باره اعراب (مسلمانان) است . چنانکه در حقیقت هم در سرتاسر روی زمین هیچ سلطانی باندازه بال لاهرا مسلمانان را از صمیم قلب دوست نمیدارد ، و همینطور (بمصدق الناس علی دین - ملوکهم) هندیان نیز مسلمانان را فوق العاده دوست میدارند .

باید دانست که بال لاهر اعوان عمومی کلیه پادشاهان
 شمه ای از خصوصیات هندوستان است، چنانکه کسری در میان ایرانیان
 بال لاهرا و سلاطین و قیصر در بین رومیان، و بدین طریق معلوم
 هندوستان میگردد که این کلمه بهیچوجه اسم خاص نمیشد
 قلمرو حکومت بال لاهر از ساحل دریای هندوستان
 غربی آغاز می یابد، و در این قسمت کشور دیگری وجود دارد که **کونگان**
 خوانده میشود و با سر زمین مذکور هم مرز میباشد، و در طرف مشرق
 تاحدود چین امتداد دارد، در دورو بر قلمرو وسیع بال لاهرا پادشاهانی
 وجود دارند که دائماً با وی در پیکارند ولی در این منازعات او همیشه
 پیروز و فاتح است،

در میان این پادشاهان ستیزه جو، سلطانی است
 تعریف و توصیف بنام **گجرا** که فرمانده قوای مسلح عظیمی میباشد
گجرای هند بطوریکه هیچیک از سلاطین هندوستان چنان
 سوار نظامی ندارد گجرا پادشاهی است که خصم
 اعراب (مسلمانان) بشمار میرود، ولی با وجود این اعتراف دارد که شاه
 عرب (خلیفه اسلام) اعظم سلاطین جهان است، هیچیک از پادشاهان
 هندوستان بفرمان گجرا با اسلام خصومت نمیورزد. قلمرو وی سر زمین
 درار و باریکی است، اما ثرو و مکتس بسیار فراوان میباشد مخصوصاً
 تعداد اشرا و اغنام و احشام وی فوق العاده زیاد است معاملات در
 این کشور با شمشهای نقره انجام میگردد، و از قراریکه میگویند کانهای
 این فاز در سرزمین مزبور بسیار است. بطور کلی در این منطقه از

هندوستان امنیت از نواحی دیگر بیشتر است و انسان را بهتر در مقابل سارقین و قطاع الطرق صیانت و حراست میکنند.

در جوار قلمرو گجرا، سر زمین پادشاه تاکان
زیبایی زنان قرار گرفته است که از حیث وسعت چندان مهم
کشور تاکان هند نمی باشد. زنان این کشور سپید (و خوش قد و
قامت) و از حیث وجاهت و صباحت گل سرسبد
جنس لطیف سر تا سر هندوستان بشمار میروند. پادشاه تاکان مسالمت-
جو و صلح طلب میباشد، لذا قوای مسلح مهمی تجهیز نکرده است، و
نسبت به مسلمانان بسیار محبت میورزد و از این حیث روش بال لاهرا را
تعقیب میکند.

درست در همسایگی ممالک پادشاهان سابق الذکر
پنجاه هزار فیل جنگی سلطانی وجود دارد که راهما (پی گو) خوانده
ارتش راهما را میشود که مدام پادشاه گجرا در جنگ و جدال است
تشکیل میدهد این سلطان اصل و نسب عالی ندارد. او با بال لاهرا
را نیز مثل پادشاه گجرا، مدام مشغول پیکار می-
باشد. قوای مسلح راهما بطور کلی از نیروهای جنگی بال لاهرا و سلاطین
گجرا و تاکان نیرومند تر است. از قراری که روایت میکنند، راهما
هنگامی که بلسکر کشی اقدام میکند، معمولاً پنجاه هزار فیل جنگی
در صفوف قشون وی قرار میگیرند، این پادشاه فقط در فصل زمستان (که

موقع بارانست) اقدام بچنگ میکند، تا از لحاظ تامین آب مشروب فیلان در مضیقه نباشد؛ بدین ترتیب معلوم میشود که از این نیروی جنگی در فصول دیگر استفاده نمیتوان کرد.

روایت میکنند که در صفوف ارتش پوشاکی که از حلقه سلطان راهما (۱) در حدود ده ناپانزده هزار نفر خاتم میگردد بتتظیف البسه سپاهیان اشتغال دارند. در کشور راهما چنان پوشاکهای لطیف و عالی نبیه میگردد که در هیچ نقطه جهان نظر آن پیدا نمیشود. چنانکه یک دست لباس از (۱) چنانکه معلوم است کلمه سلطان بمعنای حکومت میباشد و از عهد سامانیان و مخصوصا غزنویان بعنوان پادشاه استعمال شده است. برای شرح بیشتر مراجعه فرمائید بتاریخ تمدن اسلامی جرجی زیدان م

فرط لطافت ممکن است از حلقه خاتمی بگذرد . مواد این منسوجات پنبه است و نمونه آنرا ما برای اعمین مشاهده کردیم .

در این سرزمین (راهما - پی گر) صدف ارزش

صدف بمشابه سکه پول خاصی دارد ، چنانکه بمشابه سکه پول متداول

متداول است میباشد ، و بطور کلی میزان ثروت با صدف سنجیده

میشود ، محصولات عمده این کشور عبارتست از

طلا ؛ نقره ؛ عود ؛ و یکنوع منسوج خاصی که (در زبان سانسکریت) شاهمارا

نام دارد (که از تار موی دم گاومیش تبت تهیه میگردد) و معمولاً از

آن پرچمی (۱) درست میکنند که برای راندن مگس استفاده میشود .

در کشور راهمای هند حیوانی وجود دارد که

عجیبترین جانور جهان بولشان خوانده میشود و پوستش خال خال است ؛

که در شاخش صورت که بعقیده من جز کرگدن چیز دیگری نیست .

آدمی نقش شده است این قسم از کرگدن فقط يك شاخ در پیشانی خویش

دارد ؛ و اما در سطح داخلی این شاخ صورت

جانداري نقش شده است که خیلی شباهت بآدمی دارد . رنگ شاخ

شبه گون و کاملاً سیاه میباشد ، در صورتیکه سطح داخلی آن سپید است .

کرگدن کوچکتر از فیل و رنگ پوستش مایل بسیاهی است ؛ و خیلی

شیه بگاومیش و بسیار قوی میباشد ؛ چنانکه در روی زمین هیچ حیوانی

نیورهندتر از او نیست کرگدن در چهار دست و پای خود فاقد مفصل و

(۱) پرچم موی دم گاومیش است و بفلط از طرف فرهنگستان بجای

پیرق معمول گردیده است . م

زانو میباشد، بطوریکه این حیوان هیولا در روی چهار ستون نرم و (بیمهره) قرار گرفته است. فیل را دره مقابل کرگدن بهیچوجه یارای مقاومت نمیباشد؛ این جانور عجیب معمولا مثل گاو و شترمدام مشغول بنشخوار است. در سرزمین راهما از این موجود مهیب فراوان دیده می شود، و غالبا در اعماق انبوه درختان جنگل بتعیش میپردازد. البته در مناطق دیگر هندوستان نیز از این حیوان هیولا مشاهده می شود، ولی شاخ آنهایی که در راهما بزرگ میشوند، بسیار زیبا و قشنگ میباشد؛ چنانکه غالب اوقات تصاویر انسان و طاووس و ماهی و صور دیگر در آن بنظر میرسد. چینیان از قطعات و صفحات مصور این شاخها کمر بندهای خویش را آرایش میدهند؛ چنانکه در کشور چین بهای این کمر بند ها بالغ بر دو تا سه هزار دینار (زر) و بلکه بیشتر است، بطور کلی قیمت هر کمر بند بر حسب زیبایی تصاویر طبیعی موجود در قطعات مزبور تغییر می یابد. انواع و اقسام این قبیل شاخهای کرگدن را با مبادله صدف این سرزمین راهما بدست می آورند، و چنانکه گفته ایم در این کشور متاع مزبور بجای پول رایج مصرف میگردد.

بعد از سرزمین راهما، کشوری واقع شده است
تعریف و توصیف که گاه لا در داخله هندوستان میباشد، بطوریکه
سرزمین الهه لاکشیمی بهیچوجه آب دریا محدود و ثغور آن نمیرسد؛ اسم
 این مملکت **لاکشیمی پورا** است (بنام الهه لاک-
 شیمی در آسام). ساکنین این منطقه سفید و زیبا میباشند و دروجاهت
 و صباحت شهرت خاصی دارند و گوشه هایشان سوراخ است (برای گوشواره)

بعضی از مردم این کشور چادر نشین و صحراگرد و برخی دیگر در کوهستانها زندگی میکنند.

پس از کشور لاکشیمی پورا دریایی وجود دارد که در این سرزمین فلفل سرزمین گرانج از آب آن استفاده میکند. بمشابه پول است پادشاه گرانج فقیر و نادار و سرمست از باده کبر و غرور است. در تهیه آب دریا بسواحل این کشور مبالغی غیر برایگان نمیکنند. ارتش سلطان این کشور را فوج فیلان تشکیل میدهد در مملکت گرانج فلفل بندرت بدست می آید، بطوری که غالب اوقات متاع مزبور بمشابه پول رایج بکار میرود.

پس از سرزمین گرانج ممالک متعددی وجود دارد در اقلیم مژه مشک که فقط خداوند تبارک و تعالی تعداد آنها را میداند فراوان است یکی از این کشورها مژه نام دارد که اهالی آن سفید پوست و البسه شان بسبک چینیان می باشد. در این سرزمین مشک بسیار خیلی فراوان است. در ممالک مژه جبال بسیار مرتفع سپید گونی وجود دارد (که مدام پوشیده از برف است) که بلندترین کوههای دنیا بشمار میرود. مردم مژه با سلاطین ممالک اطراف خود مشغول جنگ و نبرد هستند، مشکی که در این کشور بدست می آید فوق العاده خوب و بسیار اعلا است

در مازرای اقلیم مژه، سلاطین مهاباد (مهاباد) و پادشاهان این حکومت میکنند و در قلمرو آنها بلاد آباد بسیار سرزمین خواه هستند است. این سرزمین تا حدود مژه گسترده شده، ولی مردم آن بیشتر از اهالی مژه بچینیان شباهت

دارند. در این بلاد فرمانروایان، مثل چین؛ خواجه میباشند.

سلاطین کشور مزبور با فغفور چین با کمال مسالمت رفتار میکنند و مناسبات بسیار حسنه‌ای دارند ولی بهیچوجه از وی اطاعت نمیکنند. معمولاً همه ساله سلاطین این بلاد سفیران و نمایندگان با هدایای لازم بدر بار چین اعزام میدارند، و فغفور نیز تحفه مناسبی برای آنان ارسال میکند کشور ماباد بسیار وسیع و بزرگ است. همیشه هنگامیکه فرستادگان ماباد بچین میرسند، اولیای امور نسبت بآنها مراقبت کامل مرعی میدارند چینیان از کثرت عده ایلچیان میهراسند و بیم آنرا دارند که مبادا این فوج عظیم در صدد تصرف کشور چین بر آید. در فاصله میان چین و ماباد جبال و کوهستان و اراضی ناهمواری واقع شده است.

میکویند که در چین دو یست استان وسیع و عظیم
نوادرو عجایب وجود دارد که در هر یک از آنها ساطانی بمعیت
سرزمین چین یک خواجه حکمرانی میکند بلادیشمار دیگری
از توابع و استانهای عمده مذکور بشمار میرود
یکی از ایالات عظیم چین، استان خانفو است که بیست شهر دیگر
در حوزه حکومت آن قرار دارد و سفاین و کشتیها در آن محدود توقف
میکنند.

در سرزمین چین فقط بلادی را شهر میخوانند
اعانت روز باشیپور که دارای جادو باشد؛ که عبارت از یک نوع شیپوری
اعلام میشود است که در آن بشدت می‌دمند این نای درازی
است که باد و دست بزحمت میتوان گرد آرد.

فراگرفت ، و بالعاب ظروف چینی معمولی اندوده شده است . درازای آن سه الی چهار ذرع بالغ میباشد ، دهانه آن بسیار كوچك و ظریف است ، چنانكه سهولت میتوان در میان لب فرو گرفت ، طنین صدای جادم بعدود يك ميل میرسد ، هر شهری از بلاد چین چهار دروازه دارد و در هر يك از این دروازه ها پنج دستگاه جادم دیده میشود كه معمولا آنها را در ساعات شب و روز به دادر می آورند و نیز هر بلده ای همینطور ده دستگاه طبیب و وجود دارد كه همیشه در او قانیکه جادم ها بطنین در می آید آنها را هم بشدت میگویند . این رسم برای ادای احترام نسبت به فقو و اعلام ساعات مختلف شب و روز برای مردم ، معمول و متداول گشته است .

علاوه بر این چینیان ساعتهای ظلی و دستگاہهای دقیق تعیین وقت دیگری نیز دارند که میتوانند ساعات مختلف روز را بدقت معین کنند .

معاملات بازرگانی در سرزمین چین با فلس تعریف پول رایج چین (سکه مسین) انجام میشود . خزانه سلطنتی چین عینا شبیه خزاین سلاطین دیگر میباشد ، ولی در روی زمین بغیر از فغفور چین پادشاه دیگری خزانه فلوس ندارد ، مسکوکات مسین پول متداول رسمی این کشور را تشکیل میدهد . البته چینیان طلا و نقره و جواهرات نفیسه و اقمشه گرانها و منسوجات نقش حریر و ابریشم خام و غیر هم بسیار بسیار دارند ، ولی معینا کاهه در این سرزمین فلزات گرانها همچون کالا در معرض خرید و فروش قرار میگردد و بهای کلیه امتعه نفیسه با پول رایج کشور پرداخت میگردد .

کالاهائیکه بچین وارد میشود عبارتست از قطعات شمشه ای از اقتصادیات شمش مس ، کاسه های لاک پشت دریایی و بوشن که چین در عینس را سابقا کردیم و در حقیقت عبارت است از کرگدنیکه از شاخ آن چینان برای (تزئین) کمر بند خویش استفاده میکنند

در چین حیوانات بار کس بسیار زیاد است ، اما اسبهای نرادر بی ندارند و فقط یکنوع دیگری از آن دیده میشود . خروسترفوق العاده فراوان میباشد ، شترهای چینی دو کوهانه هستند .

در این سرزمین یکنوع خالک چینی بسیار لطیف و عالی وجود دارد که در ساختن ساغرها بکار میرود ، این جامها را فوق العاده بازل و ظرف

میسازند و مثل همیشه بفلی ضخامتش بسیار کم است و حاکی ماوراء
میباشد، چنانکه دنگ ظروف بغوبی از خارج ظرف مشهود و نمایان
است (۱)

بمحض اینکه دریا نوردان بساحل چین میرسند
سازمان گمرکات چینیان کلیه محمولات و کالاهای آنانرا ضبط و در
سرزمین چین انبارهای مخصوصی حفاظت میکنند. درست
مدت شش ماه امتعه تجار همچنان حراست و
بدقت نگهداری میشود، تا اینکه آخرین سفینه (از کاروانهای دریایی
که با استفاده از بادهای موسمی هندوستان بسواحل چین می آیند) وارد
شود. آنگاه چینیان از هر کالای وارده صدی سی (بطور جنسی) ورودیه
اخذ میکنند و بقیه آنرا ببازرگان صاحبش مسترد میسازند.

فغفور چینی نسبت ببازرگانان با کمال نصفت و
نصفت فوق العاده فغفور رعایت کامل میزان عدالت رفتار میکند، فی المثل
نسبت ببازرگانان هر اندازه از هر متاع تازه واردی لازم داشته باشد
بقیمت فوق العاده گرانی از وارد کنندگان خارجی
خریداری میکند و وجوه آنها را فی المجلس پرداخت مینماید، چنانکه
بهیچوجه هیچوقت نسبت ببازرگانانی اجحاف نمیدارد. در میان کالاهای
عمده آنکه بیشتر مورد توجه فغفور میباشد، میتوان کافور را بشمار آورد

(۱) نویسنده و مترجم این سطور تصور میکنند این الغاراض در
اینمورد کعبه است :

رفت الزجاج و رقت الخمر — فتشابهها ، قشاکل الامر

هرمن کافور را پنجاه ففقوج میبردازند، و هر ففقو حی هزار فلس است. پس از ابتیاع مقادیر لازم کافور از طرف فففور (۱) بقیه کالاهای مزبور را بازرگانان بطالبین دیگر و مردم عرضه میدارند که بطور کلی قیمت آن در این موقع بنصف بهای خریداری فففور تنزل میکند، (و چنانکه مذکور داشتیم پادشاه چین امتعه مورد احتیاج خود را معمولاً گران خریداری مینماید).

(۲) در اصل کتاب از کلمه فففور خبری نیست، بلکه پادشاه چین (ملك الصن) است. این عنوان بر حسب سبك زبان فارسی احیاء شده. م

ر کشور چین هنگامیکه یک نفر زندگی را بدرود
 آداب شگفت انگیز میگوید، آنرا در همان موقع تدفین نمیکنند ،
 تدفین مردگان بلکه در یکی از سالهای بعد از وفات ، در روزی که
 با و م ولادت مرده کاملاً تطبیق کند ، جسد را بـخاک
 میسپارند . معمولاً جسد متوفی را (قبل از رسیدن چنین روزی) ، در
 يك تابوت چوبی قرارداده ، آنرا در منزل خود نگه‌داری میکنند . همیشه
 مقداری آهک روی جسد میریزند تا بدین طریق قسمت مایع آن کاملاً جذب
 شود و خودش نیز بخوبی محفوظ بماند (و از تعفن آن جلوگیری بعمل
 آید) اجساد سلاطین را در میان کافور و عود صقورت (۱) قرار میدهند
 چینیان برای مردگان خود سه سال تمام گـریه میکنند ؛ و اگر احیاناً
 کسی برای قوم و خویش از ندبه و ناله خودداری نماید ، چوب و تازیانه
 میخورد ، در این مورد مجازات زنان و مردان کاملاً مساوی میباشد و بهیچ
 وجه استثنائی ندارد ، هنگامیکه يك چینی بزحکاری را کیفر میدهند ، با
 عتاب و خطاب از او میپرسد : مگر مرگ منسوب تو ، ترا معزونی و متالم
 نکرده است ؟ اجساد را مثل اعراب (مسلمانان) در حفرة ای (لحد) قرار
 میدهند .

چون جینیان چنان می‌پندارند که مرده احتیاج
 مردگان نیز غذا بتعذیه دارد ، اذا همیشه در اوقات شب مقداری
 میخورند خوردنی و نوشیدنی در جوار تابوت منوفی قرار
 میدهند ، و چون علی الصباح اثری در اغذیه دوشین

(۱) نام حریره' سب اره‌ندوسن که عود و بهور آن شهرت جهانی

دارد م .

مشاهده نمیشود (۱) اذا تعیین میکنند که مرده آنها را مصرف کرده است خلاصه مادام که نابوت مرده در منزل قرار دارد، شیون و ناله و مراسم تعزیه متوفی همچنان ادامه پیدا میکند. چینیان (بدین طریق بخاطر مردگان خود) هست و نیست خویشتن را ساقط میکنند؛ چنانکه تعزیه تمام تعزیه موجود و کلیه اموال منقول و غیر منقول خود را در این راه به اتلاف میرسانند و مبتلای فقر و فاقه میگردند،

در حین اجساد سلاطین را معمولاً با البسه و پوشاک مراسم تدفین اجساد و جواهرات و متاعفات دیگر بخاک میسپردند، سلاطین مخصوصاً کمر بند، های گرانهای عظیم النظیر آنها را نیز همراه جسدشان بقبور می گذاشتند، ولی بطور کلی این رسوم فلا ترک شده است، چون یکی از مفایر پادشاهان را

(۱) مسام است که روحانیون دغلباز شبانه آنها را از هضم رابع میگردانند. م

شکافته و نفایس گرانبهای آنرا بسرقت برده بودند .

درسر تاسر کشور پناور چین ، كوچك و بزرگ ،

آموزش و پرورش و غیر و غنی ، خلاصه همه و همه خواندن و نوشتن

در چین همگانی و می آموزند .

اجباری است

القاب و عناوین فرما:روایان چین معمولاً بر حسب

القاب و عناوین وسعت و عظمت حوزه حکومت آنها تغییر می یابد

سلاطین و سازمان چنانکه حکمران يك شهر كوچك را بجینی

سیاسی چین توسانك میخوانند . ومعنی این عنوان «شهر بان»

است هنگ.میکه صحبت فرمانروایان کل استانهای

از قبیل خانقو است ، عنوان دیفوی استعمال میشود . خواجگان رابلغ

توقام میخوانند ، اینان قسمتی از مردم خود چین است . قاضی کل کشور

را لاکشی مامقون می نامند . عناوین و القاب دیگری نیز وجود دارد ، که

چون بیم تحریر و تصحیف در شیوه تحریر مبرود ، از ضبط و ثبت آنها خود-

داری میشود .

در چین رسم است که هیچکس نمیتواند بمقام

سلاطین در چهل سالگی سلطنت ارتقاء یابد ، مگر اینکه سنش بچهل رسیده

بالغ میشود ؟ ! رسیده باشد . چینیان معتقدند که در این مرحله از

عمر آدمی با آزمایشهای زندگی آموخته و پخته

میکردد .

آداب و تشریفات مراسم محاکمات در بلاد حین در طالارهای بسیار
 دارگستری در چین وسیع و بزرگ برگذار میگردد، و معمولاً در صدر
 دادگاه فرمانداران و حکام جزء که قاضی شهر محسوب میشوند بر روی
 نیمکتی که مسند قضا بشمار میرود جلوس میکنند. در مقابل آنها يك دشت
 نیمکت دیگری نیز قرار دارد. معمولاً (پرونده) اسناد دعوی را که
 اظهارات مدعی و مدعی علیه در آن درج شده است، بحاکم قاضی عرضه
 میدارند. درشت این شخصیت مردی سرپا ایستاده است که (بچینی)
 لی خو خوانده میشود معمولاً هنگامیکه حاکم مرتکب اشتباهی شود
 لی خو فی الفور (خطا را باو گوشزد میکند) و ارايه طـرین مینماید.
 هیچوقت اظهارات (شفاهی) اصحاب دعوی مورد توجه قرار نمیگیرد، و
 قانون چنانست که مدعی و مدعی علیه هر دو موظفند پیشاپیش مطالب
 خود را نوشته، بطور کتبی تسلیم دادگاه سازند (۱) همیشه پیش از حضور
 شاکی در محضر مخصوصی حاکم قاضی، یکنفر که دم درب دادگاه قرار
 دارد، عریضه مدعی را قرائت میکند، معمولاً در صورتیکه مطلبی
 مخالف مقررات در آن مشاهده کند، عرض حال را بشاکی بر میگردد و
 نامطلب مورد نظر را اصلاح نماید بطور کای عراض بشرطی بحضور حاکم
 قاضی عرضه میگردد که از طرف یکی از منشیان آشنا بفانون نگاشته
 شده باشد. معمولاً نویسنده عرض حال اسم و رسم خود را در مقدمه تحریر

(۱) البته دارمین گرام توجه دارند که ارزش و اهمیت این سازمان در
 هزاران سال پیش سایان اهمیت میباشد، ولی امروز بنظر سهل و ساده و
 طبیعی جلوه گر میشود. م

میکند ، بدین ترتیب که : « این عریضه بدست فلان بن فلان نگاشته شده است » . بهمین جهت اگر مطلبی بر جلاف مقررات در آن مشاهده شود تعصیرش متوجه منشی و نویسنده و او است که بکیفر خطای خویش بچوب و فلک بسته میشود . همیشه حاکم قاضی بعد از خوردن و نوشیدن کامل بمسند قضا جلوس میکند ، زیرا بیم آن میرود (که مبادا در نتیجه جوع و عطش) مرتکب اشتباهی بشود حقوق هر حاکمی از خزانه شهریکه مقرر حاکمیت وی میباشد برداخت نمیشود

فففورچین (بندرت بمیان عامه می آید و بطور کلی)
سلطان السلاطین فقط دوماه بدرماه ظاهر میشود و معتقد است که :
چین (فففور) « اگر مردم مرا بیشتر ببینند ، کمتر احترامم خواهند کرد . مطلقیت و قدرت قاهره ضامن حکومت و سلطنت میباشد ، زیرا عامه از مفهوم نصفت و عدالت اطلاعی ندارد . بنابراین فقط باقوه قاهره ما میتوانیم جاب احترام کنیم (۱) .

در این کشور اراضی مزروعی از پرداخت مالیات
وضع مالیات بر معاف میباشد ، ولی بهر يك از افراد ذکور بنسبت
عایدات در چین ثروت و مکننت آنها مالیات پسرانه تعلق میگیرد .
اعراب (مسلمانان) و دیگر بیکانگان مالیات مخصوصی از بابت کالای
تجارتی خویش تادیه میکنند ، (اما باید متذکر شویم که در مقابل اداره

(۱) این اندیشه های خام باتکامل تاریخ محکوم بفساد شده است .

مونتسکیو فیلسوف فرانسوی در روح القوانین گوید : حکومت هایی که
قدرتشان منکی بسر نیزه باشد زودتر از همه محکوم بزوال میباشد . م

وصول مالیات (خزانه داری کل) حفاظت و صیانت امتعه بازرگانان را
بعده میگیرد).

درس زمین پهلو چین، هنگامیکه مواد خواربار
مبارزه با گرانی روبهرانی می نهاد، بر حسب ده تور فقور، تمام
چگونه بعمل می آید محصولات ضروری برای زندگانی ضبط و در مخازن
مغاره های دولتی بقیمت نازلی بمعرض فروش
گذاشته میشود، بدین طریق سطح قیمتها بسهولت پایین می آید و گرانی
از بین میرود.

منبع عایدات دولتی منحصر است بمالیات سرانه
میزان عایدات دولتی که از افراد اخذ میشود. تصور میکنم که جمیع
عایدات روز از خزانه داری کل خان فو بالغ بر
در چین پنجاه هزار دینار (زر) باشد، مع هذا باید متذکر

شد که این شهرستان هنوز از بلاد عمده و بزرگ چین بشمار نمیرود.

در میان محصولات عمده و فراوان کشور چین دو
اختراع چای در چین و کالاهای در انحصار پادشاه است: یکی نمک و دیگری
بک قسم نبات خشک شده ای که چینیان آنرا با آب

داع دم کردند. صرب میکنند. مع، و لا در شهری از این کشور مفادیر زیادی
از نبات مذکور مصرف روزش میشود. این نبات که برك و عطرس بیشتر
از شدر است، ساخ نامیده میشود، ولی طعم آن تلخ میباشد، برای
تهیه (چای) معمولاً نخست آنرا می جوشانند، و آنگاه آنرا بر روی ساخ
میریزند، (چای برای رفع هر گونه کسالت بسیار مفید میباشد) و ضمناً

سلامت وجود انسان در مقابل کلیه عوارض بشمار میرود .
 کلیه عایدات خزانه دار بکل سلطنتی از این سه چیز جمع آوری
 میشود . مالیات سرانه انحصار فروش نمک و نبات مذکور (چای)

درفره چین درهر شهری یکنوع ناقوسی وجود
 ابداع زنجیر عدالت دارد که در زبان اهل محل موسوم به دارا میباشد
 برای ستم دیدگان و معمولاً آزار در بالای سر حکام بلاد قرار داده اند
 وزنگوله آن بارشته طنابی بشارع عام مرتبط

میباشد . منتها الیه رشته مزبور در دسترس عموم قرار گرفته ، بطوری که هر کس همه وقت میتواند از آن استفاده کند و بدین طریق هر گونه مانع و حایلی از میان مردم و حاکم برخاسته است . طول طناب قریب یک فرسنگ میباشد و طوری دقیق تعبیه شده است که بمحض اینکه دستی با آن تماس حاصل کند ، دارا (ناقوس - زک) در همان آن صدا در می آید بدین ترتیب هر ستم دیده ای بسهولت تمام میتواند شکایت خود را مستقیماً به عرض حاکم کل برساند و دادخواهی کند . حاکم به محض استماع طنین زنگ دستور میدهد شاکی را فی الفور در حضور وی حاضر سازند ، تایانات او را شخصاً اصفا نماید و بعراض شخص ستم دیده فی المجلس رسیدگی کند . در سرتاسر زمین پهناور چین موازین عدالت بدست رعایت میشود و چنین دستگاهی در تمام نقاط و بلاد مختلف آن موجود میباشد .

هر کس که در سرزمین چین قصد سیاحت و مسافرت

ابداً گذر نامه داشته باشد ، دونوع ورقه بایستی برای خودش

(پاسپورت) تهیه نماید ؛ یکی از دستگاه حاکم کل ، دیگری از

محضر خواجه شهرستان سند نخست (که در حقیقت

بمنزله گذرنامه میباشد) در طرق و شوارع مورد استفاده واقع میشود و

اسم و رسم حامل ورقه ، همراهان وی ، سن و سال خود و همراهانش ،

نام و عنوان قبیله و باطایفه مربوط در آن مندرج میباشد . در کشور چین

هر کسی که قصد سیاحت و یا مسافرت دارد ، اعم از چینی و عرب (مسلمان)

و یا افراد دیگر ملل و نسل ، موظف است که قبلاً برای خود چنین ورقه ای

تهیه کند . اما در سندی که از محضر خواجه شهرستان مربوطه صدور می یابد

معه ولا ممدار پول و دارائی حامل و رفته، کهیت و کیفیت کالاهاییکه شخص
مسافر همراه خویش دارد درج میشود، و در راهها و جاده های کشور
سربازانی در پاسگاههای مخصوصی از عابرین معاینه و اوراق مزبور مطالبه
میکند. هنگامی بار کس چنانکود از معاینه این پاسگاهها رد میشود
(بازرس گذرنامه ها و رفته پاسپورت را ویزا کرده) چنین مینویسد: «فلان

من فلان دربارخ فلان باین منطقه رسیده است ، هلبتیری فلان میباشد این اشیاء و اشخاص همراه وی هستند . بدین طریق جان و مال و هر کس در همه جای چین از هر گونه آسیبی در امان است . و اگر احياناً مسافری یا باررگانی دچار صدمه ای بشود و با فون کند . بدقت عال و اسباب با وضوح کامل عیان میگردد و فی الفور خسارت وی از طرف دولت پرداخت و حبران میشود ، و اموال و مانرك شخص متوفی نیز به سورات وی تسلیم می گردد .

چینیان موازین نصفت و عدالت را در معاملات ابتکار سنگت انگیز و بجارب خویش بدقت امام رعایت میکنند و در روابط مالی مردم مخصوصاً در امور رسمی همه جواب کار را کاملاً ملاحظه و مراعات مینمایند . فی المثل هنگامی که یک نفر پولی بکس دیگر قرض میدهد معمولاً «سندی» در آن مخصوص میویسد ، و همچنین مدیون سند دیگری تهیه کرده (به جای امضا) اثر دو انگشت سابه و وسطای خویش را در پای آن می نهند . آنگاه دو سید مزبور را بدقت در کنار هم نهاده ، نفر بایکدیگر اتصال می افشند ، و سپس در همان محل اتصال (دستور عمل) نوشته میشود و بعد اوراق دو گانه را از هم جدا میسارند و سندی را که دال بر دین بدهکار است بدست داین میسپارند اگر بعدها بدهکار در صد انکار دین حوس بر آید از وی سید (رسید) طلبکار خواسته میشود ، در این موقع اگر بدهکار بگوید که به رسیدی دارم و به حساب و کتابی با داین ، معلوم میشود که این آدم فرض خودش را انکار میکند در ای صورت به وی

اعلام میشود «کتباً» بنویس که تو چنین دینی نداشته‌ای؛ ولی اگر بعدها داین سندی دار بر وجود دین مورد انکار اراء کند، تو بخوردن بیست ضربه (چوب خیزران) محکوم خواهی شد، و مجبوری که بیست هزار فقیه جرمه تأدیه کنی^۲ یث ففوج معادل هزار سکه مسین است، و بنا بر این مجموع مبالغ مذکور مساوی با دو هزار دینار (زر) خواهد بود (چهل هزار فرانک در سی سال پس). بیست ضربه (خیزران) نیز معمولاً منجر بمرک شخص مضروب میشود خلاصه بدین طریق کمتر کسی در چین جرئت میکند که کتباً چنین نوشته‌ای تسلیم مقامات رسمی کند که احتمال نابودی کامل جان و مال وی در آن متصور است، مابیهچوجه کسی را ندیدیم که حاضر بشود چنین سندی را امضا و تسلیم کند. بطور کلی چینیان نسبت بیکدیگر همیشه موازین نصف و عدالت را بدقت مراعات میکنند، هیچکس در چین مورد اجحاف و تعدی قرار نمیگیرد در دعای و محاکمات طرفین بیهچوجه (بعمل مسلمانان) بسوگند و شهود متوسل نمیشوند.

هنگامیکه (بازرگانی) ورشکست میشود، باورشکستگان چگونگی طلبکاران بارداخت هزینه خوراك، ویرانندان رفتار میکنند نگاه می‌اندازند، وادارش میکنند که دیون خود خود را اعتراف کند. مدیون ورشکسته پس از یکماه توقف در زندان، بدستور سلطان از محبس برون می‌آید و اعلام میشود که: فلان بن فلان را ضایع کرده است. پس از این اعلامیه اگر معلوم شود که مدیون ورشکست سده و پول فلان بن فلان را ضایع کرده است

پس از این اعلامیه اگر معلوم شود پولی دارد، و یا اینکه مالك بنده و یا اموال غیر منقولی است و یا بالآخره چیزی دارد که ممکن است از بابت دیون وی مورد معامله و یا استفاده واقع شود ولی بدهکار عمداً از اینکار امتناع ورزیده و در زندان بهزینه طلبکاران خورده و خوابیده است، مرتباً همراه ویرا از زندان بیرون می آورند و باچوب (خیزران) بر لنبرش می کوبند، و دیگر توجه نمیکنند که مجرم وجود وجوه یا اموالی را که در خفادارد، اقرار و یا انکار میکند، در اینصورت مأمورین مجازات ویرا باچوب و فلک بسته، مورد عتاب و خطاب قرار میدهند و میگویند: تو فقط پولهایی را که از دیگران گرفته ای، خورده ای! و اضافه میکنند که: پولهایی را که گرفته ای بصاحبانشان مسترد کن! اما وقتی که مسام گشت که شخص ورشکسته قادر بر پرداخت دیون خویش نمیشاند و مالك هیچ چیزی نیست، حسب الامر پادشاه طلبکاران احضار میشوند و مطالبات آنها را از خزانه داری کل سلطان - السلاطین که بقبور خوانده میشود، پرداخت میگردد، امپراطور حین را باعنوان (پارسی) بقبور میخوانند که (درفارسی) بمعای پسر آسمان (خدا) است (و ترجمه تحت الفظی لغت تین - تسو چینی میباشد، که لقب امپراطوران چینی است)، در عربی مغبور گفته میشود. پس از انجام این مراسم را اعلام میشود که: هر کس (منبعد) ب این مردکاری داشته باشد، محکوم بمړك خواهد بود. بدین طریق هیچوقت در کشور چین هیچوجه پول کسی از بین میرود. اگر احیاناً مقاومت نمود که بدهکار ورشکسته وجوهی پیش کسی داسه و این شخص از افسای آن امناع

ورزیده است ؛ بجای مدیون وی را بضرب (چوب خیزران) میکشند ؛
 و در میان طلبکاران تقسیم میکنند ؛ و منبعد مدیون ورشکسته مطلقاً
 از معاملات و تجارت محروم میماند .

در چین الواح سنگی بارتفاع ده ذرع وجود دارد
 دستور های پزشکی که بر روی آنها تحریرانی نقر شده است . در این
 نوشته ها از داروهای امراض بحث گفته شده است
 بر الواحی
 نقش شده است که برای چه مرضی چه دارویی مفید می باشد . در
 صورتیکه بیماری نادر (و توانا بخیرید دواى مورد
 نیاز خود نباشد) پول دارو از طرف خزانه شاهى تسليم مريض میگردد
 (تامشرا لیه بتواند دواى لازمه را برای خویش تهیه بکند .)

در چین برای اموال غیر منقول (مستغلات و غیره)
 وضع مالیات و بیمه مالیاتی فقط بنسبت دارایی منقول و غیر منقول
 عمر وجود ندارد اشخاص مالیات سرانه بسته میشود .
 هنگامیکه يك نوزاد نریده بدنیا می آید ، نام وی
 پیش سلطان نگاشته میشود (در يك دفتر ثبت رسمی ضبط میگردد) .
 و قریباً که كودك بیعده سالگی برسد مأمول مالیات سرانه میشود ، و
 زمانی که بهشتاد سالگی برسد دیگر از مالیات معاف خواهد بود و بعلاوه
 از خزانه شاهی (باعتبار) نیز دریافت خواهد داشت . چینیان در این
 مورد چنان میگویند : «ممنوعی که جوان بوده ؛ از روی مالیات دریافت
 دانستیم ایست که پیر شده است ، (نه از بجاست که) برایش يك مستمری

به پردازیم

در هر شهری در چین، یک مدرسه (مخصوص تعلیمات
تعلیمات مجانی و یک معلمی وجود دارد که بتعلیم
ناداران و کودکان آنها که بخرج دولت برورش
عمومی می یابند می پردازد .

بانوان چینی گیسو می افشانند و سر برهنه راه
زنان گیسو می افشانند میروند، امامردان این کشور سر خود رامپوشانند
و مردان کلاه می پوشند (و کلاه بسر میگذراند):

در چین، در کوهستان، یک دهکده ای وجود
شکل و شمایل چینیان دارد خوانده که تایو میشود، ساکنان این روستا قصیر
القامه و کوتولو هستند. تمام چینیان کوتاه قد از
همین ناحیه برخاسته اند. (بطور کلی)، افراد چینی خه ش هیکل و بلند قد
و کاملاً سپید مایل بسرخ هستند. گیسوی چینیان شبه گون و در سیاهی
در تمام جهان یمانند است. موی سر این مردم بسیار بلند می باشد.

در هندوستان هنگامی که یک نفر عاید کس دیگر
آزمایش با آهن تفته دعوائی اقامه کند که بناچار مستوجب کیفر اعدام
و آبداغ برای مدعی علیه بشود، خطاب بمدعی میفرمایند:
«آبا میخواستی منم با آنس آزدایش شد.»
در صورتیکه او در جواب گوید: «ای»، قطعاً آغلنی را بنفوس می کشد -
کنند، و بمتهم میگویند:

«دستت را باز کن!»: آنگاه هفت بار از شاخه درخت را در کف،

ورزیده است؛ بجای مدیون وی را بضرب (چوب خیزران) میکشند؛
 بدهکار در این قبیل مواقع مجازات نمیشود، ولی پول را میگیرند
 و در میان طابکاران تقسیم میکنند؛ و منبع مدیون ورشکسته، مطلقاً
 از معاملات و تجارت محروم میماند

درچین الواح سنگی با ارتفاع ده ذرع وجود دارد
 دستور های پزشکی که بر روی آنها تحریرانی نقر شده است در این
 نوشته ها از داروهای امراض بحث گفته شده است
 بر الواحی
 نقش شده است که برای چه مرضی، چه دارویی مفید می باشد، در
 صوریکه بیماری نادار (و توانا بخريد دواى مورد
 نیاز خود نباشد) پول دارو از طرف خزانه ساهی تسایم مریض میگردد
 (تامشارالیه بتواند دواى لازمه را برای خویش تهیه بکند).

در چین برای اموال غیر منقول (مستعانات و غیره)
 وضع مالیات و بیمه مالیاتی فقط بنسبت دارایی منقول و غیر منقول
 عمر وجود ندارد اسخاص مالیات سرانه بسته میشود.
 هنگامیکه يك نوزاد نر بته دنیا می آید، نام وی
 پیش سلطان نگاشته میشود (در يك دفتر ثبت رسمی ضبط میگردد).
 وقتیکه کودک بپسجد، سالتی برسد مأمول مالیات سرانه میشود، و
 زمانیکه بهشاد سالگی برسد دیگر از مالیات معاف خواهد بود و بعلاوه
 از خزانه ساهی (بیمه مروری) نیز دریافت خواهد داشت. جینیان در این
 مورد چنین میگویند: هنگامی که جوان بوده؛ از روی مالیات دریافت
 داشتیم، و بعد از مرگ او، (تا از بجاست که) برایش يك مستمری

به پردازیم

تعلیمات مجانی
عمومی

در هر شهری در چین، یک مدرسه (مخصوص تعلیمات
مجانی عمومی) و یک معامی وجود دارد که بتعلیم
نادران و کودکان آنها که بخرج دولت پرورش
می یابند می پردازد.

بانوان چینی کیسو می افشانند و سر برهنه راه
زنان کیسو می افشانند، اما مردان این کشور سر خود را می پوشانند
و مردان کلاه می پوشند (و کلاه بسر می گذارند).

در چین، در کوهستان، یک دهکده ای وجود
شکل و شمایل چینیان دارد خوانده که تایو میشود، ساکنان این روستا قصر
الفامه و کوتولو هستند. تمام چینیان کوتاه قد از
همین ناحیه برخاسته اند. (بطور کلی)، افراد چینی خوش هیکل و بلندقد
و کاملاً سپید مایل بسرخ هستند. گیسوی چینیان شبه گون و در سیاهی
در تمام جهان بی مانند است. موی سر این مردم بسیار بلند می باشد.

در هندوستان هنگامی که یک نفر عایه کس دیگر
آزمایش با آهن تفته دعوی ای اقامه کند که بناچار مستوجب بفر اعدام
و آبداغ برای مدعی عایه بشود، خطاب بمدعی می گویند
«آیا می خواهی مهم با آهن آزماش شود.»
در صورتیکه او در جواب گوید «بلی»، خط آهنی را بر سرش می
کنند، و بمتهم میگویند

«دست را بار کن» آنگاه هفت بار از شاخه درخت را در کف

دست‌وی می‌گذازند و سپس آهن (نفته) را روی آن می‌نهند در این موقع مهم (مدتی معین) این وزو آنور میرود و بعد آهن سرخ را بزمین می‌اندازد. در این هنگام يك کیسه چرمی می‌آورند و دست‌متم را توی آن می‌گذارند و کیسه را بمهرشاهی مهمور می‌سازند. سه‌روز بعد مفداری بر نپوست نکنده فراهم می‌آورند و بمردی که مورد آزمایش قرار گرفته‌است، می‌گویند:

«در میان انگشتان دست خود این برنج را مالش بده، تا پوستش کنده‌سود» در این موقع، در صورتیکه هیچگونه علایم سوختگی در دست‌وی نمایان نشود، قضاوت قطعیت یافته‌است، دیگر بهیچوجه متمم مورد مواخذة و مستوجب مجازات اعدام قرار نمی‌گیرد. در اینصورت مدعی محکوم برداخت یکمن طلای جریمه میشود و این وجه پبادشاه تعلق می‌گیرد بعضی يك ديك مسین و یا آهنی را از آب انباشته. سخت داغ و جوشان می‌کنند، بطوریکه هیچکس جرئت نزدیک شدن به آنرا نداشته باشد آنگاه در ديك حلقه آهنین می‌اندازند و می‌گویند:

«دستت را توی آب‌داغ کن!»، و او بابد که حلقه مزبور را بدون اینکه احساس سوختگی بکند از توی ديك بیرون بیاورد تا بدین طریق از جرم متنسبه مبری و معصوم اعلام شود. من (سایمان) يك نفر را دیدم که دهنش رانوی چنین آب چوشانی فرو برد، و صحیح و سالم بیرون آمد و همین جهت مدعی محکوم برداخت یکمن طلای جریمه‌شد.

هنگامیکه سلطان سرانديب بمبرد ، جنازه متوفی
 تشریفاتی که بعد از را برارابه ای ، نزدیک زمین میگذارند ، جسد
 مرگ پادشاه برقرار (سرنگون) بقسمت جلو عراده بسته میشود ، و
 میشود پشت برارابه قرار میگیرد ، (روی مرده بطرف)
 عقب واقع میشود) بطوریکه موی سرش باگرد
 و خاک زمین تماس می یابد . در این موقع زنی جارد بدست ، گرد و خاک را
 بر روی سر جنازه سلطان میریزد ، و خطاب با اجتماع کنندگان چنین میگوید
 « عبرت کنید ! این آدم دیروز پادشاه شما بود ، او بر شما سلطنت داشت و
 حکومت مطلقه میکرد . تمام مال و منال جهان را ترك کرده اینك در
 مقامی است كه شما مشاهده میکنید ، یعنی از تمام مال و منال جهان دست
 فرو شسته است . ملك الموت روح او را باز گرفته است . بنا بر این
 دیگر منبعث مقتون لـذا نذ (زندگی نشوید ! » ؛ و بانوی مذکور بهمین
 ترتیب در همین زمینه سه روزه توالی صحبت میکند . بعد از انجام مراسم
 مزبور ، تل هیزمی فراهم می آورند ، و صندل و کافور و زعفران میریزند
 و آتشی می افروزند ، و جسد متوفی را سوزانده ، خاکسترش را
 بر باد میدهند . کلیه سکنه هندوستان اجساد مردگان خویش را
 میسوزانند .

سرانديب جنوبی ترین جزایر هندوستان ، و بخشی
 سر نوشت زنان از این اقلیم بشمار میرود . بعضی از اوقات هنگامی
 پادشاه که جسد سلطان متوفی در آتش شعله ور است ،
 زنان پادشاه نیز خود را طعمه حریق میسازند و باوی میسوزند ، ولی در

این اقدام ، اجباری ندارند

در هندوستان اشخاصی وجود دارد که زندگی
تعریف زندگانی خود را در کوه و جنگل میگذرانند و کمتر با مردم
مرتاضان پلنگینه پوش آمیخته دارند . این افراد گاهگاهی برای تغذیه
از میوه های جنگلی و گیاهان استفاده میکنند .
مرتاضان برای اجتناب مطلق از روابط جنسی با زنان ، آلت رجولیت خود
را آهن بند میکند . بعضی از این اشخاص عور و برهنه است ، و برخی
دیگر فقط با پوست پلنگ خود را می پوشانند ، و روی خورشید سرپا
و امی ایستند . من به چشم خود یکی از این افراد را تماشا کردم ، و سپس
براه خود ادامه دادم . شانزده سال بعد ، (از همان محل عبور کردم) و
دیدم که مرتاض مذکور همچنان رو بآفتاب توقف کرده است . از اینکه
چشمان وی در مقابل اشعه خورشید از کسار نیفتاده بود ، سخت در
شگفت شدم .

در هر کشوری ، خانواده سلطنتی محصور
سازمان سیاسی در دودمان واحدی است که سلطنت همیشه با آن
واضع اجتماعی میباشد ، و ولیعهد را اعضای این خانواده تعیین
میکند (منشیان و دبیران و پزشکان مقام ممتاز و
مخصوصی دارند) و هر يك از اهل حرف ، صنف و طبقه ویژه ای برای خویشتن
تشکیل داده اند ، بطوریکه هیچ فردی خارج از آن طبقه مزبور نمیتواند باین
شفاهای اشغال بوزد

پادشاهان هندوستان هیچ وجه از شاهنشاهی اطاعت نمیکند ، و در

قلمرو خود فعال مایشاء هستند (معینا) بالالاهرا (بلاهو) عنوان سلطان
السلطین هندوستان دارد اما در چین ولیعهد تعیین نمیگردد.

چینیان مایل بعیش و عشرت نیستند، ولی هندیان
عقاید هندیان را جمع از تعیس بزار و متفر میباشند. مردم هندوستان
بشرابخوردن شراب نمی نوشند و سرکه شراب بکار نمی برند،
پادشاهان و امتناع اخیر آنان مولود احکام مذهبی نیست،
بلکه حقیقت آنست که هندیان سرکه شراب را
دوست ندارند، و عقیده دارند پادشاهی که شراب بخورد، پادشاه واقعی
نمی تواند باشد، و میگویند که: «سلطینی که مست باشند چگونه کشور
خویش را اداره خواهند کرد؟ پادشاهانی درهند سلطنت دارند که مدام
آتش جنگ و جدال می افروزند

بعضی از اوقات آنها بقصد فتح و تسخیر باهم بجنگ
روح استقلال در میبردازند، ولی چنین حادثه ای بنسدرت اتفاق
مردم هند میافتد. من در شبه قاره هندوستان بهیچوجه ندیدم
که کشوری از کشور دیگر فرمانبرداری کند،
باستثنای مردم منطقه ای که از سرزمین فافل (مالابار) تبعیت میکنند
هنگاهیکه پادشاهی کشوردیگری را تسخیر میکند، منطقه مفتوحه بدست
خانواده سلطنتی کشور معلوبه که من بعد از ساطان فاتح پیروی میکنند
اداره میشود

مردم مملکت مغلوب درغیر اینصورت بهیچگونه حکومتی رضیت
نخواهند داد.

گاهی در چین چنان اتفاق می افتد که حاکمی (پادشاه

پادشاه را میخورند محلی) از تبعیت فرمان سلطان بزرگ (شاهنشاه)

خود داری میکند ، در چنین مواقعی مشارالیه را

سربریده و میخورند . تمام کسانی را که بشمشیر کشته شوند چینیان میخورند (۱) .

در هندوستان و در چین ، هنگامیکه میخواهند

از دواج کنند ، (معمولاً خانوادهای ذی علاقه) نسبت

به هم مراسم احترام بجای آورند ، و آنگاه هدایای

متقابل بیکدیگر تقدیم میدارند ، و بعد مراسم

عروسی با آهنگ سنج و طنبور برگزار میشود تحف و هدایایی که در این

قبیل مواقع تقدیم میشود ، عبارت از وجوه نقدی است که بنسبت مکن

و ثروت دهندگان تسلیم میگردد (ان الهدایا علی مقدار مهدیهها) .

اگر مردی و یا زنی مرتکب زنا شوند ، هر دو بر

کیفر زنا و هتک حسب قانون در هندوستان اعدام میشوند ، ولی

در صورتیکه مردی نسبت بزنی مرتکب هتک عصمت

گردد ، فقط مرتکب کیفر مرک می یابد . اما دیگر

زن بطیب خاطر چنین عمل خلافی را نپذیرد ، در معیت عاشق خویش

اعدام میگردد

(۱) در دوره صفویه مخصوصاً در عهد شاه طهماسب و شاه عباس نیز

امرای مجرم را بدستور شاهنشاه فی المجلس قطعه قطعه کرده میخورند . م

درچین و هندوستان ، ارتکاب سرقت‌های کوچک و

کیفر سرقت سخت دزدی‌های بزرگ علی السویه کیفر مرگ دارد . در

شگفت انگیز است هندوستان اگر کسی تکه مسی و یا چیز بیشتری

بدزدد چوب میله مانند درازی که سرتیز و نوک‌دار

مثل نیزه دارد آماده میکنند ، و مرتکب را روی آن می‌نشاند ، بطوری

که میله از مقعد مجرم داخل و از گلویش خارج میگردد .

درچین بجای راهبه‌های فاحشه معابد بت پرستان

آداب و مراسم (هندی) از غلامان جوانی استفاده میشود. دیوارهای

مختلف اجتماعی منازل و مساکن چینیان چوبین است ، هندیان

خانه‌های خود را از سبک و چوب و گچ و آجر و

خاک رس میسازند در چین نیز ساختمانها همچنین است .

(در میان مسلمانان ، زن شرعی و کنیزکی که آبستن باشد ، فقط

بعد از وضع حمل مجاز و مأذون است که با مرد دیگری غیر از پدر

کودک حامله ازدواج کند) درچین و در هندوستان (چنین محدودیتی وجود

ندارد) و میتوانند هر زنی را که هایل باشند انتخاب به سری کنند (ولو اینکه

این زن از درد دیگری آبستن باشد) .

هندیان بونج میخورند ، چینان برنج و گندم مصرف میکنند

هندیها گندم نمیخورند . در هندوستان و چین مراسم حتنه معمول

نمیباشد .

چینیان اصنام را می پرستند ، و بت‌های معبد

آئین و مذهب خویش را (بمنزله الله مسلمانان) میدانند و برای

خدایان خود مراسم عبادت بهامی آورند چینیان

کتابهای مذهبی دارند .

هندیان ریش خود را بلند نگه میدارند (اللیحیة
ریشهای بلند سه ذراعی حایة) ، بعضی اوقات من اشخاصی را دیده ام که
دارای ریشی بدر ازای سه ذرع میباشند این قوم
(بمانند مسلمانان) سیل خود را نمی زنند . اکثر افراد چینی ریش ندارند
و اغلب مردان این قوم بالطبع فاقد ریش میباشند . در هندوستان ،
هنگامیکه مردی بدروود حیات گوید ، ریش و موی سر ویرامی تراشند
در هندوستان هنگامیکه يك مردی بزنندان
طرز رفتار بازندانیان افتاده و یا تحت نظر قرار گرفته است ، مشارالیه
رامدت هفت روز از هرگونه خوردنی و نوشیدنی
محروم میدارند . بعضی از هندیان میتوانند برخی دیگر را تحت نظر
قرار دهند :

در میان چینیان قضات (خاصی) وجود دارند که
شمه ای از وضع بعضی (مشاجران) افراد چینی رسیدگی میکنند
دادگستری این رسیدگی قضایی مقارن و موازی با قضاوت
چین و هندوستان مقامات صلاحیتدار رسمی دادگستری انجام
می یابد . (یعنی هم محاکم عرفی و هم محاکم
(شرعی) . وجود دارد) . در هندوستان نیز همین شیوه رواج دارد .
در سرتاسر چین پلنگ و گرگ پیدا میشود ، اما شیر نه در هندوستان
و نه در چین دیده نمیشود .

قطاع الطریق و راهزنان محکوم باعدام میباشند :

چینیان و هندیان مدعی هستند که اصنام معابد
بت‌های معابد با آنها حرف می‌زنند، ولی باید متذکر شویم که
تکلم میکنند خدام معابد این شعبده‌بازی را درمی‌آورند، و چنان

جلوه می‌دهند که فی الواقع بت‌ها تکلم میکنند.

در چین و هندوستان حیوانات خوراکی را ذبح
حیوانات خوراکی میکنند، ولی این عمل بطریق معمول در میان
چگونه کشته میشود مسلمانان انجام نمی‌شود و گلوی حیوان را قطع
نمی‌کنند تا خون جاری گردد، بلکه معمولاً
آنقدر بر حیوان می‌کوبند که نا جان دهد

در هندوستان و چین غسل جنابت معمول نمی‌باشد.
مراسم و آداب و نظافت یا چنان طهارت را بجای نمی‌آورند، بلکه با
کاغذ پاک می‌کنند، در میان هندیان رسم چنان
است که همه روزه پیش از صرف صبحانه مراسم غسل و تطهیر بعمل
می‌آید و بعد ناشتا خورده می‌شود.

هندیان در اوقات قاعده‌گی زبان از روابط جنسی با نوان اجتناب
می‌ورزند، و حتی برای پرهیز مطلق معقوده خود را از منزل خارج می‌سازند
با چینیان در این مورد بالعکس رفتار می‌کنند، و در دوره قاعده‌گی نیز
با زنان خود نزدیکی می‌جویند، و بهیچوجه همسر خود را از خانه دور
نمی‌سازند.

هندیان دندانهای خود را مسواک می‌زنند، در هندوستان محال
است که فردی پیش از شستن دندان و انجام مراسم غسل و تطهیر لقمه‌ای

بدهان خویش بگذارد، و غذایی صرف کند. اما چینیان چنین نیستند. هندوستان وسیع تر از چین است، چنانکه مساحت جغرافیای انسانی این (شبه قاره) در مقابل سرزمین چین میباشد. و اقتصادی در هندوستان تعداد پادشاهان بسی زیادتر از چین است، ولی کشور اخیر پر جمعیت تر میباشد.

در چین و هندوستان درخت خرما وجود ندارد، ولی در عوض درختان و محصولات در این نقاط بدست می آید، که در سرزمین مانیتس. در هندوستان انکوریافت نمیشود، ولی در چین اندکی مشاهده میگردد. در هندوستان و چین میوه های دیگر فراوان بدست می آید. در درهند انار بسیار زیاد است.

چینیان علوم دینی ندارند. آداب و مراسم مذهبی از اصل واحد نتایج این سرزمین (آمین بودا) مأخوذ از هندوستان است مختلف گرفته میشود و عقیده دارهندیان اصنام (بودایی) را بمیان چینیان آورده اند و آداب و مراسم دینی نیز بتوسط آنان در چین تبلیغ و تعلیم شده است

در چین و هندوستان، به تناسخ و حلول ارواح از جسمی بجسم دیگر عقیده دارند. چینیان و هندیان از يك اصل واحد مذهبی، نتایج مختلف و گوناگونی می گیرند.

در هندوستان طب و فلسفه رواج دارد. چینیان طب و فلسفه و علوم دیگر نیز بطبابت اهمیت میدهند، روس عمده پزشکی در کشور اخیر شیوه سوزاندن (جراحات) است.

چینیان از نجوم و ستاره شناسی بهره ورنند ، ولی هندیان در این علم تبحر بیشتری دارند .

ازچینیان و هندیان مسلمان و عربی دان دیده نشده است .

در هندوستان اسب کم است ، ولی در چین از این

فیل بدیمن است حیوان بیشتر دیده میشود . در چین فیل پیدا نمیشود ، و بطور کلی این حیوان را بکشور خود راه نمیدهند ، و آنرا بدیمن میدانند .

قوای مسلح پادشاه هند کثیر است ؛ ولی آحاد

قوای مسلح و جنگ لشکری هیچگونه جیره جنسی و نقدی ندارند .
مقدس سلطان سربازان خود را فقط هنگام وقوع جنگ

مقدس (دفاعی) احضار میفرماید ، افراد نظامی در

این قبیل مواقع بچک می شتابند و تهیه مایحتاج زندگی بهمده خودایشان میباشد . و پادشاه از این بابت چیزی به آنها نمیدهد . اما در چین سربازان و جنگاوران هر يك حقوقی معادل نظامیان اسلامی در یافت میدارد .

عظمت و آبهت و آبادی چین بیشتر از هندوستان

چینیان خوش قد است . اکثر مناطق (شبه قاره) هند فاقد بلاد و

وقامت اند بقاع و غالباً بایر و موات میباشد . ولی بالعکس در

چین در هر گوشه ای يك شهر بزرگ و آبادی

دیده میشود . آب و هوای چین سالم تر از هند است ، و امراض در آن کشور کمتر از سرزمین اخیر میباشد ، در نتیجه اعتدال اقلیم چین در این

کشور اشخاص کور و يك چشم و افراد بد ترکیب و بد هیكل دیده نمی شود. ولی بالعکس در هندوستان اشخاص ناقص بد قواره بسیار است.

در چین و هندوستان در هر گوشه و کنار نهری پوشاك چینیان شبیه جاری است و رودخانه های بزرگ بسیار دیده ملبوسات هندوستان میشود در این دو کشور بازان فراوان میباشد.

است در هندوستان اراضی لم یزرع بسیار است ولی سرتاسر بن آباد و مزروع میباشد. چینیان از هندیان خوش قد و قامت ترند.

ملبوسات و حیوانات بارکش چینی بیشتر پیوشاك و مواشی عالم اسلامی شبیه است (تاتان هندیان). شیوه لباس و روش تزئین ركب چینیان بسیار شبیه مسلمانان است، و منل مهابا می پوشند و شالی بکمر خویش می بندند. هندیان باد و قطعه فوطه تن خود را می پوشانند و مردان و زنان این سرزمین با جواهرات و بازو بندهای زرین خویشان را می-آرایند.

درماورای چین، ممالك طوغوز - اوغوز واقع تعریف کشور کره شده است که ترك میباشد؛ و قلمرو خاقان قبت نیز در حدود چین است بطور کلی این کشورها در سر-حدات (شمال غربی) چین، در حدود اقلیم ترك نشین است، از جانب دریا، چین با جزایر سی لا (کره) همسرحد میباشد. سکنه این جزایر سپیدگون هستند و معمولاً هدایایی با فغفور چین مبادله می کنند (یعنی

بمسلم و صلح باهم مماشات می‌ورزند). کره‌ایها اعتقاد دارند که اگر با-
سلطان چین بمبادله هدایا اقدام نکنند، باران از آسمان قطع میشود و
(خشکسالی پدید می‌آید). هیچ‌یک از مسلمانان باین کشور (کره) نرفته
است تا اطلاعاتی از وضع زندگی آنان در دسترس (عامه) بگذارد.
همینقدر مسلم می‌باشد که در سرزمین مزبور شاهینهای سپیدگون وجود
دارد.

«خاتمه کتاب نخست؟ حقیر، محمد، بسال هزار و یازده هجری
بدقت آنرا مطالعه کرده است. خداوند اعانت حیات و دوران ممات
اورا خیر کناد! آمین.
خداوند کاسب این کتاب و والدین وی و تمام مسلمانان را بیامرزد!»

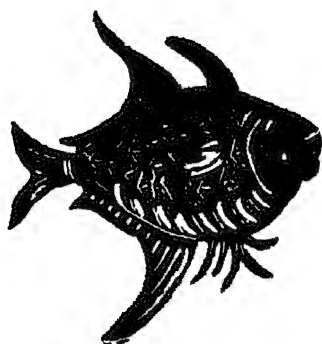
کتاب دوم

نوادرو عجایب دیگر چین و هندوستان

دوازده قرن پیش

چنین گوید ابوزید الحسن سیرافی :

من بدقت کامل ابن کتاب (یعنی دفتر نخست آنرا) بررسی کردم ،
چون مأموریت داشتم که با استفاده از اطلاعات خود ، مندرجات و
فصول مختلف کتاب را تتمیم و تکمیل کنم ، و آنچه درباره نوادر بروبحر
اوضاع و احوال سلاطین ممالک ساحلی بحار ، و خصوصیات و آداب و

سن مرده ان و خاتهای کوناگون سا کن مناطق مزبور آگاهی دارم باین
اثر بیافزایم .

هنگام مطالعه (کتاب نخست) دریافتیم که این اثر ۳۰ سال دویست و سی و هفت هجری نگاشته شده است در آن ایام (یعنی در حدود دوازده قرن پیش)، معمولاً مسافرت‌های دریایی (از خلیج فارس بسرزمین چین و هندوستان) توسط عده کثیری از بازرگانان بطور منظم مابین عراق (مرکز خلافت اسلامی - بغداد و بصره) و ممالک مزبور انجام می‌یافت.

بتحقیق چنین معلوم شد که تمام مندرجات و مطالب تغذیه اموات حقیقت این کتاب مطابق واقع و عین حقیقت است، فقط ندارد درباره نکته‌ای که درباره تغذیه اموات چینی، درج شده است اراد وارد می‌باشد، در این مورد چنین آمده: «شبه خوراکی را در جوار جنازه رده می‌گذارند، و علی الصباح از غذای مذکور اثری دیده نمیشد، و بدین طریق چنان می‌پندارند که اموات فی الواقع تغذیه میکنند و خوراکی را خورده اند (در صورتیکه خود روحانیون اغذیه را می‌بلعند. م)» در این باره. ما شنیده بودیم که اموات چینی دارای چنین خاصیت خارق العاده‌ای می‌باشند (و حتی بروایت مزبور اعتماد کامل داشتیم)، تا اینکه روزی يك شخص معتمد و موثقی از جنس برسد و چنین گفت: «موضوع تغذیه اموات واقعیت ندارد. همه بنوعی مسئله اتحلم اصنام و حرف زدن تنها نیز صحیح نمی‌باشد و ادعای بت پرستان، دروغ است.»

بعد از تألیف و تحریر کتاب نخست، اوضاع و احوال جهان، مخصوصاً در جنبه تغذیه تغییر کرده مدام در تغییر است، حوادث و وقایع تازه‌ای اتفاق افتاده، و بالتبع هرگز، ادعای حری با چنین قطع شده است.

ین کشور بزرگ را خراب و ویران کرده‌اند، وقوانین و آداب و رسوم
 دیگر اجرا نمیشود، و خود مملکت نیز تجزیه شده است اینک من بغایت-
 الهی می‌خواهم اخبار و اطلاعات خود را راجع بحوادث و سوانح مزبور و
 علل و موجبات این وقایع بازگویم. (۱)

(۱) باید توجه داشت که قلم در کف دشمن است ۱ م

علت عمده اغتشاشات چین مولود طغیان یکنفر
 داستان طغیان چینی بنام خوآنک - چائو است ، که نسبتی با
 خوآنک - چائو خاندان سلطنتی آن کشور ندارد . در نتیجه
 ظهور این طاغی یاغی تمام سنن و آداب ، قوانین
 و مقررات از بین رفته ، و روابط و مناسبات موجود مابین بندر سراف
 (خلیج فارس) و کشور چین قطع شده است .

خوآنک - چائو ابتدا بنیر نک پرداخت ، و بخشش واحسان فوق -
 العاده ای کرد ؛ ولی بعد هاتبع ستم بر کشید و ضایعات عظیمی (باشخاص
 واموال) وارد آورد . او راهزنان و قطاع الطریق را بدور خود گرد آورد
 و بدین طریق قدرت عظیمی پیدا کرد ، و توانست اقدامات شگرفی بعمل آورد .
 بعد از این تهیه و تدارک مقدمات لازم ، خوآنک - چائو بطرف خانفو -
 (کاتن) که مرکز تجارت و محل ورود بازرگانان اسلامی است ، حرکت
 کرد . خانفو بفاصله چندروزه راه دریایی در کنار نهـر عظیمی که آب
 لطیفی دارد واقع شده است . اهالی خانفو از ورود خوآنک - چائو بشهر
 خویش ممانعت بعمل آوردند ، بالنتیجه کار بمحاصره کشید که مدت مدیدی
 طول یافت ، و این حادثه بسال دوست و شصت و چهار هجری (مطابق هشتصد
 و هفتاد و هشت میلادی) اتفاق افتاد .

بعد از تسخیر شهر خانفو ، سکنه آن از دم تیغ بی -
 قتل عام مهیب و مدحش در یع گذشتند . مطاعین اظهار میدارند که در این
 حادثه هولناک صد و بیست هزار مسلمان ، یهودی
 مسیحی و زردشنی که در این باد مشغول تجارت و اقامت داشتند ، قتل

عام شدند، البته تعداد قربانی خود چینیان در این حساب بشمار نیامده است.

عده مقتولین مذاهب چهارگانه مذکور، دزدان مالیاتی چینیان و حقوقی که از ملل مذکور دریافت میداشتند؛ بدست آمده است.

خوآنك - چائودستورداد، درختان توت را قطع صدور منسوجات کردند، و دیگر اشجار رانیز بریدند. متذکر ابریشمی موقوف گشت میشویم که کرم ابریشم را چینیان با برگهای این درختان پرورش میدهند، تاحشره در پیله پیچیده میشود، بدین طریق در نتیجه قطع اشجار توت؛ پرورش کرم ابریشم، و تهیه و تدارك حریر و پرنیان و صدور آن مخصوصاً بممالك اسلامی متوقف و موقوف گشت.

بعد از بهب و انهدام خانفو، خوآنك - چائوشهرها پادشاه فرار را برقرار بلادمختلف دیگر چینی رایکی بعد از دیگری ویران ترجیح داد ساخت، فغفور چین بمحض شنیدن اسم خانفور، و نزدیک شدن قشون او، بابتخت خویش خمدان (سی - نگان - فو) راترك گفت؛ و فرار را برقرار ترجیح داد.

فغفور از خمدان به شهر مادو، واقع در جوار تبت پناه برد و در آنجا اقامت گزید.

انقلاب ادامه دانت و نیرو و عظمت انقلابیون روز انقلابیون مالك الرقاب بروز توسعه می یافت خوآنك - چائو که از تیره شاهان چین گشتند نبود، و جز بدست گرفتن زمام امور و تصرف و تسلط حکومت آرزوی دیگری در سر نداشت،

مدام بویرانی بلاد وقتل عام افراد میپرداخت ، و بالاخره بمقصد خود
توفیق یافت و مالک الرقاب چین گردید ، و اینک نیز که ما بنوشتن این
سطور مشغول هستیم ، مشاراله هنوز زمام امورچین را درکف خویش
دارد (حدود نهصدو شانزده میا(دی . م)

خوآنك-چائو برار يکۀ امپراطوري چين تکيه زده

اتحاد سلاطين بود، تا اينکه فغفور هيأتي بسفارت بدر بار خاقان

عليه انقلابيون طوغوز - اوغوز فرستاد، اين اقوام در ممالك ترکان

سکونت دارند. چينيان و طوغوز - اوغوزان

با يکديگر همسايه اند، و خاندانهاي سلطنتي هر دو خلق باهم نسبت نزديک

و پيوند خيشاوندی دارند فغفور حين بحضور خاقان طوغوز - اوغوز

ايلچياني گسيل داشت و نمي کرد سچ رنخ - ويرا از چنکال اعصيان

نجات بخشيد. خاقان نيز پسر خودش را باقوای مسلح و مجهز انبوهي عليه

خوآنك-چائو اعزام کرد مسمودي ميگويد تعداد سوارگان و پيادگان بالغ

بر چهار صد هزار نفر بوده)

در نتيجه جنگهاي عظيم و پيکارهاي خونين و مداوم

قلمرو فغفور بالاخره خوآنك-چائو شکست و انهدام يافت بعضي

ميگويند که ويرا کشتند ولي برخي مدعي هستند که

با اجل طبيعي مرض موت، در گذشت. فغفور

چين بعد از پايان محاربات، به خمدان پايتخت خویش مراجعت کرد، اما

اين شهر بدست ياغيان ويران گشته بود، فغفور نيز ديگر قدرتي نداشت

خزانۀ امپراطوري خالي، سرداران لشکر و روسای قشون، و سربازان

جانباز و دلاور وي از دست رفته وره-پار ديار عدم گشته بودند مضافاً

بر اينکه در هر اسنا و ايالتي، شورشيان و انقلابيون ديگري هنوز تسلط و

حکومت داشته که به پيچ و چاه از فغفور اطاعت نميکردند و از تسليم قسمتي

از عايدات خود بحکومت مرکزي خود داري مينمودند او همه خزاین و

دفاين را بر ای خویشتن نگه میداشتند.

اما فففور چین دیگر قدرتی نداشت بطوریکه
ملوک الطوائفی بالاخره ناگزیر گردید بایغیان و طغیان، و انقلابیون
در چین زدر آشتی و مسالمت برآید و از دریافت هر گونه

مالیات و عیادات چشم پوشد، و مقام ملک الماویکی
خویش را نبوده بیانگارد بدین طریق اوضاع چین درست مصابقی احوال ایران در
دوره اکاسره گردید، که اسکندر بعد از کشتن دارای بزرگته . نامرو
شاهنشاهیر این سرداران خود تقسیم کرد (و ملوک الطوائفی، برقرار گردید)
انقلابیون، و یغیان و طغیانی که بر ایالات و ولایات

اتحاد انقلابیون تسلط پیدا کردند و باید یکدیگر معاضدت میوزیدند،
و بهمدیگر مساعدت میکردند و در راه نیل بمقصد
از معانت متقابل یکدیگر برخوردار بودند، و در این قبیل موارد فرامین
و دستورات فففور بهیچوجه من الوجوه تأثیر و نفوذی نداشت و کسی از وی فر
مان نمی برد بعضی اوقات که یکسی از آنان

گوشت انسانی قابل (ملوک الطوائفی) فدرن و نفوذی بهم میزد، و عظمت
اکل بشمار میرفت و ایهتی پیدا میکردند، حرفت ضعیف را از پای در
مآورد، فلمرو ویرا مورد نهیب و تازاج قرار میداد

، و گوشت تمام سکنه کشور مغلوب خورده میشد، زیرا بر حسب یک رسم
قدیمی گوشت انسانی قابل اکل است، و بطور عادی در بازار بفروس

میرسد

در همین دوران چینیان تجارت و بازرگانان خارجی را
 تجارت خارجی مورد که برای تجارت به چین آمده بودند، مورد احجاف
 تضییق واقع شدند و فشار سختی قرارداد ظلم و ستم از حد گذشت
 و نسبت به ناخدا این اسلامی (ملاکنی سفاین) با
 کمال شدت رفتار میشد؛ چنانکه تحمیلات ناموجهی بر بازرگانان روا
 میداشتند، دارایی و اموال آنها را ضبط میکردند، و بطور کلی بر خلاف
 مقررات تجارتی رفتار مینمودند. بهمن جہات چینیان از الطاف و عنایات الهی
 محروم گشتند، دیگر کشتی رانی در دریاها غیر ممکن شد، و در
 نتیجه خشم و غضب آسمانی حتی ملاحان و دلالان سیراف و عمان نیز از
 آسیب مصون نماندند.

مصنف کتاب نخست مقداری از قوانین و مقررات
 شرح عجیب مجازات چینیان را ذکر کرده ام اما چنانکه باید و شاید
 زناکاران بشرح و تفصیل رسوم و آداب اجتماعی آنان
 پرداخته است چنانکه آورده است: يك مرد و
 يك زنیکه هر دو دارای حسن سابقه باشند، اگر مرتکب زنا گردند محکوم
 باعدام میشوند، سارقین و قاتلین نیز کیفر مرگ می یابند. ترتیب مجازات
 اعدام بدینقرار میباشد: دستهای مجرم را سخت و محکم باطنایی میبندند
 آنکه دستها را بالا آورده بگردش حلقه میزنند. سپس پای راست محکوم
 را از زیر دست راست و پای چپش را نیز از زیر دست چپ میگذرانند
 بطوریکه پاهای مجرم به پشت وی می چسبند بدینطریق مرتکب با يك
 انقباض و فشار شدیدی مبدل بگلوله گردی میگردد، و باین ترتیب دیگر

مجرم از هر گونه اقدامی مطلقاً عاجز بوده و احتیاجی به مواظبت و مراقبت نخواهد داشت . بتدریج در نتیجه فشار و انقباض شدید، گردن میشکند مهره پشت متلاشی میشود ، مفاصل نهیگاهها از هم جدا میگردد ، اعضای بدن داخل یکدیگر میشود ، و تنفس با شکل صورت میگیرد بطور کلی محکوم در وضعی قرار میگیرد که اگر او را همچنان به حال خویش بگذارند ، بعد از اندک مدتی زندگی را بدرود خواهد گفت . بعد از اینکه مجرم را بشرح مذکور محکم بستند ، چوبکاری آغاز میشود شماره ضربات معمولاً محدود است ، زیرا مجازات چنان سخت و صعب و مرگ آسا میباشد ، که مرتکب با ضربات محدود و معینی زندگی را بدرود میگوید ، بطوریکه هرگز احتیاجی بکمتک بیشتر نیست . در آخرین نفس به حالت نزع محکوم را تسلیم کسانی میکنند که موظف بخوردن وی میباشد .

در چین زنانی پیدا میشوند که حاضر بزنگی باک
 و قرین تفوی نیستند ، و میل دارند که با فحشاء
 مهر سلطنتی زنان فاحشه را متمایز
 زندگی خود را بگذرانند . بر طبق مقررات ، این
 قبیل زنان ابتدا بحضور رئیس شهر بانی میروند
 میسازد و اعلام میدارند که نمیخواهند زندگی بانوان پاک
 و عقیف را داشته باشند ، و مایاند فاحشه بشوند ، لذا متعهد میگردند که
 مقررات مربوط بفحشاء را رعایت کنند . نظامنامه زندگی زنان فاحشه
 بدینقرار است :

داوطلب بایستی کتبا اصل و نسب خود را بنویسد ، و نام و نشن ،

و محل اقامت خود را مرقوم دارد ، تا هویت مشارالیهادر دفتر فحشا ثبت و ضبط گردد . بعد از انجام این تشریفات ، برگردن وی قیطانی می آویزند ، که يك مهر مسمی همواره علامت سلطنتی بر آن تعبیه گشته است ؛ و گواهی نامه ای برایش اعطا می کنند که موهی الیها در جرگه فحشا می باشد ، و سالیانه مبلغی معین با مسکوکات مسین بخزانة شاهی خواهد پرداخت . و اگر کسی باوی ازدواج کند ، محکوم باعدام خواهد بود . پس از مراسم مذکور زن فاحشه سالیانه مایات مربوطه را بدربار همایونی میپردازد ، و بدون خوف و خطر بفحشا مشغول می گردد . زنان فاحشه ، شامگاهان با پراهنهای رنگین و الوان و صورت بازیرون می آیند و سراغ بیگانگان تازه وارد ، فاسق و فاجر ، و چینیان رامیگیرند .

فاحشه هاشب رادر آغوس مشتریان خوبش میگذرانند ، و علی الصبح بمنازل خود معاونت میکنند . الحمد لله که ما از این قبیل عیوب و آفات ، مصون و مبری هستیم .

معاملات چینیان با مسکوکات مسین صورت میگیرد ، مس برتر از سیم و زر . و از بازار گانای که دینار (سکه) و درهم (مسکوک نقره) شمرده میشود . بکار میبرند ، اجتناب میورزند ، در توجیه این رویه جهان استدلال میکنند که اگر دزدی داخل خانه يك بازار گان مسلمان بشود (که باطلا و نقره معاملات خود را انجام میدهد) میتواند ده هزار سکه زرین و یاسمین ببرد ، و در نتیجه این ضربت مهلك تاجر ورشکست بشود ، اما در صورتیکه سارق بمنزل يك سوداگر چینی برود ، ده هزار سکه مسین خواهد برد که معادل نقطه ده مثقال طلا

میباشد (در حدود بیست فرانک طلائی فرانسوی)

فلس (مسکوکات و سبب) را از اختلاط و امتزاج

مس باد دیگر فلزات تهیه میکنند قطعات این قیل

رشته‌ای میگذرانند مسکوکان بزرگی درهم الباقی است در

وسط هر سکه سوراخی تعبیه شده که مینوان

بدین طریق پونه‌ها را در ریسما می‌گرد آورده و میان و رفم بزرگتری تشکیل

داد، هر هزار فلسی معادل يك مقل زراسه (4 نوبه بام او ي باد و فرا نك

طالای فرانسه می باشد) هر واحدی (یعنی هجده دانه) ای که از گند آوردن

مسکوکات مسین در یک رسته ای بوجود آمده شامل هزار : شصت

فاس است ، و با گرهایی بده بخش تفسیم داشته است هند می که یث نفر

چیزی خرد و یا بزرگ سبزی یا اثاثیه ای خریداری میکنند ، معادل شمشی

ابتیاعی فلس پرداخت می نماید از این فیل مسکوکا مسین ، درسیراف

(خلیج فارس) پیدا میسود، و حروفان جبینی روی آنها حاشیه شده است.

در باره سوانح حرینی و وضع مسخه بن خاوه ها

شماره‌ای از وضع در چین: میسوار مصالیر را افزود. از قراریکه

ساختمان و طریق و سدیومد ، شهره و سزل از چوب و سی

استخلاص از حریر سحر شده است - یعنی شیشه ای به وسیله حرارتی که

از نی شکافته، در عرض سمان مسازند.

مہولاً بروی وہاں زمین حالہ میں خراباہے ۔ یہیں آفر

بایک ماده مخصوص چه که از دانه های نه هدایه درست شده است .

می‌اندانید. این ماده مخصوص همچون شیرسپید و درخشان میشود و دیوارها را که فوق‌العاده باشکوه و براق است، بانقش‌ونگار می‌آرایند خانه‌های چینی بر سطح زمین ساخته میشود و پله‌کافی وجود ندارد و این موضوع را چنین توجیه میکنند؛ چینیان هر چه دارند و چیزی که گرد آورده‌اند، همه آنها را در صندوقهای چرخداری در منازل خود گذاشته‌اند، و در صورت ضرورت فی‌الفور میتوان آنها را حرکت داد. فی‌المثل هنگامیکه حریق اتفاق بیفتد، صندوقچه‌های متحرک را با کمال سهولت بخارج حرکت میدهند و از آتش نجات می‌بخشند، و دیگر پله‌کافی وجود ندارد که مانع حرکت سریع چرخها شود.

در باره خواجگان نویسنده کتاب نخست، سخت تمثیت امور دولتی کوتاه آمده، لذا شایسته است که مطالبی در این- و خزانه داری موردافزوده شود؛ خواهجه‌ها در چین موظف باخذ بدست خواهجه‌هاست و تحصیل مالیات و مأمور دریافت همه گونه عایدات خزانه همایونی می‌باشند. بعضی از این عده اسیران قدیمی هستند که از خارجه به چین انتقال یافته‌اند و در این سرزمین خواهجه- (مقطوع النسل) گشته‌اند، و برخی دیگر عبارت از چینیانی میباشند که از طرف اولیای خود اخته گشته، بعنوان هدیه تقدیم دربار فغفور شده‌اند، چون در کشور چین تمثیت امور دولتی و اداره امور خزانه همایونی با خواجگان است بعضی از این گروه به شهر خانفو که مقر و مرکز بازرگانان اسلامی است، اعزام میگرددند.

هنگامی که خواجه‌ها و حکام بلاد تغییر و تعویض
 با جفجفه کوی و برزن می‌یابند، رسم چنان است که پیشاپیش در معابر
 قرق میشود و راه‌ها، مأمورین مخصوصی بایک دستگاه چوبی
 شبیه جفجفه ای که (مسیحیان مشرق زمین، در
 مراسم مذهبی همچون ناقوس بصدادر می‌آورند) حرکت میکنند؛ و
 آوای آن از دور بگوس میرسد. (بدین طریق قرق اعلام میشود) و هیچکس
 را یارای آن نیست که در معبر خواجه یا حاکم توقف کند، و اگر کسی
 نزدیک مدخل خانه خویش باشد، بایستی داخل منزل خود بگردد و
 در را ببندد تا موقعیکه خواجه و یا حاکم مأمور اداره امور شهر در کوی
 و برزن میگذرد، می‌باید بهمین منوال رفتار شود هیچ فردی از افراد
 جامعه در نتیجه ترس و وحشتی که از این عمل همایونی دارند، جرئت
 توقف در خیابان و تماشای آنانرا ندارد. (حسب الاءرحکام و خواجگان
 شاهی مردم را از معابر خود دور میسازند)، تا کسی فرصت نظاره و
 امکان تقرب و تکلم با آنها را نداشته باشد.

پوشاك خواجه‌ها و سرداران چینی یكنوع ابریشم
 پوشاك چینیان بسیار عالی است که نظیر آن هنوز بممالك اسلامی
 عديم النظیر است بهیچوجه صادر نشده است. چینیان «ابن متع
 نفیس را فوق العاده با اشتیاق نشان میدهند» و
 قیمت آن نیز بسیار بسیار گران میباشد. یکی از بازرگانان موثق و
 معتمد اظهار میداشت که فغفور (۱) خواجه‌ای به خانقو اعزام داشته بود
 (۱) متذکر میشویم که در سرناسر متن فقط پادشاه آمده است احسب
 عنوان فغفور برای ملک چین؛ از طرف مترجم میباشد. م.

نامتعه وارده از ممالك اسلامي را ، پيش از تمام طالبين ديگر ، ببيند و كالاهاى مطلوب امپراطور را برگزيبد ، و من نيز پيش مشاراليه رفته بودم در سینه خواجه خالى ديدم كه از زير ملبوسات ابريشمى وى پديدار بود . من پيس خود چنان مى انديشيدم كه خواجه فقط دولا لباس دارد ، و چون در نظاره بهوى سخت خيره شده بودم ، مشاراليه چنين گفت: چنان مى بينم كه نوحيلى بمن دقت ميكنى و بسينه ام مينگرى چه منظورى دارى ؟ بازركان ميگويد ، من در جواب اظهار داشتم ، از اينكه يك خال از زير دولا لباس پديدار است سخت در شكفت ميباشم درايتموقع خواجه بخنديد و آستين قبای خویش را پيش من آورد و گفت : بشمار تا تعداد ملبوسات معلوم شود بازركان پوشاك خواجه را بشمرد و شماره آنها را پنج يافت كه بر روپهم پوشيده شده بود ، و خال از زير اينقدر لباس پيدا و پديدار بود اينگونه حرير لطيف (حاكى ماورا) از ابريشم خام نتايبده تهيه ميشود منسوجات ابريشمى كه براى ملبوسات سلاطين بكار ميرود خيلى عالى تر و شكفت انگيز تر از اين است .

درميان مخلوقات تمام عالم ، چينيان در هنر نقاشى چينيان از همه عالميان و فن نزيينات از همه چيره دست ترند؛ و در انجام چيره دست ترند هر گونه كارى بد طولايى دارند ، و هيچيك از مال و مردمان جهان در صنعت و هنر باى آنان نمبر سندن . يك نفر چينى قادر است با كمال هنرمندى بدست خود چيزهائى بسازد كه هيچكس ديگر نمیتواند نظير آنها بوجود بياورد . معمولا صنعتگر پس از ساختن و

پرداختن مصنوع خود آنرا بحضور حاکم شهر عرضه میدارد، و در مقابل هنر واستعدادی که در ایجاد چنان اثر بدیع ونفیس بگذار زده مطالبه پاداش میکند حاکم فرمان میدهد، که شاهکار صنعتی مورد بحث بمدت یکسال در مدخل کاخ مسکونی وی در معرض نمایش گذارده شود اگر در طی این مدت از طرف کسی نفص و ایرادی در اثر منظور کشف نشود، صنعتگر از طرف حاکم پاداش می یابد، و در جرگه هنرمندان رسمی مشارالیه درمی آید ولی بالعکس، اگر عیب و ایرادی در مصنوع مورد نظر پیدا شود، صاحب آن مورد عنایب حاکم فرار نمیگیرد، و بهیچوجه پاداشی نمی یابد

روزی يك نفر چینی، بر روی قطعه حریری، داستان گنجشك و خوشه سنبلی نقش کرد که گنجشگی بر آن نشسته گوزپشت بود. کسی از تماشاچیان در (که ل) و واقعت (مطابقت با طبیعت) این سنبلی و گنجشك نردیدی نداشت صفحه نقاشی يك مدتی در معرض نمایش گذارده شد، با اینکه يك روز گوزپشتی از آنجا عبور میکرد، بتماشای تابلو پرداخت و آغاز انتقاد کرد. منفذ را بحضور حاکم شهر هدایت کردند، و در حضور صنعتگری که صحنه مزبور را آفریده بود، از مشارالیه توضیحاتی خواستند. گوزپشت چنین گفت: همه اهل عمل و افراد مجرب خوب آگاهی دارند که گنجشگی اگر بر روی خوشه سنبلی بنشیند، بطور حتم ساق آنرا خم میکند. اما هنرمند در این تابلو، خوشه را کاملاً قائم و سر راست نشان داده، و انحنایی را که از نشستن يك گنجشك بر

دوی آن موجود می آید ، نمایانده است ؛ و بدین طریق راه خطا پیموده
 است « ابراد که وارد بشخیص داده شد ، و صنعتگر هیچگونه
 پدشی از طرف حاکم نیفت مقصود جنبیان از اینگونه انتقاد و مجالس
 بحث و محس آنست که هنرمندان را وادار تفکر و تأمل ، ودقت و

هوشیاری سازند تا آنان نیز در آثار خود، از زلت و لغزش مصون و محفوظ بمانند.

دربصره مردی بودا (مکی) از قبیله قریش که این هدایای گرانبهای وهاب نام داشت؛ و از اخلاف حبار بن الاسود بود فغفور چین یکی از (حبار هنگام ظهور آئین اسلام، سخت با حضرت اعقاب پیغمبر اسلام محمد علیه السلام مخالفت ورزید) (هنگامی که رئیس الوزنج بصره را در سال دو یست و پجاه و هفت هجری؛ مطابق هشتصد و هفتاد میلادی نهب و غارت کرد) ابن وهاب بصره را ترك گفت و به سیراف آمد. در آن موقع در بندر احیز سفینه ای بود که قصد عزیمت به چین داشت. ابن وهاب هوس مسافرت کرد، و بصوب کشور چین در کشتی مزبور حرکت نمود. (پس از ورود بسرزمین مزبور) او تصمیم گرفت بدربار پادشاه بزرگ کشور چین برود؛ و بدین منظور به خمدان رفت، پس از عزیمت از بلده خانفو، بعد از طی دو ماه راه، بخمدان رسید، و بوجود اینکه اعلام داشته بود از خانواده قبیله پیغمبر اسلام است، مکرر تعاضی شرفیابی کرده بود. مع هذا کماله، مدتی مدید در پشت در خان هما یونی معطل ماند. هدایای هدیه های مزبور دستور فرمود، که از ابن وهاب پذیرائی بعمل می آید؛ رایس هنوز - - - و مایحتاج و لوازم زندگی ویرا در دسترسش بگذارند. در ۱۰۰۵ هجری از طرف پادشاه بزرگ فرمانی خطاب به حاکم خان بزرگ - - - بود شرف صدور یافت، و دستور داده شد تا در بصره بن هرگز که حاکم از از اعقاب پیغمبر اسلام می شمارد، از بازار کتاب (کتابخانه) - - -

بعمل آید : از جانب حاکم خانفو جواب آمد که خویشاوندی ابن وهاب با پیغمبر اسلام (۱) حقیقت دارد و عین واقع میباشد . بعد از این تشریفات فففور ، ابن وهاب را بار داد ، و هدایای گرانمایی بمشارالیه اعطا کرد . این شخص با تحف و هدایایی که از دربار چین گرفته بود ، به بعراق مراجعت کرد .

در سال سیصد و سه هجری - مطابق نصد و پانزده

عظمت
ایران در نظر
چینیان

میلادی ، بقول (مسعودی) ابن وهاب پیر گشته بود ، ولی هوش و ادراک کافی داشت او حکایت کرد که بعد از اینکه من بدربار فففور شرفیاب گشتم ، معظم له راجع باعراب سؤالاتی کرد و پرسید که

مسلمانان چگونه شاهنشاه ایران را ازین بردند ؟ من در جواب اظهار داشتم : بقدرت مطلقه الهی و بکمک نامتناهی ، چون ایرانیان بجای ستایش الله ، آفاب و آنش و ماه را می پرستیدند . « آنگاه فففور چنین گفت : « اعراب در آن ایام بر مقتدرترین امپراطوری روی زمین پیروز گشتند ، این امپراطوری مالک بیشتر اراضی مزروع و نهب و حاصلخیز جهان و ثروتمندترین مملکت عالم بود ، در این مرز و بوم بشماره مردان هوشیار و دانشمند بسیار زیاد و شهرت آنان باقصی حهان رسیده بود . »

وبعد ، فففور سؤال کرد « مراتب و مقامات سلاطین

پادشاه بشر جهان در نظر شما مسلمانان چگونه است ؟ » من

در جواب عرض کردم که : « در این موضوع اطلاعاتی

(۱) متن اصلی همهجا «عرب» ضبط شده است فی المثل بازرگانان

اسلامی ' نجار عرب فلنداد گشته است . م .

ندارم». آنکاه فغفور به ترجم اظهار داشت؛ که به ابن وهاب بگو: «ما چینیان، به پنج سلطان قائل هستیم، آنکه مالک الرقاب و ثروتمندترین قلمرو (روی زمین) است، سلطان عراق (بغداد - خلافت اسلامی در دوره عباسی) میباشد، چون این کشور در دل دنیا، و تمام ممالک دیگر در اطراف آن واقع شده است.

در چین پادشاه عراق را «شاهنشاه» میخوانند. بعد از وی فغفور چین است، ما بنام «پادشاه آدمیان» میخوانیم، زیرا هیچ سلطانی در روی زمین بمانند فغفور چین مبنای صلح و سلم را استوار نساخته، و در کشور خود انتظامات لازم برقرار نکرده و چنین رعایای فرمانبرداری ندارد بهمین جهت سلطان چین را «پادشاه آدمیان» میدانند.

سوم «سلطان جانوران» است که پادشاه ترکان

سلطان جانوران (طوغوز - اوغوز) میباشد، و باما (چینیان)

و پادشاه فیلان همجوار هستند. چهارم «سلطان فیلان» است

که پادشاه هندوستان میباشد. در چین سلطان

هندرا «پادشاه آتش و حکمت» نیز میخوانند، زیرا علم و دانش از

هندوستان برخاسته است. پنجم سلطان روم (بیزانسی) است که ماوی

را «پادشاه مردان خوبصورت» مینامید، چون در روی زمین قومی بزیبائی

اندام و تناسب هیکل بیزانسیان وجود ندارد. پادشاهان روی زمین

چنان است که شرح دادیم، دیگر سلاطین در چیزی با آنان قابل

قیاس نمیباشند»

سپس فغفور ب مترجم چنین گفت: از ابن وهاب

تمثال پیغمبر اسلام) برس آبا پیغمبر اسلام را به بینی، میتوانی اورا بشناسی؟

۴: چنینه فغفور چنین من جواب دادم: چگونه میتوانم اورا مشاهده کنم،

او اینک در پیشگاه خداوند قادر مطلق است. پادشاه

در پاسخ گفت: مقصودم خود پیغمبر نبوده، بلکه تمثال شمایل اورا میپرسم

من جواب مثبت دادم. فغفور دستور داد، حبه ای آوردند و آنرا باز

کردند و پس من نهادند، و طومارهای کاغذ در صندوقچه مشاهده میشد

در این موقع فغفور ب مترجم چنین گفت: مولای وی (پیغمبر اسلام) را برایش

نشان بده «من در این طومار» تصاویر (قلمی) پیغمبران را مشاهده کردم و آهسته

در میان لبان خود درود و تحیات پرداختم. فغفور که از آگاهی من برهوت

شمایل انبیایی اطلاع بود از مترجم پرسید: «از ابن وهاب سؤال کن که

چو البهای خود را حرکت میدهد ؟ « مترجم بر سرش را ترجمه کرده من در پاسخ اظهار داشتم : برای پیغمبران درود و تحیات میفرستم طوفان نوح چگونه . « آنگاه فغفور پرسید : تو چگونه شمایل پیغمبران بوده است را باز می شناسی ، « من در جواب گفتم : از خصوصیات تصاویری که نه نفس بقلم آورده است آنها را تشخیص میدهم . فی المنل حضرت نوح و متعلقان وی در کشتی معروفی که با آن از طوفان نجات یافتند دیده میشوند ؛ بر همان خداوند توانا در آن موقع سرتاسر روی زمین را آب فرا گرفته بود ، و فقط حضرت نوح و خانواده وی بمشیت نامتناهی از نابودی خلاص یافتند . « فغفور بخندید و گفت : درباره نوح گفتار تو کاملاً صائب بود ؛ اما موضوع طوفان و اینکه آب سرتاسر روی زمین را فرا گرفته است ، برای ما مطلقاً مجهول میباشد . زیرا طوفان فقط يك قسمت از جهان را فرا گرفت ، چنانکه در هندوستان و چین بهیچوجه چنین چیزی دیده نشده است . « ابن وهاب برای نوبسند ابن سطور روایت میکند که جرئت مخالفت و یارای جواب گفتن با فغفور در من نبود ، چون معظم له از قبول دلایل و احتجاجات من امتناع می ورزید .

(من بتماشای طومار و نساویر پیغمبران مشغول شمایل حضرت بودم) ، و گفتم : « این صورت موسی و عصای او است که بنی اسرائیل را هدایت میکند ، فغفور اظهار داشت : « بلی شمایل موسی همان است ولی باید بگویم که این پیغمبر فقط مقدرات کشور کوچکی را در دست خویش داشت ، و قوم وی علیه او عصیان ورزیدند . « من بتماشای

تصاویر ادامه میدادم ، و باز گفتم : « این صورت حضرت عیسی است
 «خر» وی نیز همراهش میباشد ، و حواریون آنحضرت در کنار وی دیده
 میشوند . « فغفور اظهار داشت : او کم عمر کرد ، واسطه وی فقط اندکی
 بیشتر از سی ماه ادامه یافت . « این وهاب خصوصیات دیگر پیغمبران
 را نیز (که شما ایشانرا دیده بود) ، بسمرد ، ولی ما فقط بذکر قسمتی
 از آن اکتفا میکنیم .

این وهاب باز گفت که در بالای هر تصویر از
 خصوصیات شمایل شمایل پیغمبران ، نوشته مفصلی (بخط چینی)
 پیغمبر اسلام که در مشاهده میشد ، و مشارالیه تصور میکرد که طی
 گنجینه فغفور بود این شرح اسم و رسم انبیا ، محل و مدت ظهور
 و حوادث و سوانح دوره وی ، و علل و موجبات
 انبعاث آنان درج شده بود . بعد این وهاب اظهار داشت : « سپس صورت
 « حضرت رسول » و یاران آنحضرت نیز بر روی شتر در کنار وی دیده
 میشدند ، پای افزار ایشان کفش عربی بود ، و مسواکهای ؟ عربی بکمر
 خویش داشتند . در اینموقع من بگریه افتادم فغفور توسط مترجم علت
 جاری شدن اشک و سرشک مرا باز جست ، و من در پاسخ گفتم : این
 شمایل پیغمبر و مولای ما عایه السلام است ، که پسر عمو و عموزاده
 من میباشد (چون هردوی ما قریشی هستیم) فغفور در جواب اظهار
 داشت : صحیح است که پیغمبر شما و قوم وی مقتدرترین امپراطوری
 عالم را بوجود آورده اند ؛ ولی خود پیغمبر بچشم خویش حاصل کار
 خود (و عظمت و وسعت امپراطوری اسلام) را ندید . «

آنگاه (ابن وهاب) گفتار خود چنین ادامه داد: بعد

انبیای چین و شمایل و تصاویر عده کنیری از پیغمبران دیگر را

هندوستان تماشا کردم؛ بعضی از انبیا انگشت سبابه و شست

دست راست خود را بهم چسبانیده و ندا در

میدادند و بدین طریق و با این علامت «نمانیت» (عقیده) خود را (بایید و

تأکید) میکردند. برخی از پیغمبران بعد از قیام با انگشتان خویش

آسمان را نشان میدادند. هنوز صورتهای دیگری هم وجود داشت ولی

مترجم بمن گفت، آنها شمایل انبیای چین و هندوستان میباشند.

فغفور راجع به خلفای عرب (اسلام) و صورت

عمر جهان و مدت طاهر ایشان از من توضیحی خواست. سپس

خلقت سؤالات متعددی راجع بفواید مذهبیه مسلمانان

و مقصود و موضوع شرایع اسلام کرد، که من نیز

بمقدر معذور (استخپای مناسب) دادم. آنگاه بدو چنین گفت

عمر جهان بعقیده شما فغفور است، من در جواب اظهار داشتم: عقید

در اینخصوص مخفی میباشد. بعضی میگویند، از خاتم النبیین ارسال

میگذرد، و بعضی دیگر مدعی هستند که کمتر از آنست. ولی برخی

معقد میباشند که بیشتر است؛ اما بطور کلی این احتیاط و احتیاط

میباشد (مهم نیست). فغفور در مقابل این جواب اخیر من سخت

خنده اش گرفت، و وزیر وی نیز که بحالت فحش در کنارش ایستاده و در

مذاکرات شرکت داشت، اظهارات مرا راجع بتاریخ خدمت، مخفی

حقیقت یافت. بعد، فغفور اظهار داشت: «من گمان نمیکنم که پیغمبر

شما چنین حرف (بیمعنایی) زده باشد! « ولی من مرتکب خطا گشتم و گفتم: «بلی این عقیده پیغمبر اسلام است.» آثار مخالفت در سیمای فغفور کاملاً هویدا بود، و توسط مترجم بن چنین گفت: در بیانات خود دقت کن؛ هنگامیکه با سلاطین بمداکره میپردازند، در گفتار خود تأمل و دقت مبذول میدارند. تو خودت اظهار داشتی که مسلمانان در باره عمر جهان اتفاق عقیده ندارند، و معای این جمله آنست که شما با قول پیغمبر خود موافقت ندارید؛ در صورتیکه گفتار انبیاء محتوم و مسلم و مباینت ناپذیر است، و این قولی است که جمله‌گی بر آند، باین نکته بیشتر توجه کن، و چنین چیزی دیگر بر زبان خود میاور!

پادشاه حین خیلی چیزها گفت که اینک من پذیرایی و محبت بی فراموش کرده‌ام، زیرا حالا از آنموقع مدت نظیر چینیان نسبت مدیدی گذشته است، فغفور بعد سؤال کرد: به مسلمانان «پس چرا تو از دربار خلیفه بدوری افتادی

(و بسوی چین آمدی) در صورتیکه از حیث حسب و نسب، و منزلت و مقام به او خیلی نزدیکتر از من بودی! « در پاسخ اظهار داشتم که (زنگیان) به بصره هجوم آوردند و بنهب و تاراج پرداختند، لذا در نتیجه این اوضاع، ناگزیر سیوراف را بفصد چین ترك گفتم، و در يك سفینه‌ای که بدینسوی عزیمت داشت سفر کردم عظمت و ابهت کشور چین، و وفور و فراوانی نفایس و نوادر این سرزمین بگوش من رسیده بود. اما حوادث و سوانح غیر مترقب را غنیمت شمردم و از فرصت استفاده کردم تا بدیدار کشور چین نایل آمدم. اینک این

مملکت را ترك ميگويم و بمملکت خود ، بدرمار پادشاه اعراب (خلیفه اسلام) نواده عموزاده من (پیغمبر اسلام) است ، مراجعت میکنم .
 والبتہ مشاهدات موثق خود را بعرض معظم له خواهم رسانید ، وعظمت سلطان ، وسعت کشور ، وسودهای که برده ام و نیکیهایی که دیده ام باز خواهم گفت .
 « ففور از بیانات من خوشش آمد و فرمان داد که هدیه ای برایم تسلیم بدارند و مرانوسط قاطرهای ارتباطیه (پست) سلطنتی به شهر خانفور برسانند ، وبحاکم این (استان - ایالت) دستور صادر کرد که بامن حسن سلوک کنند ، و تمام مأمورین و مستخدمین دولتی خانفو مراسم تکریم بعمل آوردند ، و تا موقع حرکت در تهیه وتدارك مايجتاج من مساعی لازم مبذول بدارند بدینطریق در چین بارفاهیت کامل ، وخوشی وخرمی و فراوانی نعمت ، در کمال صحت و سلامت تا لحظه حرکت از من بذیرائی بعمل آمد . »

از این وهاب خواستیم که اطلاعات خود را درباره

توصیف خمدان	خمدان پایتخت ففور ، و مهر پادشاه چین بازگوید
پایتخت ففور	و معرفت و توصیف این شهر را بیان کند . مشارالیه
وچین	جنین حکایت کرد که خمدان شهر بسیار بزرگ

و بر جمعیتی است این شهر بدو قسمت تقسیم

شده ، وبواسطه يك خیابان عربی وطویلی ابن دوبخش ازهم جدا گشته است ففور ، وزیر وی قشون وی ، قاضی اعظم ، خواجه های همایونی و تمام متعافاتی در قسمت راست شهر قرار دارند ، که در جانب مشرق میباشد . هیچ فردی از افراد جامعه بدانسوی شهر نمیروند و آب آن نمی-

آمیزد، و بازاری هم در آنجا وجود ندارد. در طول تمام خیابانها جوی آب روان است، و صفوف منظم مرتب درختان، و عمارات وسیع و عالی تمام کوی و برزنهار ازینت بخشیده است. قسمت چپ شهر که در طرف مغرب میباشد، محل سکونت مردم و بازرگانان است؛ و بازارها و انبارها و مخازن تجارتی در اینسوی شهر قرار دارد. در سپیده صبحدم، مباشرین سلطنتی، مستخدمین و بندگان کاخ همایونی، بندگان رؤسای نظامی، و عمال و گماشتگان آنها، پیاده و یاسواره در این قسمت شهر که دکان و بازار وجود دارد، دیده میشوند و بخیریداری خوار و بار و لوازم مایحتاج خود میپردازند. اینان پس از اینکه نیازمندیهای خود را خریداری کردند، این بخش را ترك میگویند، تا فردای آن روز دیگر احدی را آنان در آنجا دیده نمیشود.

در چین هر گونه وسائل تفریح و لذت، و انواع اقسام اشجار و درختان زیبا و خوش منظر در کنار نهرهای آن دیده میشود، ولی نخل در این سرزمین وجود ندارد.

در این ایام (نهمصد و شانزده میلادی) موضوعی مطرح

یک نکته شده است که گذشتگان از وجود آن اطلاعی
جغرافیائی نداشتند. توضیح آنکه هیچکس فکر نمیکرد که

در میان چین و هندوستان (اقیانوس ساکن و اقیانوس هند) بادریای شام (مدیترانه) ارتباطی داشته باشد. ولی ما آگاهی یافتیم که در بحر الروم (مدیترانه شرقی) بعضی قطعات چوبی سفاین اسلامی دیده شده است که بهم دوخته شده بود؛ (و یکدیگر میخکوبی

نگشته بود). این کشتی‌ها (در دریا غرق گشته) و تکه‌تکه شده است، و البته سرنشینان سفاین نیز بديار عدم رهسپار گشته‌اند؛ امواج دریا قطعات باقیه را بانوسان باد به بحر خزر آورده است. این قطعات چوبی از بحر خزر به خلیج روم (دریای مرمره) آمده و از آنجا وارد آبهای دریای شام (مدیترانه شرقی) شده است از این نکته چنان استنباط میشود که آب دریای کشور چین و کره و ممالك شرق اقصی و خزر آن را دور میزنند و وارد خلیج (قسطنطنیه) می‌گردد و بدین طریق با بحر الروم انصال می‌یابد. چون فقط سفاینی که در سیراف ساخته میشود، قطعات چوبشان بهم دوخته است، در صورتیکه کشتیهائی که در سوریه (شام) و روم (بیزانس) تهیه می‌گردد، قطعات چوب آنها بهم می‌خکوب میشود، و در این نقاط بهیچوجه چوبهای کشتی را بهم نمیدوزند. (بنابر این از پیدا شدن بقایا و آثار یک کشتی در دریای شام، که در سیراف؛ اقیانوس هند، تهیه شده و بطرز معمول این نقطه قطعات چوب آن بهم دوخته شده بود، میتوان حکم کرد که دریا های چین و هندوستان و خزر و مرمره و مدیترانه شرقی بهم مربوط است)

و نیز آگاهی یافته ایم که در دریای شام عنبر پیدا نمیشود. این موضوع غیر قابل قبول و بهیچوجه سابقه نداشته است.

اگر بگوئیم که عنبر باین حوالی فقط ممکن است در دریای عدن- (بحر احمر) و بحر قلزم (خلیج سوئز) آمده باشد، چون بحر احمر با دریاهای یک، عنبر در آنها وجود دارد (باقیانوس هند) مربوط می‌باشد، راه خطای پیموده ایم

خداوند تبارك و تعالی میفرماید (قرآن ، سوره ییست و هشتم ، آیه
 شصت و دوم) ماسدی (برزخ سومز) میان دو دریا (بحر احمر و مدیترانه)
 قرار دادیم . اگر این روایت حقیقت داشته باشد ، بایستی استنتاج کرد
 (عبر) از طرف دریا ، دریای هند بدیگر بهار آمده است ، تا بدین طریق
 به بحر شام (مدیترانه شرقی) رسیده است .

تحریر و تصنیف بزور

اندوژی

این بخش از کتاب را با شرح تاریخ جاوه
مهاراجه جاوه (جاوه) آغاز میکنیم؛ چون بلده مزبور در روبروی
چین واقع شده است. فاصله این دوسر زمین یکماه
راه دریائی است و اگر بادهای مساعدی در اهتزاز باشد کمتر از اینهم
هست

سلطان جاوه را بنام مهاراجه (پادشاه بزرگ - سانسکریت) می-
خوانند از قراریکه میگویند، وسعت سرزمینی (که جاوه یا تیخ - آن
بشمار میرود بالغ بر نهصد فرسنگ (مربع) است. سلطان جاوه علاوه بر
منطقه مذکور، بر عده کنیری از جزایر که تا فاصله هزار فرسنگ و بیشتر

(در سطح اقیانوس گسترده شده است) حکومت دارد ،

جزیره سری بوزا که از قرار معلوم چهار صد-
امپراطوری فرسنگ (مربع) مساحت آن میباشد ، و جزیره
اندونزی رامی که هشتصد فرسنگ (مربع) سطح آنست ،
در جرگه دولتهایی است که از سلطان جاوه فرمان-
برداری میکنند . در این سر زمین اخیر اشجار بقم ، کافور و دیگر
جوهریات دیده میشود . کشور دریایی گالاه (یا کرا در ساحل شرقی شبه-

جزیره مالزی واقع شده) نیز که در وسط راه چین و عربستان (امپراطوری
اسلامی) میباشد ، در زمره مستملکات مهاراجه جاوه بشمار است مساحت

کشور کالاه ازقراریکه میگویند ، بالغ ارهشتاد فرسنگ مربع میباشد .
 شهر کالا مرکز بازار و تجارت عود ، کافور ، صندل ، عاج ، قلع ، آبنوس
 بقم وهر گونه ادویه و نباتات معطر و محصولات دیگر است که شرح
 و تفصیل آ-ها بسیار طول خواهد داشت . در این ایام (آغاز سده
 دهم میلادی - پانان فرن سوم هجری) بندر کالاه مقصد سفاین است که
 از عمان عزیمت میکنند ، و از همین شهر است که تنهابصوب عمان بحرکت
 درمی آیند .

حکومت مهاراجه (اندونزی) بر جزایر مدکور
 کنسرت خروسان نافذ میباشد . جزیره ای که مقر و مسکن وی
 میباشد . (جاوه) ، بعد اعلا و اکمل نیست و
 حاصلخیز ، و بلاد آباد بسیار و بیگدیگر چسبیده است . یکی از مؤنثین
 که اظهارات وی کاملاً مورد اعتماد و کاملاً اطمینان میباشد ، میگوید که
 در این سرزمین در سپیده صبحدم خروسان چنانکه در ممالک اسلامی
 دیده میشود ، شروع بخواندن میکنند ، و بیکدیگر پاسخ میدهند ،
 (و این نغمه صبحگاهی بتدریج مبدل بکنسرت عظیمی میشود که سرتاسر
 فضای کشور را فرامی گیرد) وطنین آن به صد فرسنگ و بلکه بیشتر نیز
 میرسد ، چون قراء و قصبات پیوسته بیکدیگرند و پشت سرهم واقع
 شده اند ، چنانکه بیچوجه هیچگونه خرابی و یازمین غر مزدوعی مشاهده
 نمیشود . در این کشور (مسافرت با کمال سلامت انجام میگیرد) ، چنانکه
 مسافرین میتوانند ، پیاده یا سواره ؛ بهر نقطه ای که دلشان بخواهد ، سفر
 کنند ، و در هر کجا که میل کردند ، و یا هر کوبشان خسته شد ، فرود

آیند (و بسهولت تمام منزل و مأوایی برای خود پیدا کنند)

ار عجایب و نوادری که راجع بخصوصیات جاوه
داستان دریای طلا بسمع ما رسیده است ، (نکته زیر بخصوص شایان
توجه میباشد) یکی از سلاطین سابق این جزیره
که بنام مهاراجه خوانده میشد ، قصری داشته است که در مقابل شطی
متصل بدریا ، واقع شده بود ، - نظیر خایجی که از دجله ، نهر بغداد
و بصره ، پدید آمده است (شط العرب) ، و آب دریا موقعیکه بدانجا
می آید ، و هنگام جزر سطح دریا بملایمت تمام حلوه گر میگردد از
شط مزبور دریاچه کوچکی متصل بکاخ سلطان بوجود آمده بود . هر روز
صبحگاهان مباشر همایونی بحضور مهاراجه شرفیاب میشد ، و یکقطعه
شمس طلا ، بشکل آجری ، تفدیم وی میکرد ، وزن این قطعه بالغ بر
چندین من و قیمتش برای من نامعلوم است . بعد مباشر سلطنتی ، در مقابل
چشم سلطان ، شمس طلای مذکور را بدریاچه می انداخته است . هنگام
مد دریا ، امواج این قطعات زرین را میپوشانید و از انظار ناپدید میساخت
ولی در دوره جزر که آب دریا کشیده میشد ، توده آجرهای طلایی زیر
اشعه خورشید میدرخشید و چشم را خیره میساخت . پادشاه موقع جلوس
در تالار بزرگ خویش که مشرف بدریاچه بود ، بنظاره و تماشای این
منظره میپرداخت . این رسم همچنان باقی و جاری بودم و علی الدوام همه
روزه صبحگاهان یکقطعه شمس طلایی تنار آب دریا میگشت . تا موقعیکه
پادشاه زنده بود ، کسی باین توده طلایی کاری نداشت . ولی هنگام وخامت
وی ، حسب الامر جانشین سلطان فقید ، تمام قطعات زرین را از دریا

بیرون می آوردند ، و فقط یکی در آب باقی میماند آنگاه بشماره آجر-
های طلایی میپرداختند آنها را ذوب میکردند ، و سپس (مقداری معین)
از آن را بین دودمان شاهی ، مردان ، زنان و کودکان ، سرداران ، بندگان
همایونی ، بنسبت مقام و منزلت هریک ، تقسیم میکردند ، باقیمانده را
نیز در میان نداداران و نیره بختان بخش مینمودند . بعد باتشریفات رسمی
تعداد و میزان وزن مجموع قطعات شمش طلایی را ثبت و ضبط میکردند
(در صورت مجلس مزبور) نوشته میشد که فلان پادشاه که در فلان دوره
اینقدر سال سلطنت رانده است ، فلان مقدار آجر زرین در دریای شاهی
از خود باقی گذاشته ، و قطعات شمش طلای مذکور بعد از مرگ وی ،
د میان شاهزادگان و کارکنان همایونی تقسیم شده است . در میان مردم
جاوه ، برای سلاطین و پادشاهان مایه مباهات و نهایت افتخار بود که
مدت سلطنتشان طویل ، و بالنیجه قطعات شمش طلایی بیشتری از خود
برای آیندگان باقی گذاشته اند .

چنانکه از سالنامه های کشور جاوگا (جاوه) اندونزی

تاریف سرزمین خمر می آید ، در عهد گذشته پادشاهی بوده که بر خمر
(بسکون اول و کسر دوم - کامبوج قدیم) سلطنت
می رانده است . خمر کشوری است که عود خمری (عود کامبوج) از آنجا
برمی خیزد . این سرزمین جزیره نیست ، بلکه منطقه ایست در (قره-
آسیا) که همجوار با ممالک اسلامی است . خمر پر جمعیت ترین ممالک
تمام عالم بشمار میرود ، همه اهالی این کشور پیاده راه میروند . عیس
و عشرت و استعمال مشروبات مخمیر برای مردم این سرزمین ممنوع

هیباشد ، بطوریکه در سرتاسر امپراطوری؛ محال است کسی پیدا شود که مشغول عیش و عشرت و یا خوردن مسکرات باشد . خمر از حیث طول جغرافیایی ، با قلمرو مهاراجه ، یعنی جزیره جاوه یکسان است . فاصله بین دو کشور ، ده تا بیست روز راه دریایی ، و مسیر سفاین شمال و جنوبی و بالعکس میباشد . در صورت اهتزاز بادهای مساعد در مدت ده روز ، و در وضع عادی در بیست روز از این دو کشور یکدیگر مسافرت بعمل می آید .

آورده اند که در روزگار پیشین یکی از سلاطین هوس سلاطین خمر (کامبوج) که هنوز جوان و برای سلطنت بالغ نبود ، بتخت شاهی نشست . روزی این پادشاه در کاخ خود که مشرف بر نهر آب ملایمی شبیه دجله عراق است ، جلوس کرده بود ، - فاصله کاخ سلطنتی با ساحل دریا يك روزه راه است که با نهر مزبور طی میشود - وزیر نیز در خدمت پادشاه بود . سلطان با وزیر خود در باره قلمرو مهاراجه (جاوه) مشغول مذاکره بود ، و صحبت از عظمت و آبادی ، و کثرت جمعیت و وسعت جزایر تابعه وی بمیان آمده بود . (در این موقع ناکهان) پادشاه خمر چنین گفت : « آرزوی دارم که میخواهم بدان برسم » . وزیر که خدمتگزار صادق و صمیمی سلطان بود ، و با عادت مخدوم خویش در اتخاذ تصمیمات سریع و عاجلانه آشنایی داشت عرض کرد : « آرزوی سلطان چیست » ، پادشاه جواب داد : « میخواهم سر مهاراجه ، پادشاه جاوه ، در بشقابی پیش من گذارده شود ! » وزیر که میدانست حس حسادت انگیزه اصلی بیدایس چنین تمایلی در دل سلطان

است ، در پاسخ اظهار داشت : «ملکا ! چنین آرزویی روانیست و بعقیده

بنده مقرون بصلاح نمیباشد . خلقهای خمر (کامبوج) و جاوه (اندونزی) هرگز ، نه در گفتار و نه در کردار ، علیه یکدیگر بر نخاسته اند ، و نسبت یکدیگر بیپچوجه سوءنیتی ابراز نداشته اند . جاوه هرگز بدی برای ما روا نداشته است این جزیره ایست دور افتاده ، و بیج روی همجوار ما نمیباشد (حکومت) جاوه هرگز خیال تصرف ممالکت ما را در سر خویش نپرورانده است . این موضوع که سلطان فرمودند بایستی مطابقاً مکتوم و در پرده استتار بماند ، و هیچکس از آن آگاه نگردد ، واعلا حضرت نیز بیپچوجه مسئله را دیگر باره مطرح نفرماید

پادشاه خمر (کامبوج) بر وزیر خویش سخت خشمناک دشمن نقوان حقیر گشت ، و از پیروی نظریات مشاور صدیق و صادق و بیچاره شمرد و آگاه عالم خویش امتناع ورزید ، و موضوع را با سرداران و بزرگان دربار خود ، در میان گذاشت . مسئله بر سر زبانها افشاد ، و بالاخره بکوش مهارجه (پادشاه جاوه

واندو نزی) رسید سلطان جاوه که پادشاهی بود بسیار فعال و کارگشته و گرم و سرد روزگار چشیده و بدوره کهولت رسیده ، وزیر خویش را احضار کرد و موضوعی را که بگوشش رسیده بود ، با وی در میان گذاشت و چنین گفت : «چون صحبت این احمق (سلطان خمر - کامبوج) بعدشباع رسیده ، و با کمال سبکسری و بلاهت جوانی انتشار داده است که آرزو مند مشاهده سر من بر بشقابی در پیش خویش میباشد ، بایستی بالضروره موضوع را تعقیب و مورد توجه قرار دهم . (دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد) و گرنه منسوب و متهم بفحلت ، و بالاخره بخضوع و خشوع در مقابل وی ناگزیر خواهم گشت .) . آنگاه پادشاه به وزیر خویش سخت تاکید کرد که موضوع مذاکرات فیما بین همچنان مسکوم و مخفی بماند ، و (صدراعظم) بتهیه و تدارك هزار فرزند سفینه متوسط پیردازد ، و بقدر مقدور تسلیحات لازم و جنگاوران دلاور بسیار در آنها گرد آورد . پادشاه برای استتار ماهیت و مقصود این تداركات جنگی ، اشعار داشت که قصد تفریح و تفرج در قلمرو خویش و جزایر تابعه دارد ، و بحکام تمام جزایر احکام لازم صادر کرد و از قصد خویش دایر برگشت و گذار در مناطق مزبور آنانرا آگاه ساخت این اخبار در سرتاسر قلمرو سلطان جاوه (اندونزی) منتشر گشت ، و هریک از حکام بتهیه و تدارك مقدمات پذیرائی از پادشاه منبوع خویش مشغول شد .

پس از اجرای فرامین صادره و اتمام و انجام تداركات عافیت يك پادشاه لازم ، پادشاه جاوه سوار کشتی شد ، و به همراهی نوالهوس بحربه و قوای جنگی خود بقصد خمر (کامبوج) عزیمت کرد . پادشاه و همراهانش مشغول تفریح

باخلال دندان خویش بودند. هر يك از رجال خلال دندانى در دست خود داشت، و هر گز آنرا از دست خویش نمىگذاشت و وقتيكه لازم نداشت بخنده تكار خویش مىسپرد.

پادشاه خمر (كامبوج) فقط هنگامى بماهيت موضوع پى برد كنه مهاراجه (سلطان اندونزى) نهر را كه منتهى پايانخت وى مى شد، تسخير كرد، و قواى جنگى خویش را بطرف مر كز حكومت، پيش راند جنگاوران جاوه ناگه ن پايانخت خمر را محاصره كردند، و پادشاه (جوان سبكسر) را دستگير و كاخ وى را گرد فرو گرفتند. خمر هادر مقابل دشمن رو بهزيمت و فرار نهادند. مهاراجه توسط مناديان بعموم اهالى زينهار بخشيد و بر تخت سلطنت، خمر (كامبوج) جلوس فرمود؛ سلطان خمر كه باسادت افتاده بود، در جركه ملتزمين حضور مهاراجه قرار داشت. پادشاه جاوه (اندونزى) سلطان اسير (كامبوج) را مورد خطاب قرار داد پرسيد: «چه چيز تر اباين هوس انداخت كه انجام آن خارج از مقدورات تو بود، آرزومى كه اگر بر آورده هم ميشد هر گز مايه سعادت تو نبود و در صورتيكه بسهولت تمام نيز عملى هم گشت، هر گز مشروع ثمره نميشد؟» سلطان خمر در پاسخ سكوت اختيار كرد. مهاراجه (پادشاه جاوه و اندونزى) آنكاه چنين گفت: «تواظهار داشته اى كه آرزومندى، سر مرا در پيتر خودروى بشقابى بيمنى: ولى اگر تو مىخواستى كشور مرا تسخير كنى، و يا فقط يك قسمت از آنرا نهب و تاراج نمائى، من نيز معامله بمثل مىكردم، و همانقدر از سر زمين خمر (كامبوج) را مورد تاخت و تاز قرار ميدادم ولى چون توقف نخستين قسمت را مطمح نظر قرار داده اى،

من نیز همان عمل راه البته آنچه را که تو میخواستی نسبت بمن انجام دهمی در مورد شخص تو با چرا میگذارم و بعد بکشور خود مراجعت میکنم ، بدون آنکه از سرزمین خمر که اشیاء گرانها و یا بید و قیمت در آن بسیار وجود دارد ، چیزی بغارت ببرم فتح و ظفر من (آویزه گوش) جانشینان تو خواهد بود ، و دیگر کسی مدعی اقدامات و طرحهایی که خارج از دایره اقتدار وی باشد ، نخواهد بود ، و آرزوی داشتن چیزی بیشتر از رزق مقسوم و قسمت ازلی را در خود نخواهد پرورانید ، و شکر عافیت هنگام سلامت خواهد گزارد . « آنگاه دستور داد سر سلطان خمر (کامبوج) را ببریدند ، و خطاب به وزیر خمر چنین گفت : « میخواهم پاداش حسن خدمت و خصوص نیت ترا بدهم ؟ زیرا اطلاع کامل دارم که تو بخدمت خود بسا کمال کیاست و درایت خدمت کرده ای و او را عاقلانه هدایت نموده ای . ولی افسوس که نیکخواهان پند دهند و لیک ، نیک بختان بودند پند پذیر ! « اینک پادشاهی پیدا کن که بتواند بعد از این احمق سلطنت کند و او را بجای وی بگذار ! »

مهاراچه (پادشاه اندونزی) در همان آن بسوی
 سر پادشاه رادر کشور خویش رهسپار گشت ، بدون ایسکه او و یا
 میوه خوری یکی از همراهانش چیزی از کشور خمر (کامبوج)
 گذاشتند بغارت ببرند پادشاه بعد از ورود بمملکت خود
 بتخت سلطنت خویش که مشرف بدریاچه (ابابشته)
 از قطعات شمش طلا بود (جلوس فرمود و دستور داد که سر سلطان خمر
 (کامبوج) را در یشقایی پیش وی بگذارند ؛ آنگاه حکام کشور خویش را

احضار ، و علل و موجبات لشکر کشی خود را علیه سلطان خمر ، برای آنان شرح بداد مردم جاوه پس از آگاهی بر مراتب مزبور ، برای پادشاه خویش دعا خواندند و سعادت کمال وی را آرزو کردند . بعد **مهاراجه** فرمان داد سر پادشاه خمر را بشویند و بلسان کنند ، سپس دستور فرمود آنرا در يك میوه خوری گذاشته بسلطانی که بعد از پادشاه سر بریده بتخت سلطنت خمر نشسته بود ارسال دارند . **مهاراجه** در ضمن ، مکتوبی خطاب بسطان جدید نگاشته که در آن چنین گفته شده بود من ناگزیر گشتم که با سلف تو معامله بمثل کنم ، و در مقابل کنیه ای که او نسبت ب ما اظهار داشته بود ، مجازاتش نمایم . تا (برای آیندگان) درس عبرتی باشد ما با او چنان رفتار کردیم که او میخواست با ما بکند . اینک وقت آن رسیده است که سروی را برای شما بفرستیم ، زیرا دیگر احتیاجی بشکهداری آن

در اینجا احساس نمیشود . م. بهیچوجه به پیروزی خود بر وی
مباهات نمیکیم .

اخبار (این حوادث) پادشاهان چین و هندوستان رسید، و مهاراجه
(پادشاه اندونزی) در نظر آنان عظمت و ابهت بیشتری یافت . از آنوقت
بعد ، سلاطین خمر (کامبوج) همه روزه صبحگاهان دست و روی خود را
شسته ، صورت خویش بسوی کشور جاوه بر میگردانند ، و بخشوع و
خضوع میبازارند و بدین طریق هر ائمه بودیت خویش را نسبت به مهاراجه
اظهار میدارند .

بعضی دیگر از پادشاهان چین و هندوستان اعتقاد

داستان پادشاهی بتناسخ و انتقال ارواح از جسدی به جسد دیگر

که دچار آبله دارند . یکی از ثقات معتبر حکایت میکرد که یکی

از این پادشاهان دچار آبله گشت . بعد از اینکه

سلطان از بیماری شفا یافت ، به آئینه نگریست و

صورت خود را بسیار زشت و دگرگون یافت . آنگاه یکی از برادرزادگان

خویش چنین اظهار داشت : غیر ممکن است که کسی بماندن در این جسم

ممسوخ و متعیر باقی مانده باشد . جسم محل استقرار روح است : وقتی که

جان از کالبد بدر رود ، از نو در جسم دیگر حلول می یابد . اینک سکان

سلطنت را بدست تو همی سپارم و ترا بر آری که پادشاهی می نشانی ، و روح

خود را از تنم جدا می کنی ، نا جانم به جسم دینگری انتقال یابد .» آنوقت دستور

دادند که خنجر بی قاطع و بر این بر آید حاضر کردند ، و فرمود سرش را با همان

خنجر از تن جدا کنند . آنگاه بدن وی را روی تل هیزم بسوزانیدند .

فراورد و عجایب چین

چینیان در سایه مواظبت حکمران و مراقبت
 فوق العاده دولت ، پیش از انقلابات اخیر (آغاز قرن
 دهم میلادی ، و ابتدای سده چهارم هجری) از یک
 صلح و آرامش و خیر و بر خوردار بود .
 و بازرگانان خارجی به عرافی آمدند و بعد از
 خرید اتمه بسیار سوار گشتی شد و بسوی چین
 متصل و زنجیر رهسار گشت این تاجر خست خد . رقعه های
 عدالت چین می شود : است . خراج های کوفتور به خانقو - محل
 ورود و مرکز تجمع بازرگانان اسلامی - برای
 انتخاب کالاهای مطلوب از اتمه جدا و مورد اعزام داشته بود ، نتوانست
 با بازرگان خارجی در مورد احسان منظور نظر امپراتور گذر آید خواه
 مزبور یکی از عمال بسیار مهم امپراتوری چین بود ، در حین و در این
 فغفور بکف نفایت و سپرده شده بود . اما بین حاکمان و حاکم کور
 ناشی از عدم ترفند در راه ادعای و نفی اتمه دیگر بود . در حاکمان
 فقیر بقیمت مورد نظر خویش حاضر و غایب گشته بود ، خراج نیز بدون
 توجه (اعتراضات صاحب جنس) به این ترتیب اتمه را در بازار و نصف
 ضبط کرد . و با جریمه بسیار اسیر در دست میسر . و اتمه را به موجب
 خمدان ، پایتخت پادشاه بزرگ چین (قوزا) تحویل کرد و به مسافت

دوماهه وحتی بیشتر برای وصول بمقصد طی نمود . بازرگان خراسانی بعد از ورود بیابنخت فغفور ، متوسل به زنجیر عدالت شد ، و بدین طریق مراتب تظلم خود را بعرض امپراطور برسانید .
 • در کتاب نخست توصیف این زنجیر آمده است .

اما رسم جینیان چنانست که دادخواهی که زنجیر شیوه شکایت از طریق را میکشید و زنگ معلق در بالای سر فغفور را سلسله عدالت بعد از درمی آورد ، و بدین ترتیب مراتب تظلم خویش را بشخص امپراطور معروض میدارد ، بایستی يك نقطه ای واقع در فاصله ده روزه راه بیابنخت ، بطریق نفی بلد ، هدایت شود . متظام در محل مزبور دوماه زندانی میگردد ، سپس حاکم محل

وی را احضار و چنین میگوید: «اگر ادعایت بشوئ نرسد، با شکایت
 بشخص امپراطور اعظم، سخت در معرض خطر خواهی بود، و جان و مالت
 بهدر خواهی برد. فغفور در خانقو، مقر تو و مرکز تجمع دیگر بازرگانان
 حکام و عمالی دارد که میتوانند بشکایت تو رسیدگی کنند، و اگر تو بآنان
 تظلم میکردی، مسلماً ابدادت میرسیدند. آگاه باش که اگر در تقاضای
 شرفیابی بحضور فغفور اصرار بورزی؛ و موجبات چنین اقدامی منبت و
 مسلم نشده، در معرض مرگ قرار خواهی گرفت. (عدم اثبات دعاوی
 معروضه بشخص فغفور، «بجازات اعدام همراه دارد)، تا بدین طریق کسی
 دیگر یارای تأسی و تقلید ترا نداشته باشد. بنابر این خوب است که از
 شکایت دست برداری، و بدینال کار خود بروی. «معمولاً هنگامیکه شاکی
 از شکایت خود منصرف شود، پنجاه ضربه چوب میخورد، و بمحل اقامت
 خود مراجعت داده میشود؛ ولی بالعکس اگر متظلم در دادخواهی پا
 فشاری کند، وی را بحضور فغفور هدایت مینمایند. اینک رفتاری که با
 بازرگان خراسانی کردند؟ شرح می دهیم.

تاجر خراسانی در شکایت خود بشخص امپراطور
 در حضور فغفور اصرار ورزید، و پروانه شرفیابی خواست. تقاضای
 بازرگان قرین اجابت واقع گشت، و بحضور
 فغفور شرفیابی حاصل کرد، مترجم کلخ امپراطوری موضوع شکایت وی
 را پیرسید و او نیز ماجرای خانقو، و اقدام جا-ابرانه خواجه را در
 تصرف عدوانی اموال و امتعه خویش بازگفت، و اضافه کرد که این موضوع
 در سرتاسر خانقو با فوای عوام افتاده است و همه کس داستان را خوب

میداند. فففور دستور داد بازرگان خراسانی را بازداشت کنند، و هر گونه مایحتاج غذایی لازم را در دسترس وی بگذارند.

آنگاه به وزیر (صدر اعظم) خویش فرمان داد،

تحقیق چگونه نامه‌ای با ولیای امپراطوری خانفو بنویسد، تا در

صورت بگیرد نوع دعوی تاجر شاکی و حقیقت مسئله تحقیق

و تفتیش لازم بعمل آید همچنین به ارکان ثلاثه

امپراطوری، یعنی رجال یمین و بسیار و قلب نیز در همین مورد دستورات مشابهی از طرف فففور شرف صدور یافت؟ -

مقام فرماندهی قوای مسلح امپراطوری چین بعد از وزیر (صدر اعظم)

بعده این سه شخصیت میباشد، و ریاست گارد مخصوص فففور نیز بآنها

سپرده شده است. معمولاً در مواقع لشکر کشی و یاد اوقات دیگر، هر

یک از رجال ثلاثه در محل و مقام مخصوص بخود (یمین و یسار و قلب)

در خدمت فففور ایفای وظیفه میکند و ملتزم رکاب میباشد، - هر یک از

مقامات سه گانه مزبور نیز بمأمورین مخصوص خود در محل دستور

تحقیق صادر کردند.

نتیجه تمام تحقیقات و اطلاعات واصله مؤید ادعای

چگونه خزانه دار بر سران بود؛ و مراسلات متضمن حقیقت

کل متصدی و اذعان لاینقطع از امانت و ائلاف بدر بار فففور

قبیرستان گشت میر رسید. امپراطور خواجه را احضار فرمود، و پس

از حضور مشاورانیه، اموال و دارایی وی ضبط

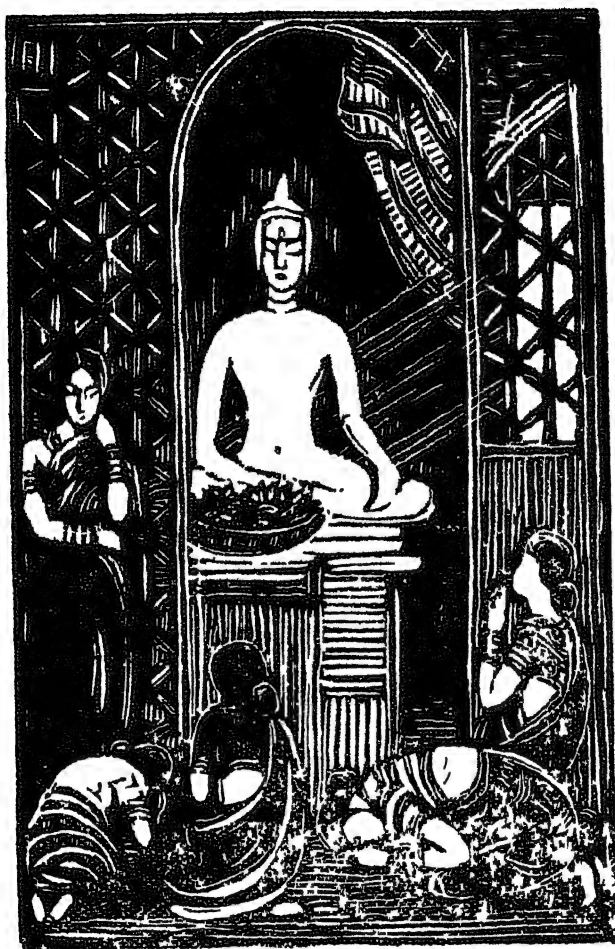
گردید. و از تمام خزانه داری کل امپراطوری عزل شد. فففور آنگاه خواجه

را مخاطب قرار داده چنین گفت: «برای رعایت کامل موازین عدالت،

من میبایستی ترا اعدام کنم ، چون تو موجب انفعالی و بدنامی مرا در نظر کسانی فراهم آورده ای که از خراسان - واقع در سرحدات امپراطوری من - ، بکشور عرب (عراق مرکز خلافت عرب) رفته ، و از آنجا بصوب هندوستان شتافته است ، و بالاخره به چین آمده تا از آنجا به عطفوت من برخورداری گردد ، بدینطریق تو میخواستی که این از رگان هندوستان مراجعت و عبور از ممالک مزبور بمردهن محل بگویی که : «درچین با من بیعتی کردند ، و امته مرا بجبر و عنف از دستم خارج ساختند . ۱۱»
 مع هذا کله ، من ترا بملاحظه سوانق خدمت اعلم نخواه کرد ، زنی منبع مأموز اداره امور اموات و تدبیران قبرستان خواهی بود ، چون نو شایسته اداره مقام امور زندان نیستی . ۱۰ . حسب الامر فغفور خواجہ :
 مأموز مواظب ارگورستان سلاطین و تصدی حفاظت و حراست بقبور گردید

یکی از نوادر قابل تحسین تنسیقات چین باستان دادگستری درچین یعنی ادوار پیس از عهد حاضر (آغاز سده دهم اعجاز آمیز است میلادی - و ابتدای آن چهارم هجری) ، مسئله دادگستری و احترام باحکام قضایی بود . حکومت چین بدقت و اهتمام تمام قضات را انتخاب میکرد تا بدینطریق چینیان بهیچوجه هیچگونه نگرانی نداشته باشند و نسبت باطاعت و خوفی و معلومات قضائی قضات ، و صمیمت و صفای آنان ، و رعایت کامل موازین و نصفت و عدالت در تمام موارد و تمام حالات از طرف مقامات قضاة می ، اعتماد کاملی داشته باشند ، چنانکه عدم دخالت مطلق نظریات شخصی در عد

توجه به‌لومقام و منزلت یکی از طرفین دعوی شعار و وقار اولیای داد گستری
بود ؛ و مخصوصاً اهتمام خارق‌العاده قضات نسبت باحقاق حق ضعیفان

ورعایت موازین شرافت و تقوی در تمام موارد ، (وصیانت و حفاظت دارائی
یتیمان و غیره و غیره) شایان توجه خاصی بود .

معمولاً پیش از انتصاب قاضی اعظم ، ابتدا مشارالیه

قاضی اعظم را بتمام شهرهای عمده امپراطوری اعزام میداشتند.

این شخص در هر شهری يك يادوماه توقف میکرد

و راجع بآداب و عادات ، تاریخ و امور زندگانی سکنه آن بلده تحقیقات

لازم بعمل می آورد از اشخاص موثق و قابل اعتماد ، اطلاعات جامعی

کسب می کرد ؛ چنانکه با وجود انظار موثق این قبیل افراد ، دیگر

احتیاجی بتحصیل اطلاعات از کسان دیگر نبوده . بعد از اینکه مشارالیه

از کلیه بلاد مهم و معروف امپراطوری بازدید بعمل می آورد ، و تحقیقت

جامعی جمع آوری میکرد ، به پایتخت مراجعت می نمود . وعده دار مقام

قاضی اعظم میگردد انتخاب و انتصاب قضات (در ولایات) بعده قاضی اعظم بود

معرفت مشارالیه بخصوصیات بلاد سر تا سر امپراطوری ، و سجاای اشخاصیکه

از مردم محل و یا نقاط دیگر بودند و میبایستی عهده دار مقام قضات در ولایات

و ایالات باشند ، بقدری عمیق و کافی بود که بهیچوجه احتیاجی باطالاعات

و نظریات اشخاص مغرض و افراد باصالح و نادرست احساس نمیشد با

وجود این قبیل مقامان موثق و معتمد قضائی ، دیگر بهیچوجه منالوجه

بیم آن نمیرفت که یکی از قضات محل گزارش ناروا بقاضی اعظم ارسال

بدارد ، و با حقیقت امر را برخلاف واقع در نظری جلوه گرزاند .

همه روزه يك نفر جارچی دم در قاضی اعظم ابسانده

فنفور امور چنین میگوید: «آیا کسی شکایتی از اعمال کشوری

قضائی را شخصاً و رؤسای لشکری فنفور و یا یکی از رعایای وی ،

رسیدگی میکند برای تقدیم بحضور معظم له ، که غایب از انظار

رعایای خویش است ، دارد ؟ من نماینده سلطان

هستم ، و بر حسب اختیارات محوله ما موردت دارم که باین قبیل امور رسیدگی کنم ، جارچی سه بار ، این عبارت را تکرار میکند . رسم چنان است که فففور از مقر خویش ، پیش از تحقیق و تدقیق مراسلات حکام ، و نفتیس امور فضائی خارج نمیکردد و مخصوصاً توجه دارد که هیچگونه بیعدالتی در امور مملکتی و اهمالی در کارهای قضات و مقامات قضائی رخ ندهد و فقط پس از رسیدگی باین امور از دفتر خویش بیرون میرود باین ترتیبات منظم و موفق در مراسلات حکام بجز از اعمال قرین عدالت سخنی نمیرود ، و موازین نصفت بدقت تمام از طرف مقامات قضائی رعایت میگردد ، و بالنتیجه امپراطوری بانظم و نسق کامل اداره میشود .

امادر باره خراسان ، (قبلاً متذکر شدیم که) این

خراسان و چین سرزمین در مجاورت کشور چین است . از سفیدیان به سرزمین فففور دوماه راه فاصله است ،

و این دو مملکت را صحرای غیرقابل عبور و شنزارهایی که پشت سرهم واقع شده ، و فاقد هرگونه آثار حیات اعم از آب و نهر و آدمی است ؛ از یکدیگر جدا میسازد . همین موانع و عوایق طبیعی است که کشور چین را در مقابل تهاجم خراسانیان ، محارست و محافظت میکند .

در قسمت مغرب ، چین با منطقه مادو همجوار است ؛ که در حدود شرقی سرزمین تبت میباشد چین و تبت لایتنقطع باهم در پیکار می باشند .

ما را بابکی از کسانی که در سرزمین چین مسافرت
 سرگذشت مردی کرده اند ، اتفاق ملاقات افتاد این شخص حکایت
 کرد که مردی را دیده است که مشکی بر از مشك
 می برد در پشت خود داشت ، و پیاده از شهر قند ، به کشور
 چین آمده بود و از شهری به شهری گذشته
 ، الاخره خود را به خانقو رسانیده بود . خانقو ندی است که مرکز
 جمع بارگهان اسلامی و محل استقرار تجاری است که از سیراف
 (خلیج فارس) برای تجارت به چین می آیند .

و نیز از شخص مزبور شنیدم کشور چین که سرزمین
 چین و تبت کشور آهوی مشکدار چین (ختن) است ، به سرزمین
 واحدی است تبت مملکت واحد و سنگ های را تشکیل میدهند
 که هیچ چیزی آنها را از یکدیگر جدا نمیسازد
 چینیان از آهوانی که در منطقه مجاور سرحدات کشور خود وجود دارد
 استفاده می کنند ، تبتیه ، نیز در آن مورد همان هموار می نمایند .
 مشك تبت عالی بر از مشك چین (ختن) است ، زاین حیثیت معاول دو
 علت میباشد : نخست اینکه آهوان مشك داری که در حدود تبت زرد
 می کنند ، از منبیل الطیب که در این منطقه فراوان است حرا می نه ، سد
 در صورتی که در ناحیه ای که در سه ت چین ، همجواری تبت میباشد ،
 و گیاهان دیگری میروند ، (و منبیل الطیب بدست نمی آید) در حدود
 برتری مشك تبت آسان تبتیان کبسه های مشك دار (دانه از آهوان
 میگیرند) ، بهمان حالت طبیعی زخمیدارند ولی با عسل چینیان

صنعت را در آن دخالت میدهند. بعلاوه صادرات مشک چین (ختا) از طریق دریا صورت میگیرد؛ و بدین ترتیب این کالای نفیس بوی رطوبت میگیرد (و بالتیجه عطر و ارزش آن تقلیل مییابد).

اما در مواقعی که چینیان مشک خود را در يك ظرف
 مشک چین در گلین بدون منفذی که کاملاً محکم مسدود شده
 ممالک اسلامی باشد میگذارند. متاع آنها نیز با نهایت نفاست
 بهمان سنگینیت مشک تبت به ممالک اسلامی میرسد
 (بطوریکه دیگر هنگام حمل در دریاها چیزی از نفاست آن نمیکاهد)

بهترین نوع مشک آن است که آهو (بطور طبیعی)
 پیدایش مشک بر روی صخره‌سنگهای کوهستان میگذارد، یعنی
 حیوان هنگامیکه مواد سیال بدنش در فاف جمع
 میشود، شکم خود را بروی احجار جبال میمالد، (و گل حیات خویش
 را کنار آغوش طبیعت میکند)؛ این مواد سیال از تمام اجزای بدن آهو
 بشکل خون تروتازه‌ای بمانند دملی، در فاف جمع می‌شود. و قتی که
 بدین طریق ماده در فاف بعد از آلودگی نمود خود میرسد، حیوان ناراحت میشود
 و برای تسکین خویش شکم خود را بصخره سنگها می‌مالد، تا اینکه دمل
 می‌ترکد و محتویات خویش را کنار (طبیعت) میکند پس از تخلیه مظروف،
 جای زخم خشک میشود و التبام می‌یابد، و باز هم مساواً دسیال جدیدی
 (برای تشکیل دمل تازه‌ای) کما فی السابق در فاف آهو جمع میگردد.

در کشور تبت اشخاص ماهر و ورزیده‌ای وجود
 دارند که کارشان پیدا کردن مشک است و در فن
 خود و اجد مهارت فوق‌العاده‌ای میباشند. هنگامیکه

اینها مشک را پیدا میکنند، آنرا جمع آوری مینمایند و هرچه یافته اند با هم در کیسه‌ای میگذارند. بعد از آنکه بدین طریق مشک جمع آوری گشت،

تحويل بادشه دماكت مشرد. مسات و فني ج. ا. ا. ز. ن. س. مير. سد. كه
در كيسه خود آهوى مشكدار لامل رسیده باشد، چنين مشكسى عاين

ترین نوع تمام اقسام آن بشمار میرود ، یعنی درست همانطوریکه میوه های رسیده رسر درخت مطبوعتر و لطیف تر از انماری است که بادست چیده شده باشد .

باتطریق دیگری نیز برای تحصیل مشک وجود
شکار مشک دارد که بذکر آن مبادرت میشود . آهوی
 مشکدار را بایک نوع دامهای عمودی گرفتار میکنند
 و با اینکه باتیرهای جانسوزی حیوان را از پای درمی آورند بعضی اوقات
 کیسه مشک را از ناف آهو پس از رسیدن کامل آن قطع می کنند . در
 اینصورت یکنوع بوی بسیار بد مشمئز کننده ای از آن برمی خیزد که مدتی
 مدید ادامه دارد ، و فقط پس از جذب کامل رطوبت قطع می شود اما بعد
 از اینکه خشک گشت ، بوی آن تغییر می یابد ، و مبدل بمشک معطر
 معمولی می گردد .

آهوان مشکدار به مانند غزالان ممالک اسلامی
تعریف و توصیف است ، چنانکه هر دو یک قد و بیک رنگ بوده ،
آهوی مشکدار دارای ساق پای ظریف و مشابهی میباشد و سمشان
 نیز بشکل واحدی منشق شده است ، و حتی
 شاخپاییشان هم یکجور ، یعنی ابتدا مستقیم و سپس منحنی است . آهوی
 (مشکدار) دارای دودندان ایاب ، ظریف و سفیدی در هر یک از فکین
 است که راست درست دوطرفین پوزه حیوان روئیده است . درازی هر
 یک از این دندانهای اباب به یک وجب و یا کمتر میرسد ، و بشکل اسلحه
 دغایه فیلان میباشد خصوصیات ممیزه آهوان مشکدار از انواع دیگر
 غزالان چنانست که مذکور افتاد .

مکاتیب و مراسلات سلاطین چین، حکام بلاد و پست در چین باستان، خواجه‌ها، به سیاه قاطرهای نر پست - همایونی حمل می‌گردد. این چهار پایان بمانند قاطرهای پست رسمی امپراطوری عرب، دم‌بریده میباشند. قاطرهای مزبور مسیر مشخص و معینی دارند.

بغیر رسوم و آداب مذکور، چینیان عدت دیگری یک نکته بهداشتی هم دارند و آن ادر در بحالت ایستاده است همه افراد مردم سر با زهراب و بریزند و لی حکام و سرداران نظامی، و اشخاص معتبر و متشخص در این مورد از بکنوع اوله حوی اعلی بطول یک ذراع استفاده می‌کنند. یک سر لوله دارای دهنه کمی کشاد و طوری است که منگله آلات رجوایت ممکن است در آن دخی شود. هنگام ازوم سر با می‌ایستند و از اوایه مزبور استفاده می‌کنند. چینیان مدعی هستند که ادر در بحالت ایستاده برای بهداشت وجود بسیار مفید می‌باشد، و منگله و دیگر امراض مربوطه ناشی از آنست که هنگام ادر در چه‌ما می‌ماند و بزخم می‌کوبند فقط در صورتیکه زهراب سر با رخیه بسود، ممکن است منگله ناملازیم باشد کرد.

چینیان برای سر خود در زمان ایستادن (در حال سر نه‌را دان) و در زمان برخاستن از آن (در حال نه‌را دان) سر نه‌را دان را شش مرتبه (می‌بندند) آنرا کرد و در از روی آن چینیان مدعی هستند که در شش مرتبه سر نه‌را دان را شش مرتبه خالی می‌کند و

هوش و ادراك آدمی معيوب ميگردد . كاسه سر چينيها بدشكل است .
ولي درازي موی سر اين عيب را مپوشاند

در موضوع ازدواج بايد بسگوئيم كه بطور كلي
مسئله ازدواج در چينيان منقسم بقبایل و طوايف هستند ، عبنأ
چين نظير قبایل و طوايف اسرائيل (يهود) و اعراب
و روابط متقابل آنان با اين مقايسه نمودار خواهد
شد . مردم چين با قوم و خویش خود ازدواج نميكنند ، و نیز بهيچوجه از
اعتقاب دودمان خود ، بخصوص نوادگان پدری ، همسر اختيار نمينمايند
درچين هميشه بايستي بامحيط جديدي پيوند بست ، (زيرا ازدواج با
خون خود اكيدا قذغن است) . لذا هيچكس از طايفه خود زن اختيار
نمي كند ؛ و اين بدان مانده كه درميان اعراب مردی از بني تميم با زنی
از طايفه تميم ازدواج نكند ؛ و يك مرد از بني رييه با دوشيزه ای از قبيله
رييه پيوند نبندد ، ولي مردی از بني رييه فقط ميتواند با زنی از طايفه
مضر ازدواج كند ، و مردی از بنو مضر تنها امكان اختيار همسر از
بني رييه داشته باشد . چينيان مدعي هستند كه ازدواج با اقارب و خویشان
موجب ات انحطاط شديدی را (در نسل انسان) فراهم می آورد .

نوادرو و عجایب هندوستان

درف-امرو باللاهرا (بلمهرا) و دیگر مملک

توصیف کسانی که
 داوطلبانه خود را در
 آتش می اندازند
 هندوستان کسانی پیدا میشوند که داوطلبانه
 خود را در آتش میسوزانند و روی تل هیزم سوزان
 می اندازند. این رسم ناشی از عقیده بتناسخ و ایمان

بانقل روح از بدنی بدن دیگر است. اعتقاد بانتقال ارواح چنان در مغز

و فکر آنان رسوخ عمیق یافته که هیچوجه تردیدی در این مورد نماند.
 نمی سازند.

بعضی از پادشاهان هندوستان ، بعد از جلوس بتخت
 تمام درباریان سلطنت دستور میدهند ، مفداری برنج که در این
 ودوستان شاه با قلیل مواقع روی برگهای درخت موز بسلاطین
 وی در یکجا آنش تقدیم میشود ، بپزند آنگاه پادشاه از سیصد و یا
 زده میشوند چهار صد نفر ازدوستان خویش به بطیب خاطر
 بارضایت کامل ، بدون هیچگونه اجبار و اضطرابی
 مایل باشند ، بر سر سفره دعوت بنهند اسدا خود شاه از برنج میخورد
 و سپس بدوستان خویش میدهد ، و هریک از دعویین رحسب مقام و منزلت
 خویش بترتیب بنزدیک مخدوم خود میروند و مبلغی رنج میگیرند و
 میخورند . هنگامیکه پادشاه زندگی را درود گوید ، و یا کشته بشود ،
 کلیه اشخاصیکه از برنج مزبور خوردند (و با آداب مذهبی مذکور در
 جلسه سابق الذکر باهم عقدا اتحاد بسته اند) بایستی در همان روزی که
 سلطان مرده است ، همه شان روی تل آتش ، سوزانده شوند . بدور اندك
 تأخیری چون پادشاه در گذشت ، دوستان وی نیز بایستی از زندگی دست
 بشویند . این آداب چنان متین و استوار است که نبایستی حتی کوچکترین
 اثری هم ازدوستان سلطان متوفی در روی زمین باقی بماند .

معمولاً موقعیکه کسی تصمیم بسوزاندن خویش در
 تاجی از آتش روی تل آتش گرفته است ، بحضور پادشاه میرود
 بر سر میگذارد و کسب اجازه میکند . پس از تحصیل اجازه احتراق
 این شخص مشغول گشت و گذاردن بازارها میشود ؛
 و در همان موقع متصدیان مربوطه مشغول گرد آوردن هیزم و تهیه و تدارك
 تل میگردند ، و خرمنی از آتش لعل گون بر می افروزند چنانکه گفتیم در

این هنگام قربانی داوطلب دربارها مشغول میروسیاحت است، و سنج زنها نیز پیشاپیش وی ترم برداخته مشغول نواختن موسیقی می‌باشند و افراد خانواده و نزدیکان و خویشانش هم در اطراف وی در حرکت‌اند یکی از اطرافیان تاحی از گیاهان معطر و خوشبوی که مملو از زغال‌سرخ است، بر سر وی می‌گذارد، و آنگاه سندروس بر آن می‌ریزد که همانند نفت در نزدیک آنس سخت اشتعال می‌یابد. قربانی آتش با کمال طمأنینه مشغول حرکت می‌باشد، او چنان می‌داند که هیچ‌گونه حادثه‌ای بوقوع نمی‌پیوسته است، در صورتیکه سر وی در سوختن است، و بوی احتراق گوشت و پوست سرش به‌شام می‌رسد، تا اینکه بالاخر داوطلب بتلهیز مشتمل نزدیک می‌گردد و با یک جهش خود را بروی خرمن آتش می‌اندازد، و بعد بخاکستر می‌شود.

یکی از شهود موئی حکایت می‌کند که یک نفر هندی، چگونه مرگ را همکامیکه می‌خواست خود را بر وی بل آتش پرت محقر می‌شمرد! کند، خنجر کشید و سینه خود را شکافت، و بدست خویش شکم خود را پاره کرد. آنکه بدست خویش حذر خود را ببرتن کشید، در این حین حس و بیس هنوز هم شعول نکام بود و سخن می‌گفت بعد خنجر قطع نمود از حذر خویش را برید و برادر خود داد. و بدین طریق مرگ را خفیه می‌مرد و برادرش تحمل می‌کرد و بر داری خویش را در هر ضربه شام می‌گذارد و سپس داوطلب خود را بمیان آتش بی‌فکند؛ و طعمه نارجیم! پی‌گشت

راوی این حکایت مدعی است که در کوهستانهای
 يك هنر حیرت آور هندوستان ، بعضی زهنود زندگی میکند که
 آداب و رسوم آنها کاملاً شبیه فرق کنیفیه و جلیدیه
 (اسلامی) اعراب است ، و هر دو قوم اشتیاق و آفری بچیز های بیهوده و
 بسمعی و خلاف عقل دارند ، این کوه نشینان هندوستان و افرادی که در
 دامنه جبال زندگی میکنند ، یکموع افتخارات قومی دارند که (موجب
 تهییج آنان بستیزه جوئی بایکدیگر است و) شرح آن بدیقرار می باشد
 هر لحظه مردی از دامنه جبال بسوی کوهستان میرود ، و از کوه نشینان
 کسی را بمبارزه می طلبد که داوطلب قطع اعضای بدن خود باشد . اهالی
 کوهستان نیز بنوبه خود بیاین آمده ، از سکنه این حدود که حریفی در
 همین مقوله بمیدان مبارزه میخواهند .

یکبار یکمرد کوهستانی بیاین آمد و از میان کسانی که در دامنه جبل
 هستند ، حریفی را بمیدان مبارزه خواست . در این موقع عده کنیری از
 مردم این حدود بدور و بر مشارالیه اجتماع کردند ، وعدهای برای تماشا
 و گروهی (احتمالاً) بمنظور مقابله با حریف گرد آمدند . مرد کوه نشین
 از میان جمع کسی را طلب کرد که آماده انجام تمام عملیاتی باشد که او اجرا
 خواهد نمود ، و اگر یارای انجام چنین اموری را نداشته باشند ، بایستی
 بعجز خویش اقرار و مغلوبیت خود را اعتراف کنند . آنگاه مرد کوهستانی
 در کنار نیستانی بنشست و دستور داد ، یکی ازنی ها را بکشد و بیرون
 بیاورند .

نی های این حدود ، مثل مالما (ممالك عربی) قابل انحناء هستند ،
 قلم نی هندی شبیه ون میباشد ، ولی اندکی درشت تر و کمی کلفت تر

است . نی های هندوستان را اگر خم کنند ، يك نیه دایره کاملی تشکیل میدهد ، و بمحض اینکه دست بکشند ، باز هم بحالت اولیه خود بر می گردد و کاملاً مستقیم می شود . مرد کوهستانی که (برای هنر نمائی و ستیزه جوئی آمده بود) ، از یکی از حضار تقاضا کرد که يك قلم نی بزرگی را خم کند و منتها الیه آنرا درست دم سروی نگه بدارد ، آنگاه مرد مبارزه جو موی سر خود را محکم منتها الیه نی بیست و خنجرى سخت بران بمانند زبانه آتش سوزان بدست گرفت و به حاضرین چنین گفت : من سر خود مرا باین خنجر میخواهم ببرم ، بمحض اینکه سر از تن جدا شد ، منتهی الیه نی را آزاد کنید هنگامیکه قلم نی راست و مستقیم خواهد دست و سر من در نوك آن بجولان خواهد آمد ، خنده سیرینی خواهم کرد که صدای آن آهسته بگوش شما خواهد رسید ، هیچيك از مردم ساکن دامنه جبال قادر بانجام و احراز چنان کاری نبودند ، و چنین هنری در خود سراغ نداشتند .

این رویت کاملاً موثق و توسط شخصی حکایت شده است که بهیچوجه در صداق کلام وی شکى نمیتوان کرد ، به علاوه محل حدوث این اعمال و مسکن این اقدام کاملاً همجواریه ممالک اسلامی (۱) است و احراز چنین نوادری هم در سر زمین عربستان بگوش میرسد

اینك یکی دیگر از آداب و عادات هندوستان را تصمیم شگفت انگیز ذکر میکنیم هنگامیکه مردی یزنی ، سالخورده سالخورده گان مسنود و مبتلای ضعف حواس میکرد ، شخص فر تون از یکی از اعضای خانواده خود خواهش میکند

(۱) چنانکه گفته ایم در اصل کتاب «ممالك عربی است ، و ما رای سهوات

فهم مطابقت کامل بامفهوم حقیقی «ممالك اسلامی بوشه ایم . م

که او را طعمه حریق بسازد و یا غرق در آب نماید . این اعمال نتیجه ایمان (بتناسخ و اعتقاد بانتقال ارواح و) تولید مجدد است . در هندوستان معمولاً مردگان را میسوزانند .

• در جزیره سراندیب (سیلان) کوهی وجود دارد که کن گوه‌های گرانها می باشد ، (دراطراف این کوهستان) غواصان بصید مروارید و دیگر چیزها میگردانند . پهلوانان (چاقو کشان) در ایام گذشته « (بعضی اوقات دیده میشد که) یک نفر هندی ، خنجر (۱) بران و آبداده بمیان خود بسته و بازار آمده است . این شخص گریبان ثروتمندترین بازرگان رامی چسبد ، و او را در مقابل انظار عامه ، باخنجر خویش بخروج از شهر و امیداشت ، و هیچکس ریا رای آن نبود که از این عمل جا برانسه وی ممانعتی بعمل آورد . اگر احیاناً در صدد مقابله و ممانعت برمی آمدند ، بازرگان بدست «پهلوان» یعنی بقتل میرسید و بلافاصله قاتل خودش را نیز مقتول میساخت چاقو کش بعد از اینکه تاجر معمول از شهر بیرون میبرد اعلام میکرد که باید فلان مبلغی تاوان بدهد ، و معمولاً یک نفر در دنبال بازرگان حرکت میکرد تا مبلغ هنگفتی بعنوان تاوان پیردارد . و آزادی مشارالیه را تأمین کند این قبیل سوء قصدها مدتی بود که بطور متوالی تکرار می یافت ، تا اینکه پادشاه جدیدی فرمان داد بهر قیمتی که باشد ، این قسم سوانح شوم باستی پایان یابد ، و هر « پهلوانی که مرتکب سوء قصدی میشود ، دستگیر گردد . دستور پادشاه بمرحله اجرا درآمد ، چاقو کشان که در معرض بازداشت بودند ، ابتدا بازرگان مورد رامی کشتند و سپس بحیاب خود خامه میدادند ، نظیر این حوادث بسیار اتفاق افتاد و عده کثیری از بازرگانان (اسلامی) عرب بدین طریق زندگی خود را از

دست بداد: ولی بالاخره صحنه‌های سوء قصد بایان یافت و نسل پهلوانان جاقو کش از سرزمین هندوستان برافتاد، و بدین طریق با هم تمام تاجار و بازرگانان با کمال امنیت و اطمینان بداد وستد و تجارت خویش مشغول گشتند.

سنگهای گرانمای سرخ (لعل و یاقوت)، سبز
 مدد ریاجواهرات (زمرد) و زرد (زرجد) از کوهستان سرانندیب
 را آثار انسان استخراج میگردد، - سرانندیب (سیان) جزیره‌ای
 است در (جنوب هندوستان). اکثر این کوه‌رهای
 می‌کند گرامپ در موقع مدد ری ب دست می‌آید: و آب
 (اقیانوس) جواهرات را از عارضه، مفارقه‌ها، مسیر نهرها که بوسیله بران
 و (سیلاب) در آنها غلطیده و گرد آمده است، بیرون می‌افکند. ناظرین
 و مفتشین مخصوصی از طرف پادشاه برای فشارن کانه‌های کوه‌ر گمارده شده
 است. بعضی اوقن چنانکه در معادن معمول و متداول میباشد، چاهی
 در زمین می‌کنند، و از قطر آن احجار کریمه که آلوده بگرد و غبار است
 و بایستی صیقل داد، استخراج میکنند.

در سرزمین سرانندیب، یک شریعت مذهبی وجود
 دارد؛ و استادان برای مشاوره و مذاکره در
 شرح زندگانی پیغمبران هندی
 انجمنی گرد می‌آیند، چنانکه در عمال اسلام
 نیز علماء برای تعلیم شرایع پیغمبر (ص) در مجامع
 (مدرسه‌ای، مسجدی) اجتماع میکنند. هندیان از اکناف و اطراف
 کشور خود، پیش این استادان می‌آیند، شرح زندگانی پیغمبران خویش

واحكام و دستورات آنرا می آموزند ، وامالی اساتید را در دفتری
ثبت میکنند . .

دسر اندیب یک بت بزرگی وجود دارد که از
بت بزرگ طلای ناب است . و در یانوردان (بازرگانان) وزن
آنرا فوق العاده سنگین میدانند . همچنین معابدی
وجود دارد که برای ساختمان آنها مبالغ بسیار هنگفتی صرف شده است .
در جزیره سر اندیب عده کثیری از یهودیان و تابعان
آزادی مذاهب دیگر مذاهب زندگی میکنند . همچنین از پیروان
مانی نیز در این سر زمین دیده میشوند . پادشاه با آزادی کلیه مذاهب
موافقت کامل دارد .

در مقابل سر اندیب ، خلیجهای وسیع بسیار عریض
پر نعمت ترین و وطوبلی وجود دارد که از مصب آنها تشکیل
ارزانترین مملکت شده است (۱) .

عالم ملاحان برای عبور از خلیج عظیم سر اندیب قریب
دوماه و بلکه بیشتر معطل میشوند ؛ راه از وسط
مردابهایی میگذرد که مشحون از اشجار بی شمار ، و مستور از چمنزارهای
انباشته از آب است ؛ این ناحیه بطور کلی سرزمین معتدلی میباشد . در
مداخل (شرفی) خلیج سر اندیب دریای هر قنہ (خلیج بنگاله) واقع شده
است : این منطقه (که مابین خلیج منار و بغاز پالک واقع شده) دارای
آب وهوای سالم و مطبوعی میباشد : یک میس ، نیم درهم قیمت دارد .

(۱) غوب

در این ناحیه، در مقابل همین وجه، قلیل میتوان مقداری کافی معجونی خرید که از ترکیب عسل و حبوبات (جوماوند سیاهرنگ تندبوی تازه) (۱) و دیگر چیزها درست شده است، و خوراك عدد کثیری را کفایت دهد.

اشتغالات عمده مردم (سیلان)، شرط بندی بر سر

شرط بندی بر سر خروسان جنگی و قمار نرد است خروسان این

خروسان جنگی سرزمین بسیار عظیم الجثه و دارای سیخچه پی

منخوف و مهیبی میباشد، به علاوه نیشترهایی هم بر

سیخچه ها تعبیه میکنند، آنگاه خروسان را (بجای بکدیر می اندازند)

شرط بندی بر سر طلا، نقره، زمین، مزارع و بساطین برگزار میگردد.

خروس فاتح (دارای ارش و یانایل به طلای) هنگفتی میشود

در بازی نرد نیز مدام بهمین هنوال وجوهات بسیار

چگونه انگشتان سنگینی رد و بدل میشود. حرص و ولع اهالی

دست خود را (سیلان) برای بازی نرد چنان زید و شدید است

می بازند که اغلب اوقات اشخاصی ضعیف النفس بی پول که

شیفته هنر نمایی و عاشق جاه و جلال میشوند،

بر سر انگشتان دست خود، وارد میدان نبرد با حریفان میگردند.

هنگامی که بازی نرد آغاز میشود، حریفان در کنار خود ضربتی مدام :

روغن نارگیل ویا کنجد - در این کشور روغن زیتون پیدا نمیشود - بر

روی آتش میگذارند، تا کاملاً داغ و دداخته گردد، در این موقع در می - ان

نبرد يك قبضه تبر بسیار تیز و برانی نیز جلب توجه میکند. موقعی که

نتیجه برد و باخت معلوم شد، شخص برنده دست حریف را زنده را سی -

(۱) دادی

گرفت و بر روی قطعه سنگی قرار میدهد، و با تبر مزبور یکی از انگشتان رقیب را قطع میکند؛ و فی الفور شخص انگشت بریده، دست خود را در ظرف روغن داغ مذکور فرو میبرد و بدین طریق زخم میسوزد (و التیام پیدا میکند). معهدا کله حریفان باز هم از بازی دست بردار نیستند، و همچنان گرو بندی میکنند، بطوریکه بعضی اوقات در خاتمه بازی، انگشتان دست خود را کاملاً از دست می دهند، حتی بعضی از قماربازان، قبیله ای را در روغن فرو میبرند و مشتعل میسازند و سپس آنرا بر روی قسمتی از بدن خود نصب میکنند، و همچنان با قبیله سوزان بازی نرد می پردازند؛ و در این مدت که بوی سوختگی گوشت مدام به مشام میرسد، بهیچوجه جزئی ترین آثار تأثر در قیافه شخص نراد مشاهده نمیشود.

در این سر زمین (سراندیب - سیلان) فساد اخلاق دختر پادشاه مشتاق شدید و تباهی عظیمی حکمفرما میباشد؛ و زنان فحشا است و مردان بالسویه آلوده بفحشا هستند اخلاق جامعه چنان خراب است که بازرگانان خارجی بیانوان کسور و حتی بدختر شخص پادشاه چشم طمع می دوزند و بسهولة تمام کامیاب و کامران میشوند. چنانکه شاهدخت با علم و اطلاع پدر خود، بملاقات بازرگانان خاطر خواه میرود، و در یک محوطه مشجر او را از وصال خود برخوردار میسازد.

سالخوردگان سیراف از اعزام سفاین باین ناحیه، مخصوصاً در مواقعی که ملاحان و بازرگانان جوان در کشتی باشند، جدا مخالفت بعمل می آورند

باران، در هندوستان بدینمنوال میبارد (۱): تابستان

تعریف و توصیف فصل باران میباشد، بطوریکه سه ماه متوالی شب باران در هندوستان: روز، لایتنقطع باران میبارد. پیش از آغاز فصل بارندگی هندیان لوازم ضروری و مواد خوار و بار لازم خود را فراهم می آورند. بطوریکه، هنگامی که باران می آید دیگر کسی از خانه خود بیرون نمی آید. خانه ها از چوب ساخته شده است و دارای پوشش ضخیمی از کاه گُل میباشد. در تمام مدت فصل باران کسی از منزل خارج نمیشود، و فقط در مواقع ضروری از خانه بیرون می آیند. معمولاً در همین فصل است که مردم بالاجبار محبوس میشوند: و پیشه وران و کارگران بکارهای خرد می پردازند. در این دوره (رطوبت) بحدی شدید است که گاهی کف پای آدمی میپوسد. در سایه فصل باران مردم بنان و نوایی میرسند، (وزن بنسبت خاص اخیز میگردد)، ولی اگر آسمان آسمان میکرد: مردم در نتیجه قحط و غلا زندگی را بدرود میگفتند. اساس حیات و معاش خلق برنج است، و فقط برنج میکارند و غیر از آن کشت و کاری ندارند و خوراکی جز برنج نمی شناسند. در مدتی که فصل باران ادامه دارد، برنج رد کشتزارها در خاک نهفته است، و هیچگونه احتیاجی بتوجه مخصوص و آبیاری ندارد؛ هنگامی که آسمان می درخشد (و فصل باران تمام میشود) برنج جدا اعلای نموخیزد میرسد. در زمستان باران نمی آید.

(۱) بشاره، سما بریل فران معنی است که این کلمه عرب و انساره

(zatsara) سانسکریت میباشد که بمعنی باران است.

در دریای ابن ناحیه (سرزمین زنك - افریقا) ؛

ارسطو دستور جزیره ای وجود دارد ، که سو کوتورا خوانده

۱ - ۱ . صادر گرد میشود و عود سو کوتورا از آنجا بره یخیزد این

جزیره در نزدیکی کشور زنك و عربستان واقع

شده است . اغلب سکنه آن عیسوی هستند و این موضوع معلول مقدمات

تاریخی زیر است :

هنگامیکه اسکندر کبیر ، ساهنشاہ ایران پیروز گشت ، مدام با

استاد خود ارسطو مکاتبه داشت و مرتباً تعریف و توصیف ممالکی را

که میگشود و میگذشت برای وی می نگاشت ، آنگاه ارسطو موضوع

جزیره سو کوتورا را برای شاگرد خویش شرح داد و صحبت از عود (صبر

زرد) این ناحیه بمیان آورد که درد آرو سازی شایان اهمیت بخصوصی است

که بدون آن هیچ دوائی کامل نیست و اسکندر را بفتح این ناحیه تشویق

کرد . استاد توصیه نمود که صلاح آنست سکنه اصلی سو کوتورا بیرون

رانده شوند و یونانیان در آنجا مستقر گردند ، تا بدین طریق حفاظت و

حراست جزیره تأمین شود و اینان (مهاجرین یونانی) خود را به سوره

و یونان و مصر صادر کنند . اسکندر گروهی از لشکریان خویش را بقصد

اشغال سو کوتورا و تخلیه سکنه اصلی گسیل داشت و جماعتی از یونانیان

در آنجا مسکن گزیدند . آنگاه به ملوك الطوائف که بعد از مرك داریوش

(سوم) ، از وی تبعیت میکردند ، دستور داد ارا این جزیره صیانت و حراست

بعمل آورند .

مهاجرین یونانی با کمال امنیت خاطر در سو کوتورا عمر می-

گذرانیدند؛ تا اینکه حضرت عیسی ع از طرف خداوند تبارک و تعالی مبعوث بنبوت گشت. یکی از یونانیان ساکن جزیره از آئین آنحضرت آگاهی یافت و تمام مهاجرین یونانی شهر رومیان بمذهب مسیح گرویدند. اخلاف واعقاب یونانیان مسیحی مزبور، تا باهروز (حدود نهمصد و شانزده میلادی - سیصد و چهار هجری) در آنجا باقی هستند؛ ولی دیگر سکنه جزیره در نژاد و نه در مذهب آنان وجه مشترکی ندارند.

در کتاب نخست از (ممالك و مردمان) دریایی و

نکته‌هایی دوباره جزیره ننین دست راست (یعنی طرف مغرب)، که

کتاب نخست هنگام عزیمت سفاین از عمان و عربستان و حرکت

در دریای بزرگ دیده میشود، سخنی بمیان

نیامده است. در کتاب نخست فقط (ممالك و مردمان) واقع در دست چپ

(یعنی مشرق) این منطقه، که شامل دریاهای هند و چین است و مطمح

نظر مصنف بوده مورد بحث قرار گرفته است

در دریایی که در دست راست یعنی طرف مغرب

تعریف مغرب هند غربی در دنباله خلیج فارس واقع شده،

سرزمین سحر دیده میشود که موطن بخور است

و کشوری که میهن (قبایل عربی) آد و حیر و جرهم و (تابع پادشاهان

قدیمی من) میباشد. این طوایف با آنچه‌های بسیار قدیم عربی تکام میکنند

که برای عربهای دیگر نامفهوم میباشد قبایل مزبور منزل و مسکن

نابتنی ندارند و هم خانه بدوش و ویلان سرگردان هستند و روزگار خوبی

را با کمال سختی و محرومیت میگذرانند سرزمینیکه مسکن این اقوام

است ، تا منطقه عدن و سواحل یمن امتداد دارد . (ساحل بطرف شمال گسترده میشود) ، تا به جده میرسد و از جده تا الحار و بطرف سواحل سوریه امتداد می یابد و آنگاه منتهی به قلزم میگردد (نزدیکیهای سوئز و دریا در این حدود متوقف میشود یعنی درست همانجائی که (در قرآن آمده است) خداوند توانا ما بین دو دریا (بحر احمر و مدیترانه) برزخی قرار داده است . بعد از قلزم سمت ساحل تغییر می یابد (و بطرف جنوب ممتد میگردد) و در طول کشور بربر (از جانب غربی بحر احمر) گسترده میشود . سپس این ساحل غربی مدام بطرف جنوب امتداد پیدا میکند تا بمقابل یمن میرسد و بالاخره بکشور حبشه (در خلیج عدن) منتهی میگردد و از این ناحیه است که پوست پلنک ، معروف پیوست بربر صادر میشود ؛ این پوستها بسیار عالی و فوق العاده نفیس و خوب میباشد ، و عاقبت ببلده ذیله واصل میشود که عنبر و کاسه سنك پشت در آنجا فراوان است .

سفاین متعلق به کشتیبانان سیراف ، بعد از ورود
سفاین قلزم به این دریا که در سمت راست (یعنی مغرب) دریای (بحر احمر) واقع شده است ؛ به جده میرسند و در این بندر توقف میکند امتعه و کالاهای موجود در این سفاین که بقصد مصر بارگیری شده است ، در این محل (بکشتیهای مخصوصی که کمتر در آب فرو میروند و بنام) سفاین قلزم خوانده میشوند ، انتقال می یابد سفاین سیراف در این حدود بعلت وجود جزایر کوچک و متعدد (مولد مرجان) در بحر پیهایی مواجه با اشکالات میگردد و نمیتوانند (در منطقه

شمالی (دریای احمر) پیش بروند . در سواحل پادشاهی وجود ندارد و نقاط مسکونی مشاهده نمیشود .

سفینه‌ای که در این دریا مشغول حرکت است ، بایستی همیشه هنگام غروب لنگرگاه مناسب و مستحکمی برای خویش پیدا کند ، چون در اوقات شب احتمال تصادف با جزایر کوچک و خطر انهدام در میان است .

در این دریا رسم چنانست که در ساعات روز سفر کنند و شامگهان متوقف گردند ، چون دریای زبور سخت تیره است و بویهی زنده‌ای از آن به‌شام میرسد .

از اعماق و اطراف این دریا چیز شایان توجهی بدست نمی‌آید . این دریا شباهتی بدریاهای هند و چین ندارد ، (چنانکه میدانیم) از اعماق بهار اخیر مروارید و عنبر استخراج میشود و در جبال این اقلیم مقادیر زیادی جواهرات و طلا نصیب انسان میگردد

حیواناتیکه در سواحل دریای چین و هند زندگی میکنند در دهان خویش عاج دارند ؛ محصولات این حدود شهره آفاق و عبارتست از آبنوس ، بقم ، خیزران ، عود ، کافور ، جوزبویا ، مبخث ، صندل و دیگر ادویه خوشبوی و معطر . از پرندگان شایان توجه میتوان طوطی و طاووس را نام برد آهوان مشک‌داروز باد (حیوانی است که کیسه مملوی از بهترین عطریات در نشیمن خود دارد .) در این مناطق شکار میشود ، خلاصه نفایس و نوادر چین و هند بیشمار و خارج از حد و اندازه است .

عنبر

قطعتی (از عنبر) در سواحل این دریا (ی هند)
 عنبر اشهب بدست می آید که امواج آب آنبارا بیرون انداخته
 است. عنبر ابتدا در دریای هند مشاهده می گردد
 اما منبع و منشأ آن مجهول می باشد. ولی فقط مسلم است که عالی ترین نوع
 عنبر در پربره (در ساحل جنوبی خلیج عدن) تا منتهی الیه حدود و ثغور
 کشور زنك و در شعرو اطراف آن پیدا میشود. این قسم از عنبر بشکل
 تخم مرغ و اشهب میباشد

اهالی مناطق مزبور، هنگام شب در نور ماهتاب
 سوار شتر شده سوار شتر شده به جستجوی عنبر میروند در طول
 بشکار عنبر میروند ساحل بگشت و گذار میگردانند. سکنه این حدود
 شترهای مخصوصی دارند که برای جست و جوی
 عنبر تربیت شده است و کاملاً دو خور و مناسب اینکار میباشد چنانکه
 مرکوب بمحض مشاهده عنبر زانو بزمین میزند و راکب آنرا جمع میکند.
 قطعات شابان توجده و سنگینی از عنبر در سطح دریا مشاهده میشود.
 بعضی اوقات عظمت این قطعات بدرستی يك گاونر و یا بیشتر و گاهی کمتر

است : ماهی معروف موسوم به **طل** بمحض مشاهده قطعاً عنبر آنرا می بلعد : ولی بعد از اینکه طعمه به معده ماهی رسید ، موجب هلاک حیوان میشود ، و طل مرده در سطح آب شناور میگردد .

اشخاصی هستند که اوقات باعیدن عنبر بوسیله

شکار عنبر

ماهیان طل را میدانند و در قایق نشسته منتظر فرصت

بافایق

میگردند . بدین طریق ، وقتی که مشاهده میکنند

یک ماهی در روی آب شناور است ، آنرا با نیزه

قارب و چنگالهای آهنی که بطنا بهای عظیمی تهیه گشته بساحل میکشاند آنگاه شکم طل را میشکافند و عنبری را که بلعیده است بیرون می آورند .

آن قسمت از عنبر که در جوار شکم ماهی میباشد ، منهد خوانده میشود که بوی بدی دارد درد که عطردان بغداد و بصره مقدار معتدایی از این نوع عنبر میدامیشود . ولی قسمتی از عنبر که آغشته بر ایهنا مطبوع ماهی نشده است ، بسیار عالی و فوق العاده نفیس میباشد .

از استخوان مهره پشت طل ، بعضی اوقات صندوقهایی

خانه هائیکه

میسازند که یکنفر میتواند با کمال استراحت در

از استخوان

روی آن جلوس کند .

ماهی ساخته شده

حکایت میکنند که در قریه ای بنام **العلین**

که در فاصله ده فرسنگی سیراف واقع شده خانه -

های خیلی قدیمی وجود دارد که دارای پوشش قشنگات و سقفهای بسیار زیبائی میباشد که از استخوان دنده ماهی طل ساخته شده است . از یکنفر شنیدم که سابقاً در نزدیکی سیراف ، یکی از این ماهیان بساحل دریا پرت شده بود راوی میگفت برای تماسای طل عزیمت کردم و دیدم که مردم

نردبان کوچکی فراهم آورده اند و دارند به پشت آن صعود میکنند ، صیادان بعد از این که یسکی از این ماهی ها را صید می کنند (آن را بساحل می آورند) ، و در معرض اشعه آفتاب قرار داده ، گوشش را قطعه قطعه میکنند . آنگاه گودالی میکنند تا چربی حیوان در آن جمع آوری شود ؛ بعد از اینکه حرارت آفتاب روغن را آب کرد ، شکارچیان با ملاقه آنرا بار باب سفاین می فروشند . ناخدایان روغن طل را با مواد دیگر مخلوط کرده ، برای انسداد منافذ حاصله از درفش (هنگام اتصال و دوخت و دوز حواشی الوار و صفحات چوب) بکار می برند ؛ و نیز خلل و فرج موجود بین حواشی (درزها) را مسدود می سازند ، روغن طل بسیار ارزان است .

مروراید

مروراید (۱) در ابتدای تکوین ، بزرگی حبه پیدایش آنچدان است . رنگ و شکل ، صفر حجم ، قات - و شکار مروراید وزن ، لطافت و نفاست این گوهر درست به مانند حبه مزبور است ، مروراید با شکل تمام اندک اندک بسطح دریا می آید تا بسفاین غواصان که بر روی صدف مروراید ترصد دارند) میرسد . بعد ، بمرور از زمان این حبه کوچک ، بزرگ میشود و بعد از اعلای تکامل خود میرسد ، و هنگامیکه وزین میگردد بقعر دریا فرو میرود و در آنجا (۲) بتغذیه می پردازد در این دوره مروراید ، فقط يك قطعه گوشت قرمز شبیه بزبان است ، و فاقد هر گونه عرق و عصب و

(۱) مروراید بشیبالهی سدا شده است ، خداوند دانا و نوا می فرماید (فر آن؛ سوره سی و ششم ، آیه سی و ششم) . نهایت افتخار خالق راست که تمام موجودات را حجت آفرید ؛ رویندگان روی زمین و آنهایی را که دارای روان میباشند ، و آنهایی را که آدمیان آگاهی ندارند »

(۲) « ارجیزی که فقط خدا میداند »

استخوانی میباشد در باره پیدایش و تکوین مروارید عقاید مختلف است ، بعضی ها مدعی هستند که هنگام باران صدف بسطح دریامی آید و دهانش را باز میکند و قطرات باران او بدھان فرو میچکد و همین قطره ها

مبدل به مروارید میشود . عده ای دیگر معتقد هستند که مروارید زائیده خود صدف است : این عقیده بسیار درست میباشد ، زیرا بعضی اوقات در شکم صدف مرواریدی مشاهده میکنند که همچون نباتی در نشو و نما است و ماصق بخود صدف است . اینگونه مروارید را صیادان از آغوش صدف جدا میسازند و بازرگانان دریافورد آن را بنام «مروارید کنده» میخوانند والله اعلم !

از نوادر خارق العاده ای که در باره بهم زدن ثروت
 سرشار بگوش رسیده است حکایت ذیل شنیدنی
 گوهر در گلولی
 میباشد ، در ایام سابق يك نفر اعرابی وارد بصره
 روباه
 شد که قطعه بسیار گرانبهائی باخود همراه داشت

اعرابی به مجرد عطاری که باوی سابقه الفت داشت، عزیمت کرد و گوهر خود را بدوست خویش نشان بداد و ارزش آنرا که برای خویش مجهول بوده از وی جویا شد. عطار توضیح داد که این (يك قطعه) مروارید است. اعرابی سؤال کرد که ارزش آن چیست؟ عطار در جواب اظهار داشت: صد درهم (پول نقره) این مبلغ در نظر عرب بیا بانشگر بسیار عظیم جاوه نمود، لذا از دوست خویش پرسید: آیا ممکن است کسی باین قیمت که تو میگوئی، آنرا از من بخرد؟ عطار صد درهم را فی المجلس تسلیم اعرابی کرد؛ که مشارالیه نیز با آن خوار و بار لازم را برای خانواده خویش خریداری کرد. اما عطار مروارید مزبور را به بغداد آورد؛ گوهر گرانها را بقیمت شایان توجهی در آنجا فروش رسانید و دامنه تجارت خویش را توسعه بخشید،

عطار حکایت کرد که از اعرابی پرسیده بود که چگونه این مروارید بدست وی افتاده است. مشارالیه در پاسخ چنین گفته بود: «از نزدیکی های السمعان (که قریه ایست) در کشور بحرین میگذشتم؛ ناگاه در روی شنزار روباهی دیدم که جان بجان آفرین سیرده است؛ ولی چیزی در دهان حیوان مشاهده میشود. از هر کوب خوبس پائین آمدم دیدم که نیشتی مزبور بك حیز سرپوش مانندی است که سطح داخلی آن سفید و درخشان میباشد، و این مروارید را در درون همان سرپوش پیدا کردم» بدین طریق عطار فهمیده بود که ابتدا صدف چنانکه معمول است برای تنفس بساحل آمده بوده است، روباهی از آنجا میگذشته است جانور بمحض مشاهده قطعه گوشتی که در درون صدف دهان باز بوده، بطرف طعمه برده و سرخویش را بداخل سرپوشها (قشر صدف) فرو برده است؛

که در همان آن صدف دهان خود را بسته و پوزه روباه در درون آن گیر کرده است. بنا بر این هنگامیکه صدف سریشهای (لبه‌های) خود را بمحض احساس چیزی و یا دست انسانی فرو می‌بندد؛ دیگر باز کردن آن غیر ممکن است، و بایستی آنرا بایک ابزار آهنی بشکست تا مروارید را برون آورد، فی الحقیقه همانطوریکه مادر از جگر گوشه خویش نگه‌داری میکند، صدف نیز مروارید را با همان حدت و سدت، محافظت و مهارت مینماید. موفعیکه پوزه روباه (در دهان صدف گیر کرده بود)، حانور مزبور بتک و دو افناده و صدف را بزمین می‌زده است، ولی حریف بی‌چوجه با صطلاح ول کن معامله نبوده است. تا اینکه (بعد از مدتی) روباه و صدف هر دو زندگی را بدرود گفتند، این است داستان اعرابی که صدف را پیدا کرد و مروارید را از توی آن برون آورد و پیش عطار برد و وسیله‌ای برای زندگانی وی فراهم گشت.

فشار در دیگر زندوستان

پادشاهان هندوستان گوشواره‌های زرین جواهر-
پادشاهانیکه نشانی بگوشهای خوبش می‌آویزند. این سلاطین
گوشواره دارند گیدنندهای کرانهایی از سنگهای سرخ قیمتی
(لعل یا قوت) و احجار کریمه سبز (زرد) بر گردن
خود دارند، اما مرواریدهای (غلطان) بیشتر از همه اهمیت و اهمیت
دارد. در این ایام خزاین و دفاین مالی پادشاهان (هند) انباشته از
مروارید است

چتری که از پر
 طاووس است

سران لشگری و کشوری نیز کردن بند های
 مروارید بگردن خویش دارند. بزرگان هندوستان
 در تخت روان حرکت میکنند؛ پوشاك ایشان
 عبارت از فوطه ایست که بر کمر خود می بندند؛ و

چتری از پرتاووس بعنوان شمشیه در دست خویش دارند و بدانوسیله

خود را در مقابل اشعه آفتاب محافظت میکنند همیشه گروهی از نوکران در (کوی و برزن) گردا گرد آنها را فرامیگیرند.

در هندوستان صفتی وجود دارد که افراد آن هرگز

ظروف و بشقاب دونفری دريك بشقاب و در سريک سفره خوراك

برك نارغیل نمی خورند و این عمل را بسیار گریه و کشف

می شمارند . هنگامیکه این متعصین به سیراف

می آیند، ویکی از بازرگانان بزرگ از آنها دعوت بعمل می آورد، میزبان

مجبور است که در این ضیافت که صد نفر شرکت دارند برای هر یک از

مهمانان يك عدد شهاب مخصوص فراهم كند ، تا هريك از مدعوين منصوراً

در ظرف خویش غذا خورد اما سلاطین و اعیان و اشراف هندوستان همه

روزه در سفره‌های مخصوصی که از برك نارگیل با ظرافت خاصی بافته

میشود، غذا میخورند. از اوراق نارگیل به شفا و ظروف غذا میبرد دست

میکند. هنگام صرف خوراک، غذا را در بشقابها و ظروف مناسب بکشند.

میگذراند بعد از خوردن خوراک تمام این طر و شب و سفره را

با بهایای اعدیه دریگجا، توی آب می اندازد

در روزگار پیشین با همدیگر سال دیار ساده رسیدند که

شبهه‌ای از نفایس مبادل سه دینار (سکه طار) همبرای بود رم. -

واردات هندوستان های نیز از مصر وارد ب. د. در نگین حاتم

کار گذاشته ندهد و در ۱۰۰۰ راه را به خط صی

فرار داشت. همچنین بسد یعنی مرغان و سگی به سود در احاطه (گور)

سبزی است شبیه زمرد آمد، وای. در کرباس و ارداب و نایب شده است

اثر سلاطین هندوستان ، درمواقع بارعام ، زنان
 خویشتن را نیز در حضور یگانگان ، بدون هیچگونه
 نانوان هندی روی بازند حجابی نشان میدهند .

این است آنچه که از نوادر بهار در این ایام طی داستانهای بسیار
 بگوش ماریسیده است . از فضل و ذکر حکایات نادرست (بعضی از) ملاحان
 که خودشان نیز بروایای خودایمانی ندارند ، ما خود داری کردیم : وقف
 بشرح نوادر واقعی معدودی اکتفاورزیدیم .
 در ماه صفر سنه ۵۹۶ هجری (نوامبر ۱۱۹۹ میلادی) بانسخه اصل مقابله یافت

پایان

